Regeringens proposition 2021/22:23

Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar

Prop. 2021/22:23

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 7 oktober 2021

Stefan Löfven

Magdalena Andersson
(Finansdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen lämnas förslag till ändringar i lagen (1994:1564) om alkoholskatt, främst till följd av ändringar i direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Ändringarna avser bl.a. hanteringen av s.k. denaturerad alkohol och en möjlighet för svenska alkoholproducenter att få intyg som underlättar hanteringen av vissa skattenedsättningar i andra EU-länder.

Vidare föreslås att mervärdesskattelagen (1994:200), vissa punktskattelagar, tullagen (2016:253) och lagen (2000:1225) om straff för smuggling anpassas till möjligheten att använda centraliserad klarering. Vissa mindre ändringar i bland annat mervärdesskattelagen och vissa punktskattelagar föreslås dessutom.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022.

Innehållsförteckning

1 Förslag till riksdagsbeslut 4

2 Lagtext 5
- 2.1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200) 5
- 2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt 11
- 2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt 16
- 2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi 24
- 2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling 28
- 2.6 Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253) 29
- 2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik 31
- 2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter 33
- 2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar 36

3 Ärendet och dess beredning 37

4 Gällande rätt 38
- 4.1 EU-rätt 38
- 4.2 Nationell lagstiftning 40

5 Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet 40
- 5.1 Ändringarna i direktivet 40
- 5.2 Utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker 40
- 5.3 KN-nummer och denaturerad alkohol 42

6 Anpassningar med anledning av centraliserad klarering 45

7 Referensnivåer för resandeinförsel av alkohol och tobak 53

8 Förfaranderegler i vissa fall 56

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser 58

10 Konsekvenser 59

11 Författningskommentar 65
- 11.1 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200) 65
- 11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt 68
- 11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt 71
- 11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi 77
- 11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling 78

11.6 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253) 78
11.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik 80
11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter 81
11.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar 82

Bilaga 1 Direktiv (EU) 2020/1151 83

Bilaga 2 Promemorians lagförslag 93

Bilaga 3 Förteckning över remissinstanserna 127

Bilaga 4 Lagrådsremissens lagförslag 128

Bilaga 5 Lagrådets yttrande 167

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 oktober 2021 173

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringens förslag:

1. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
2. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
3. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
4. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
5. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,
6. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253),
7. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
8. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
9. Riksdagen antar regeringens förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)[1]

dels att 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 §, 13 kap. 6 § och 20 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 20 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

1 kap.

2 §[2]

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 1 a–4 f: den som omsätter varan eller tjänsten,

1 a. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av varor och tjänster som ska redovisas enligt bestämmelser som motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2017/2455 och direktiv 2019/1995, om den som omsätter varan eller tjänsten är en sådan grupp av personer som i ett annat EU-land anses som en enda beskattningsbar person (mervärdesskattegrupp): mervärdesskattegruppen,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk beskattningsbar person: den som förvärvar tjänsten, om denne är

– en beskattningsbar person,

– en juridisk person som inte är en beskattningsbar person men är registrerad till mervärdesskatt här, eller

– en juridisk person som skulle ha varit en beskattningsbar person om inte 4 kap. 8 § varit tillämplig,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana varor som avses i 5 kap. 2 c och 2 d §§, om den som omsätter varan är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst

[1] Lagen omtryckt 2000:500.

[2] Senaste lydelse 2021:568.

325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

4 b. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i andra stycket, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf: den som förvärvar tjänsten, om denne är

– en beskattningsbar person som i sin verksamhet inte endast tillfälligt tillhandahåller sådana tjänster, eller

– en annan beskattningsbar person som tillhandahåller en beskattningsbar person som avses i första strecksatsen sådana tjänster,

4 c. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av vara eller av tjänst med anknytning till fastighet som avses i 5 kap. 8 §, utom fastighetstjänst som avses i 4 b i denna paragraf eller 3 kap. 3 § andra och tredje styckena, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

4 d. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf, av utsläppsrätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen vilka kan överlåtas enligt artikel 12 i det direktivet, eller av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet: den som förvärvar tjänsten,

4 e. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i tredje stycket: den som förvärvar varan,

4 f. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i sjunde stycket: den som förvärvar varan, om beskattningsunderlaget för omsättningen av dessa varor i en faktura sammantaget överstiger 100 000 kronor och registreringsskyldigheten för förvärvaren inte endast är en konsekvens av förvärvet,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen, om inte annat följer av c,

b) om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd, om inte annat följer av c,

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar,

d) om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha

uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, om inte annat följer av e,

e) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

Första stycket 4 b gäller

1. sådana tjänster avseende fastighet som kan hänföras till
– mark- och grundarbeten,
– bygg- och anläggningsarbeten,
– bygginstallationer,
– slutbehandling av byggnader, eller
– uthyrning av bygg- och anläggningsmaskiner med förare,
2. byggstädning, och
3. uthyrning av arbetskraft för sådana aktiviteter som avses i 1 och 2.

Första stycket 4 e gäller

1. avfall och skrot av järn, stål, koppar, nickel, aluminium, bly, zink, tenn och andra oädla metaller,
2. omsmältningsgöt av järn och stål, och
3. avfall och skrot av galvaniska element, batterier och elektriska ackumulatorer.

Vid omsättning av en vara eller en tjänst som görs inom landet av en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe här ska den beskattningsbara personen vid tillämpningen av första stycket likställas med en utländsk beskattningsbar person, om omsättningen görs utan medverkan av det svenska etableringsstället.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

Första stycket 4 f gäller följande varor:

1. mobiltelefoner, det vill säga apparater som har tillverkats eller anpassats för användning i ett auktoriserat nät och på särskilt angivna frekvenser, oberoende av om de har någon annan användning eller inte,

2. integrerade kretsanordningar, om dessa inte har integrerats i slutanvändningsprodukter, och

3. spelkonsoler, pekdatorer och bärbara datorer.

5 §[3]

Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala tull förelegat*.	Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med tull*. *I de fall som avses i 2 § första stycket 6 d eller e inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*

3 kap.

32 §[4]

Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *andra* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.	Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *tredje* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.

7 kap.

8 §[5]

Beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Sådant tillägg ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

I de fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e utgörs beskattningsunderlaget i stället av varans värde för tulländamål,

[3] Senaste lydelse 2016:261.
[4] Senaste lydelse 2018:1868.
[5] Senaste lydelse 2016:261.

fastställt av det andra EU-landets tullmyndighet enligt förordning (EU) nr 952/2013, med tillägg av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket med anledning av införseln. I beskattningsunderlaget ska det även ingå andra statliga skatter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Tillägg av tull, skatt eller avgifter ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

I beskattningsunderlaget ska även ingå bikostnader som provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som uppkommer fram till första bestämmelseorten här i landet. Är det vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde känt att varan ska transporteras till någon annan bestämmelseort här i landet eller till någon bestämmelseort i ett annat EU-land, ska också bikostnaderna fram till den orten ingå i beskattningsunderlaget.

13 kap.

6 §[6]

Om inget annat följer av 7–15 §§, ska utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod under vilken

1. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 omsätter en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört omsättningen,

2. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–4 f är skattskyldig för förvärv av en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet,

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning, *eller*

4. Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor.

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning,

4. Tullverket har ställt ut tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor*, eller*

5. skattskyldigheten har inträtt för importen i de fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e.

20 kap.

2 §[7]

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till

[6] Senaste lydelse 2020:1220.
[7] Senaste lydelse 2015:888.

en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 § *eller* 30 § andra stycket gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.	en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 §, 30 § andra stycket *eller 31 a § andra stycket* gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte omprövningsbeslut enligt 19 kap. 17 och 18 §§.

2 a §

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 20 kap. 2 § i den nya lydelsen och 20 kap. 2 a § tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.2 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9 a, 9 c, 20, 37, 39 och 41 §§ och rubriken närmast före 41 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse | *Föreslagen lydelse*

9 a §[1]

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.

Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Vid en sådan bedömning ska samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas.

De mängder som avses i tredje stycket är

– cigaretter: 800 stycken,

– cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,

– cigarrer: 200 stycken,

[1] Senaste lydelse 2014:1494.

– röktobak: 1,0 kilogram.

9 c §[2]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§.

20 §[3]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

[2] Senaste lydelse 2016:264.

[3] Senaste lydelse 2016:264.

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*	7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,
8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	8. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull*, och*
	9. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

37 §[4]

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus, tuggtobak eller övrig tobak från tredjeland är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha

[4] Senaste lydelse 2021:425.

varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §.

39 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus, tuggtobak eller övrig tobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus, tuggtobak eller övrig tobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus, tuggtobak eller övrig tobak som då ingår i dennes lager,

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål,

5. säljare eller mottagare vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak som är skattskyldig enligt 36 § 5 respektive 6, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

6. den som är skattskyldig enligt 36 § 7, när varorna kom att innehas av denne,

[5] Senaste lydelse 2021:425.

7. den som är skattskyldig enligt 37 § *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat.*	7. den som är skattskyldig enligt 37 § *första stycket 1 respektive 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen*,* eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull*, och* *8. den som är skattskyldig enligt 37 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*
Överklagande[6]	***Omprövning och överklagande***

41 §[7]

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 41 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

[6] Senaste lydelse 2002:419.
[7] Senaste lydelse 2002:419.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt

dels att 1, 7, 8 a, 8 c, 19, 32 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 36 och 37 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[1]	
För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.	
I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den *lydelse av den* Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *som gällde den 19 oktober 1992*.	I denna lag avser hänvisningar till KN-nr Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) *nr 2658/87* av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan*, i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602*.
Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredje land* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredje land* från Sverige eller via ett annat EU-land.	Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredjeland* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredjeland* från Sverige eller via ett annat EU-land.
Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.	Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

[1] Senaste lydelse 2011:286.

7 §[2]

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse*,	1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kraven i den medlemsstat där alkoholen har släppts för konsumtion om dessa krav blivit skriftligen anmälda och godkända i föreskriven ordning*,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,	6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket, eller

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.	9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

[2] Senaste lydelse 2013:1073.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

8 a §[3]

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Om en enskild person själv transporterar alkoholvaror i större mängder än de som anges i tredje stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Vid en sådan bedömning ska samtliga omständigheter i det enskilda fallet beaktas.

De mängder som avses i andra stycket är

– öl: 110 liter,

– vin och andra jästa drycker: 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,

– mellanklassprodukter: 20 liter,

– etylalkohol: 10 liter.

[3] Senaste lydelse 2012:677.

8 c §[4]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§.

19 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

[4] Senaste lydelse 2016:265.

[5] Senaste lydelse 2016:265.

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*	7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,
8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	8. den som är skattskyldig enligt 8 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	9. den som är skattskyldig enligt 8 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

32 §[6]

En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

[6] Senaste lydelse 2014:1508.

a) *för framställning av* sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) *i en tillverkningsprocess förutsatt* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

a) *som en del av en tillverkningsprocess för* sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) *vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i a, under förutsättning* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 4 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

35 §[7]

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från

[7] Senaste lydelse 2002:420.

den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

36 §[8]

Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter som tas ut av en producent om denna till Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller inte till Skatteverket i rätt tid har anmält att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll, och

2. förfarandet vid utfärdande av intygen.

37 §[9]

Skatteverket får förelägga den som ansökt om intyg enligt 36 § att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgifter om en rättshandling med någon annan.

[8] Tidigare 36 § upphävd genom 2001:194.

[9] Tidigare 37 § upphävd genom 1998:595.

Ett sådant föreläggande ska avse förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ett ärende om intyg enligt 36 §.

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om intyg enligt 36 § lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

Vid föreläggande och revision gäller bestämmelserna om undantag från kontroll för uppgifter och handlingar i 47 kap. skatteförfarandelagen i tillämpliga delar.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 35 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
3. Bestämmelsen i 36 § första stycket tillämpas första gången på ansökningar om intyg som prövas efter ikraftträdandet.
4. Bestämmelserna i 37 § tillämpas första gången på föreläggande och revision med anledning av sådana ansökningar som avses i punkt 3.
5. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 b och 13 §§, 5 kap. 2 §, 12 kap. 1 § och rubriken närmast före 12 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 kap.	
1 b §[1]	
Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslet som avses i 1 kap. 3 a § är,	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.	2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§.	

[1] Senaste lydelse 2016:266.

13 §[2]

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råtallolja,

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §.

5 kap.

2 §[3]

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,

[2] Senaste lydelse 2016:266.

[3] Senaste lydelse 2016:266.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, *och*	2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § *första stycket 1 eller 2* eller 13 § *första stycket a eller b*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *bränslet hade varit belagt med* tull, *och*
	4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket c, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.
12 kap. ***Överklagande***	**12 kap.** ***Omprövning och överklagande***

1 §[4]

Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

[4] Senaste lydelse 2015:747.

2. Bestämmelserna i 12 kap. 1 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.5 Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

8 §[1]

Den som, i samband med att en vara förs in till landet, uppsåtligen underlåter att anmäla varan till tullbehandling, lämnar oriktig uppgift vid tullbehandling eller underlåter att lämna föreskriven uppgift vid tullbehandling och därigenom ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna, döms för tullbrott till böter eller fängelse i högst två år.

För tullbrott döms också den som uppsåtligen ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan genom att

1. i samband med att en vara förs ut från landet, förfara så som anges i första stycket eller, efter utförseln, förfoga över varan i strid med vad som förutsatts vid den tullbehandling som skett med anledning av utförseln,
2. under pågående tullbehandling förfoga över en införd vara i strid med vad som gäller för denna tullbehandling, eller
3. bryta mot villkor som vid tullbehandling för övergång till fri omsättning har uppställts för befrielse från eller nedsättning av skatten eller avgiften.

Om en tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, gäller första stycket sådana uppgifter som avses i 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253).

Denna bestämmelse är tillämplig endast i fråga om sådana tullar, andra skatter och avgifter som Tullverket ska besluta.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet.

[1] Senaste lydelse 2016:275.

2.6 Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253)

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2016:253)
dels att 2 kap. 19 § ska ha följande lydelse,
dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 kap.
	2 a §
	Om en tulldeklaration har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket, ska skatten fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut.
	De uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten, ska anses ha getts in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.
	Om ett beslut om skatt har fattats enligt första stycket ska, vid tillämpning av 7 § första stycket, tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet.
	Första–tredje styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull enligt 1 § andra stycket.
19 §	
Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.	
	Om en sådan ansökan görs i ett annat EU-land där en tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av

ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska Tullverket på begäran av den skattskyldige pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 2 kap. 2 a § tillämpas första gången på tulldeklarationer som ges in efter ikraftträdandet.
3. Bestämmelsen i 2 kap. 19 § andra stycket i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning eller eftergift som görs efter ikraftträdandet.

2.7 Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 9 och 12 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §[1]	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.	
12 §[2]	
Skyldighet att betala skatt inträder	

[1] Senaste lydelse 2020:568.
[2] Senaste lydelse 2020:568.

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat.*

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen*,* eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull*, och*

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.8 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 7, 11 och 18 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 17 § ska lyda ”Förfarande, omprövning och överklagande”.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*, ägs av en godkänd lagerhållare.	Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.
11 §	
Skyldighet att betala skatt inträder	
1. för den som är godkänd lagerhållare, när	

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat.*	5. för den som är skattskyldig enligt 7 § *första stycket 1 eller 2, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen*,* eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull*, och*
	6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

18 §

Beslut enligt 9 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 15 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 15 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 18 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

2.9 Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Härigenom föreskrivs att 5 och 10 §§ lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.	
10 §	
Skyldighet att betala skatt inträder	
1. för den som är godkänd lagerhållare, när	
a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,	

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat.*	4. för den som är skattskyldig enligt 5 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen*,* eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull*, och* *5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdande.

3 Ärendet och dess beredning

Under 2020 har Europeiska unionens råd beslutat om vissa ändringar avseende beskattning av alkohol genom rådets direktiv (EU) 2020/1151 av den 29 juli 2020 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Direktivet ska genomföras senast den 31 december 2021. Direktivet finns i *bilaga 1*.

Europeiska unionens råd har även beslutat om rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt och rådets direktiv (EU) 2019/2235 av den 16 december 2019 om ändring av direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt och direktiv 2008/118/EG om allmänna regler för punktskatt vad gäller gemensamma försvarsinsatser inom unionen vilka ska vara genomförda den 1 januari respektive 1 juli 2022.

De tre direktivens genomförande kräver vissa ändringar i svensk lagstiftning. Mot denna bakgrund har promemorian Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar tagits fram inom Regeringskansliet. Promemorians lagförslag i relevanta delar finns i *bilaga 2*. Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 3*. Remissvaren finns tillgängliga i Finansdepartementet (Fi2021/00144). I denna proposition behandlas promemorians förslag avseende genomförandet av rådets direktiv (EU) 2020/1151, anpassningar med anledning av centraliserad klarering (förutom förslaget till ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam) och vissa andra ändringar.

Lagrådet

Regeringen beslutade den 19 augusti 2021 att inhämta Lagrådets yttrande över lagförslagen i *bilaga 4*. Lagrådets yttrande finns i *bilaga 5*. Lagrådets synpunkter behandlas i avsnitt 6, 7 och 9. I förhållande till lagrådsremissen har vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar gjorts.

4 Gällande rätt

4.1 EU-rätt

Punktskattedirektivet

Generella bestämmelser om förfarandet vid hantering och flyttning av punktskattepliktiga varor finns i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet. Direktivet innehåller ett system för att flytta varor obeskattade mellan medlemsstaterna (det s.k. uppskovsförfarandet) och reglerar bland annat när och i vilken medlemsstat som beskattning ska ske.

Andra direktiv på punktskatteområdet

Utöver punktskattedirektivet regleras beskattning av energiprodukter, alkoholvaror och tobaksvaror även av andra direktiv som innehåller särskilda regler för respektive varugrupp.

Vad avser alkoholvaror finns det bestämmelser om vilka varor som ska beskattas och strukturen för denna beskattning i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker. Vissa minimisatser för alkoholvaror finns i rådets direktiv 92/84/EEG av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av punktskattesatser på alkohol och alkoholdrycker.

Cigaretter, cigarrer, cigariller och röktobak omfattas av bestämmelserna i rådets direktiv 2011/64/EU av den 21 juni 2011 om strukturen och skattesatserna för punktskatten på tobaksvaror. Detta direktiv omfattar dock inte snus och tuggtobak, vilka inte heller omfattas av de förfaranderegler som följer av punktskattedirektivet.

Energiprodukter och elektricitet omfattas av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan kallat energiskattedirektivet. I energiskattedirektivet finns bestämmelser om strukturer för och miniminivåer för beskattning av energiprodukter m.m. Av energiskattedirektivet framgår även att vissa uppräknade energiprodukter (bl.a. drivmedel som diesel och bensin) ska omfattas av det EU-harmoniserade förfarande som regleras i punktskattedirektivet. Övriga energiprodukter omfattas inte av det förfarande som följer av punktskattedirektivet utan hanteras inom ett nationellt förfarande.

Administrativt samarbete på punktskatteområdet och EMCS

I rådets förordning (EU) nr 389/2012 av den 2 maj 2012 om administrativt samarbete i fråga om punktskatter och om upphävande av förordning (EG) nr 2073/2004 finns bestämmelser om administrativt samarbete. Utbytet av information inom ramen för förordningen sker i stor utsträckning genom det datoriserade systemet, EMCS. I förordningen finns även bestämmelser om det s.k. SEED-registret där de aktörer som godkänns av medlemsstaterna för att agera i det datoriserade systemet ska registreras.

Till grund för införandet av EMCS finns även ett beslutet från rådet och Europaparlamentet nr 1152/2003/EG om datorisering av uppgifter om förflyttningar och kontroller av punktskattepliktiga varor, numera ersatt av beslut (EU) 2020/263. Av beslutet framgår bl.a. medlemsstaternas och Europeiska kommissionens roller inom ramen för framtagande och underhåll av systemet.

Mervärdesskattedirektivet

Reglerna för mervärdesskatt är i stor utsträckning harmoniserade inom EU. Grunden för regelverket finns i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (mervärdesskattedirektivet).

4.2 Nationell lagstiftning

Punktskattedirektivet är genomfört i svensk lagstiftning huvudsakligen genom lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt och lagen (1994:1776) om skatt på energi. Vissa bestämmelser om kontroll finns i lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter.

Även bestämmelserna i övriga direktiv på punktskatteområdet har genomförts genom nämnda lagar.

Bestämmelser om mervärdeskatt finns huvudsakligen i mervärdesskattelagen (1994:200), men det finns även bestämmelser avseende mervärdesskatt i andra lagar som t.ex. i lagen (1994:1551) om frihet från skatt vid import.

5 Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

5.1 Ändringarna i direktivet

Den 29 juli 2020 antogs rådets direktiv (EU) 2020/1151 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, nedan kallat ändringsdirektivet. Genom detta gjordes flera ändringar i direktiv 92/83/EEG, nedan kallat alkoholskattedirektivet. Merparten av dessa ändringar är frivilliga för medlemsstaterna och behöver därför inte genomföras i svensk rätt. Vissa andra av ändringarna påverkar inte Sverige, exempelvis för att de avser nationella specialregler för andra medlemsstater. Det finns dock vissa ändringar som måste genomföras i svensk rätt. Dessa ändringar rör:

- utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker
- uppdaterade hänvisningar till Kombinerade nomenklaturen (KN)
- förändrade regler avseende fullständigt denaturerad alkohol
- vissa förtydliganden avseende delvis denaturerad alkohol.

5.2 Utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker

Regeringens förslag: Skatteverket ska utfärda intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om intygens innehåll, förfarandet vid utfärdande av intygen, och avgifter som tas ut om förfaranderegler inte har följts.

Promemorians förlag överensstämmer i sak med regeringens. Promemorians förslag har dock en delvis annorlunda lagteknisk lösning.

Remissinstanserna: Ett flertal remissinstanser, bl.a. *Ekobrottsmyndigheten*, *Domstolsverket*, *Energimarknadsinspektionen*, *Förvaltningsrätten i Falun*, *JTI Sweden AB*, *Konkurrensverket*, *Kronofogdemyndigheten*, *Swedish Match AB* och *Åklagarmyndigheten* har inte något att invända mot förslagen i promemorian.

Skatteverket har lämnat förslag till en lagteknisk justering.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I alkoholskattedirektivet finns i dag vissa frivilliga möjligheter för medlemsstater att tillämpa nedsatt alkoholskatt på öl och etylalkohol från små oberoende producenter. Genom de ändringar som beslutades den 29 juli 2020 utökas dessa möjligheter till att även gälla små oberoende producenter av vin, andra jästa drycker än vin eller öl samt mellanklassprodukter. Om en medlemsstat väljer att tillämpa nedsatta skattesatser måste de tillämpas lika på producenter från andra medlemsstater. Om exempelvis ett inhemskt bryggeri av en viss storlek ges nedsatt skatt måste ett motsvarande bryggeri från en annan medlemsstat ges samma nedsättning. För att underlätta denna likabehandling införs även regler om att medlemsstaterna på begäran ska utfärda ett årligt intyg till oberoende små producenter som är etablerade på deras territorium vilket bekräftar deras totala årliga produktion och att de uppfyller vissa kriterier. Detta får dock ske genom att producenterna själva intygar sin produktion och att de uppfyller kriterierna. Ett intyg utfärdat i en medlemsstat ska i princip accepteras i övriga medlemsstater.

Sverige har inte några regler om nedsatt alkoholskatt för små oberoende alkoholproducenter. Reglerna i direktivet om utfärdande av intyg gäller dock ändå Sverige på så sätt att Sverige från och med den 1 januari 2022 blir skyldigt att utfärda intyg till små oberoende alkoholproducenter etablerade i Sverige. Dessa intyg kommer inte att påverka den svenska beskattningen men kan användas av de svenska producenterna för att visa att de har rätt till nedsatt skatt i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Av ändringsdirektivet framgår att Europeiska kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer bl.a. formen för intygen. Dessa genomförandeakter kommer att bli direkt tillämpliga och ska således inte genomföras i svensk rätt. Eftersom några genomförandeakter ännu inte har beslutats är det i nuläget oklart exakt vad de kommer att omfatta. Eftersom intygen inte kommer att påverka den svenska beskattningen eller några andra svenska rättsförhållanden kan dock regleringen av intygen till stor del genomföras i förordning eller föreskrifter, vilka kan beslutas när reglerna i genomförandeakterna är kända. Även om direktivet ger en möjlighet att ha ett system där producenterna själva intygar sin årsproduktion och att de uppfyller kriterierna anser regeringen att det i Sverige bör vara en myndighet som utfärdar intygen. Även om intygen inte påverkar den svenska beskattningen bedöms det lämpligt att Skatteverket ska vara den myndighet som utfärdar intygen i Sverige. Producenterna torde i de allra flesta fall redan ha kontakt med Skatteverket och om det kommer att inkomma förfrågningar från andra medlemsstater kring intygen kommer de normalt att komma från skattemyndigheterna i dessa medlemsstater. Att Skatteverket ska utfärda intygen bör dock inte innebära att Skatteverket självständigt ska behöva inhämta de uppgifter som ligger till grund för intyget. Det bör i stället vara producenten som vill

att ett intyg ska utfärdas som ska lämna de uppgifter som behövs till Skatteverket och ansvara för att lämnade uppgifter är korrekta. Skatteverket kan sedan vid misstanke om felaktigheter kontrollera uppgifterna och då ha möjlighet till föreläggande eller revision. Regeringen föreslår därför att det i lagtexten anges att Skatteverket utfärdar de aktuella intygen, vilka regler om föreläggande och revision som ska vara tillämpliga samt att regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter som tas ut av en producent om denna till Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller inte till Skatteverket i rätt tid har anmält att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats. Regeringen föreslår även att det i lagtexten upplyses om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen kan meddela föreskrifter om intygens innehåll och förfarandet vid utfärdande av intygen. Intygen definieras inte närmare i lagtexten, utan en hänvisning görs till relevant bestämmelse i punktskattedirektivet. Hänvisningen till direktivet är statisk, alltså en hänvisning till direktivet i en viss lydelse.

Lagförslag

Förslaget medför införandet av nya 36 och 37 §§ lagen (1994:1564) om alkoholskatt.

5.3 KN-nummer och denaturerad alkohol

Regeringens förslag: Hänvisningarna i lagen om alkoholskatt till KN-nummer uppdateras.

Reglerna om skattefrihet för fullständigt denaturerad alkohol ändras så att skattefrihet endast beviljas om denaturering har skett i enlighet med kraven i den medlemsstat där alkoholen har frisläppts för konsumtion. Bestämmelserna om skattefrihet för delvis denaturerad alkohol förtydligas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: *Folkhälsomyndigheten* är positiv till att skattefrihet för fullständigt denaturerad alkohol endast ska beviljas om denaturering har skett i enlighet med kraven i den medlemsstat där alkoholen har frisläppts för konsumtion, men påpekar att det innebär att de som handlar med fullständigt denaturerad sprit i Sverige får olika förutsättningar beroende på om produkten släppts för konsumtion i Sverige eller i annat EU-land. Motsvarande ändring bör även ska göras i alkohollagen. Även hänvisningarna till KN-nummer i alkohollagen bör uppdateras.

Skatteverket anser att förändringarna avseende fullständigt denaturerad alkohol är en betydande förändring i förhållande till vad som gäller i dag och att det i det fortsatta lagstiftningsarbetet behöver förklaras vad innebörden blir av att bestämmelserna ändrats.

Sprit- och vinleverantörsföreningen välkomnar att hänvisningen till KN-nummer uppdateras.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I alkoholskattedirektivet och lagen om alkoholskatt används s.k. KN-nummer för att identifiera de skattepliktiga varorna. KN står för ”Kombinerade nomenklaturen” och är ett EU-gemensamt system på tullområdet som delar in varor i olika kategorier. För beskattningen är kopplingen låst till en viss version, vilket innebär att förändringar på tullområdet inte ändrar vad som är skattepliktiga varor. I det nuvarande alkoholskattedirektivet är hänvisningarna låsta till den version som gällde den 19 oktober 1992. Genom ändringsdirektivet ändras detta så att hänvisningarna i stället avser den lydelsen som finns i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602. Regeringen föreslår därför att även hänvisningen i lagen om alkoholskatt ska uppdateras. *Folkhälsomyndigheten* anser att även hänvisningarna i alkohollagen bör uppdateras. Detta lagstiftningsärende omfattar enbart skattefrågor och således inte några sådana ändringar.

I lagen om alkoholskatt finns vissa undantag från skattskyldighet. Ett sådant är för alkohol som har blivit fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i en angiven EU-förordning. Att alkohol har blivit fullständigt denaturerad innebär, något förenklat, att det har tillsatts vissa ämnen till den som gör den otjänlig för förtäring och gör det möjligt att identifiera alkoholen som denaturerad. Vilka ämnen som får användas till fullständig denaturering bestäms av varje medlemsstat och rapporteras till EU enligt vissa rutiner. Som alkoholskattedirektivet i dag är formulerat och tidigare har tolkats räcker det att alkoholen har blivit fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav för att räknas som fullständigt denaturerad, under förutsättning att kraven har anmälts ”i föreskriven ordning”. Om exempelvis en tillverkare i Frankrike har använt den tyska metoden för denaturering har alkoholen tidigare ändå ansetts vara fullständigt denaturerad. Praxis har dock i flera EU-länder de senaste åren ändrats mot att alkoholen måste denatureras i enlighet med kraven i den medlemsstat där alkoholen släpps för konsumtion. I ändringsdirektivet ändras reglerna så att de speglar denna ändrade praxis. Reglerna för hur medlemsstater anmäler nya denatureringsmetoder ändras och förtydligas också. Regeringen föreslår därför att även reglerna i lagen om alkoholskatt ändras så att undantaget avser alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion, om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända. Även om begreppet ”i föreskriven ordning” numera inte brukar användas i svensk lagstiftning anser regeringen att samma begrepp som i direktivet bör användas i detta fall.

Skatteverket har angett att detta är en betydande förändring i förhållande till vad som gäller i dag och påpekar att enligt nuvarande bestämmelser är frisläppandet för konsumtion inte avgörande för bedömningen om av rätt denatureringsmetod använts eller från vilken tidpunkt varan ska anses vara skattebefriad. Skatteverket anser därför att det behöver förklaras vad innebörden blir av att bestämmelserna ändrats i detta avseende. Även Folkhälsomyndigheten har påpekat att reglerna innebär att olika förutsättningar gäller beroende på var varan har släppts för konsumtion. Regeringen instämmer i att de föreslagna reglerna skiljer sig från hur svensk lagstiftning i dag är utformad. Som Skatteverket påpekar påverkar ändringen dels vilka denatureringsmetoder som kan användas för att varan

ska bli skattebefriad, dels vid vilken tidpunkt alkoholen blir skattebefriad. Avgörande för om alkoholen anses vara skattebefriad är om den vid frisläppandet för konsumtion är denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där frisläppandet sker. Om en vara blir skattebefriad vid frisläppandet kan den sedan flyttas till en annan medlemsstat utan att skattebefrielsen upphör. Exempel på hur reglerna ska tillämpas finns i författningskommentaren (avsnitt 11.2, kommentaren till 7 §). I praktiken borde ändringen dock få en relativt liten effekt. Som tidigare nämnts har praxis på EU-nivå redan utvecklats i denna riktning. Det har även de senaste åren skett en kraftig minskning av antalet olika nationella denatureringsmetoder. I dag finns i princip en gemensam s.k. Euro-denaturering och några få nationella metoder, vilka i vissa fall är mindre justeringar av Euro-denatureringen. Så länge alkohol som har denaturerats med Euro-denatureringen har frisläppts för konsumtion i någon av de medlemsstater som använder denna metod kommer den att vara skattebefriad. Folkhälsomyndigheten har angett att även alkohollagens bestämmelser om fullständigt denaturerad alkohol borde ändras. Som tidigare nämnts omfattar dock detta lagstiftningsärende inte några sådana ändringar.

Ett ytterligare undantag från skatteplikt är för s.k. delvis denaturerad alkohol. Även här innebär denatureringen att ämnen har tillsatts för att göra alkoholen otjänlig för förtäring. Det är dock fråga om andra ämnen och ett annorlunda förfarande. I alkoholskattedirektivet uttrycks regeln i dag som att alkoholen ska vara denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav och användas vid tillverkningen av en vara som inte är avsedd för konsumtion. I ändringsdirektivet justeras regeln så att den avser alkohol som används som del av processen för tillverkning av produkter som inte är avsedda att användas för humankonsumtion, förutsatt att alkoholen har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet. Justeringen består av två delar. Den första är att alkoholen ska användas som en del av processen vid tillverkningen. Detta förtydligas i ändringsdirektivet som att alkoholen antingen ska ha införlivats i produkten som inte är avsedd för humankonsumtion eller används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i en sådan tillverkningsprocess. Den andra justeringen är att det förtydligas att denatureringen måste ha skett i enlighet med kraven för just det avsedda ändamålet. Jämfört med fullständigt denaturerad alkohol finns det betydligt fler olika denatureringsmetoder för delvis denaturerad alkohol. De olika metoderna är ofta kopplade till olika användningsområden. Förtydligandet innebär att en denatureringsmetod som är godkänd för exempelvis kosmetika enbart medför undantag från beskattning om den används i just kosmetika, men inte om den används i exempelvis rengöringsmedel. Regeringen föreslår att dessa två justeringar tas in i lagen om alkoholskatt.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 1, 7 och 32 §§ lagen om alkoholskatt.

6 Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Regeringens förslag: Anpassningar till möjligheten att använda centraliserad klarering görs i bestämmelserna om skattskyldighet och skattskyldighetens inträde för mervärdesskatt och punktskatt samt bestämmelserna om beskattningsunderlag för mervärdesskatt vid import och tidpunkt för redovisning av utgående mervärdesskatt vid import.

Särskilda bestämmelser införs i tullagen för att tydliggöra förfarandet för Tullverkets beslut om skatt vid import eller införsel av varor till Sverige när tulldeklarationen ges in i en annan medlemsstat med stöd av ett godkännande för centraliserad klarering. Tidsfristen för betalning av skatten ska beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet om skatt. Bestämmelserna om tullbrott i lagen om straff för smuggling anpassas till att uppgifter som behövs för att kunna besluta om skatten lämnas i tulldeklaration i ett annat EU-land.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås även en ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam.

Remissinstanserna: *Tullverket* anser att det behöver regleras särskilt vem som för Sveriges del ska sköta fördelningen av tulluppbörden och förfarandet för detta när centraliserad klarering används. Tullverket ser också ett behov av en ändring i 8 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling med anledning av att centraliserad klarering börjar tillämpas inom EU.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallad unionstullkodexen, ska en tulldeklaration lämnas vid import av varor till EU:s tullområde (artikel 158). Även i de fall varor förs in till EU:s skatteområde från ett område som ingår i EU:s tullområde men inte ingår i EU:s skatteområde (t.ex. från Åland till Sverige) ska en tulldeklaration lämnas (artikel 134 i Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/2446 av den 28 juli 2015 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 vad gäller närmare regler avseende vissa bestämmelser i unionens tullkodex). Enligt artikel 179 i unionstullkodexen kan det i vissa fall vara möjligt att för varor som ska importeras till Sverige lämna tulldeklarationen till tullmyndigheterna i en annan medlemsstat, s.k. centraliserad klarering. På motsvarande sätt kan vid centraliserad klarering en tulldeklaration i vissa fall lämnas till Tullverket för varor som ska importeras till ett annat EU-land. Centraliserad klarering är en förenkling för företag som till viss del motsvarar det förfarande som i tidigare tullkodex (rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen) kallades enhetstillstånd för förenklade förfaranden. För att

ett företag ska kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering som omfattar import eller införsel av varor till Sverige krävs bl.a. att företaget är en s.k. godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar och är registrerat till mervärdesskatt i Sverige.

När import eller införsel av varor till ett EU-land deklareras med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering, lämnas tulldeklaration för varorna in till tullmyndigheten i det land som meddelat tillståndet även om varorna fysiskt förs in till ett annat EU-land. Enligt artikel 87 i unionstullkodexen uppkommer tullskulden i det land där tulldeklarationen lämnas in och det landets tullmyndighet fastställer tullen (artikel 101). Det är också till denna tullmyndighet som tullen ska betalas. Om en tulldeklaration för en import av varor till Sverige lämnas in i ett annat EU-land med stöd av tillstånd till centraliserad klarering uppkommer därmed tullskulden i det andra EU-landet i stället för i Sverige. Skattskyldighet för mervärdesskatt och punktskatter för importen uppkommer dock i Sverige.

Arbete pågår med att i samtliga EU-länder införa IT-system som kan hantera informationsutbytet mellan tullmyndigheterna i de berörda länderna vid centraliserad klarering. Detta sker i två steg, varav det första steget (fas 1) har ett införandefönster från 1 mars 2022 till 1 december 2023.

Vissa förtydliganden och kompletteringar bör göras av bestämmelserna i mervärdesskattelagen (1994:200), förkortad ML, punktskattelagstiftningarna, lagen (2000:1225) om straff för smuggling och tullagen (2016:253), förkortad tullagen, för att bättre anpassa dessa till förfarandet med centraliserad klarering.

Mervärdesskatt

Enligt 2 kap. 1 a § ML förstås med import att en vara förs in till Sverige från en plats utanför EU. Med EU avses enligt 1 kap. 10 a § ML de territorier som tillhör en medlemsstat förutom de s.k. tredje territorier som anges i 1 kap. 10 b § ML. Åland och Kanarieöarna är exempel på sådana tredje territorier som inte omfattas av definitionen av EU i ML. En införsel av varor från t.ex. Åland till Sverige anses därför i mervärdesskattehänseende utgöra en import även om det i tullhänseende inte är en import utan en införsel till det svenska tullområdet från en plats inom EU:s tullområde (jfr 3 kap. 1 § tullagen). Mervärdesskatt ska betalas för en skattepliktig import till Sverige enligt 1 kap. 2 § ML. Vem som är skattskyldig regleras i 1 kap. 2 § första stycket 6 ML och tidpunkten för skattskyldighetens inträde regleras i 1 kap. 5 § ML.

Om deklaranten, dvs. den som inger en tulldeklaration, är en juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, är Skatteverket beskattningsmyndighet och mervärdesskatten redovisas i mervärdesskattedeklarationen. Detsamma gäller om deklaranten är en icke-juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull, om denne agerar i egenskap av en beskattningsbar person vid importen eller införseln. Om deklaranten är ett ombud ska ovan nämnda krav vara uppfyllda av den för vars räkning ombudet handlar. I övriga fall är Tullverket beskattningsmyndighet och Tullverket tar ut mervärdesskatten (2 kap. 2 § tullagen). Huvudregeln för beräkning av

beskattningsunderlaget för mervärdesskatt vid import finns i 7 kap. 8 § ML och regleringen av redovisningstidpunkterna för utgående och ingående skatt avseende import finns i 13 kap. 6 och 23 §§ ML.

I rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, nedan kallat mervärdesskattedirektivet, finns bestämmelser om när den beskattningsgrundade händelsen inträffar vid import (vilket i ML motsvaras av tidpunkten för skattskyldighetens inträde vid import) i artikel 70 och 71 och i dessa artiklar regleras även när mervärdesskatten blir utkrävbar. Vidare finns bestämmelser om beskattningsunderlag vid import i artiklarna 85–89 och bestämmelser om vem som ska betala mervärdesskatt vid import i artikel 201.

Om ett tillstånd för centraliserad klarering har meddelats i Sverige och tulldeklaration för varor som importeras till ett annat EU-land lämnas till Tullverket i Sverige med stöd av tillståndet, ska mervärdesskatt för varorna inte tas ut i Sverige eftersom det i mervärdesskattehänseende inte är en import i Sverige. Några anpassningar behöver därför inte göras av de nuvarande bestämmelserna i ML i detta hänseende.

Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i ett annat EU-land och tulldeklaration för varorna lämnas till tullmyndigheten i det landet för varor som importeras till Sverige finns det däremot behov av att komplettera nuvarande bestämmelser i ML. Det bör därför införas särskilda bestämmelser i 1 kap. 2 § första stycket 6 ML som anger vem som är skattskyldig i dessa fall. Den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet ska även vara skattskyldig för mervärdesskatten för importen, på motsvarande sätt som i de fall tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. Om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet ska dock den för vars räkning ombudet handlar vara skattskyldig. Även denna reglering motsvarar regleringen i ML för när ombud används och tullskuld uppkommer i Sverige. Vem som är gäldenär för tullskulden regleras i artikel 77 i unionstullkodexen.

Vidare föreslås att bestämmelsen i 1 kap. 5 § ML om när skattskyldigheten inträder vid import till Sverige ska förtydligas. Bestämmelsen delas upp i två stycken där det första stycket reglerar tidpunkten för skattskyldighetens inträde när tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige och det andra stycket reglerar när skattskyldigheten inträder i de fall tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i ett annat EU-land för att en tulldeklaration lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. I artikel 77.2 i unionstullkodexen regleras att en tullskuld vid import ska uppkomma vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas, och det är därmed vid denna tidpunkt som skattskyldigheten uppkommer. I syfte att anpassa lagtexten till lydelsen i artikel 77.2 och för att lagtexten i denna bestämmelse och 1 kap. 2 § första stycket 6 ska vara enhetliga, föreslås vidare några språkliga ändringar.

Av 7 kap. 8 § ML framgår hur beskattningsunderlaget vid import beräknas. I första stycket anges att beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom mervärdesskatt, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Vid import av varor till

Sverige där tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av tillstånd för centraliserad klarering uppstår tullskulden i det andra EU-landet enligt artikel 87 i unionstullkodexen. Det är därmed den utländska tullmyndigheten som i dessa fall fastställer tullvärdet och tar ut tull och sådana avgifter som utgör importtullar som grundas på den EU-gemensamma tulltaxan (artiklarna 56, 101 och 179.3 d i unionstullkodexen). Skatter och övriga avgifter ska dock även i dessa fall tas ut av Tullverket (när Tullverket är beskattningsmyndighet). Det bör därför förtydligas att vid import till Sverige där tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av tillstånd till centraliserad klarering ska beskattningsunderlaget utgöras av varans värde för tulländamål som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet, med tillägg av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket med anledning av införseln. Vidare ska i beskattningsunderlaget även ingå andra statliga skatter, utom skatt enligt ML, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. På samma sätt som vid en import till Sverige där tulldeklarationen lämnas till Tullverket så ska dock tillägg av tull, skatt eller avgifter inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

Slutligen föreslås en anpassning av bestämmelsen i 13 kap. 6 § ML om redovisningstidpunkt för utgående skatt vid import till Sverige där tulldeklarationen lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I de fall en tulldeklaration lämnas till Tullverket för en import till Sverige ska den utgående skatten redovisas i den redovisningsperiod under vilken Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto för importen (13 kap. 6 § 4 ML). Tullverket ställer alltid ut en tullräkning eller ett tullkvitto där tullvärdet framgår, oavsett om någon tull eller skatt ska betalas. I unionstullkodexen finns dock inte något krav på att tullmyndigheterna ska underrätta deklaranterna i de fall någon tullskuld inte uppkommer, och även i de fall tullskuld uppkommer behöver underrättelse inte alltid ske (se artikel 102 i unionstullkodexen). Det finns därmed inte någon motsvarande underrättelse som redovisningen av utgående skatt kan kopplas till i de fall tulldeklaration för en import till Sverige lämnas till tullmyndigheten i ett annat EU-land. Redovisningen bör kopplas till en tydlig tidpunkt som deklaranten har uppgift om för att redovisningen ska vara enkel att hantera. Vidare bör, för att underlätta kontrollmöjligheten för Skatteverket, samma redovisningstidpunkt gälla oavsett i vilket EU-land tulldeklarationen lämnas in. Därför föreslås att redovisningen kopplas till tidpunkten för skattskyldighetens inträde, vilket enligt 1 kap. 5 § ML är den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull. Tullskulden uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen då tulldeklarationen godtas. Deklaranterna ska som huvudregel underrättas av tullmyndigheterna om datum för när tulldeklarationen har godtagits, se artikel 226 i Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/2447 av den 24 november 2015 om närmare regler för genomförande av vissa bestämmelser i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (dock gäller detta underrättelsekrav först när de i artikeln angivna IT-systemen har färdigställts). Deklaranterna kommer därigenom att ha vetskap om denna tidpunkt.

Den föreslagna regleringen av tidpunkten för redovisning av utgående skatt när tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av centraliserad klarering innebär att redovisningstidpunkten i normalfallet kommer att inträffa något tidigare (cirka en till två veckor tidigare) än i de fall tulldeklarationen lämnas till Tullverket. Utgående skatt kan därför komma att behöva redovisas i en tidigare redovisningsperiod än vid import till Sverige där tulldeklaration lämnas till Tullverket. Detta beror på att godtagandet av tulldeklarationen normalt sker i nära anslutning till att deklarationen har lämnats in medan tullräkningar ställs ut av Tullverket måndagen i tredje veckan efter den vecka under vilken importen sker. Se vidare avsnitt 9 avseende konsekvenserna av denna ändring.

Punktskatt

För svensk del uppbärs flertalet punktskatter av Tullverket vid import. För skatt som betalas till Tullverket gäller tullagen. Detta gäller skatt enligt lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Enligt punktskattelagstiftningarna förstås med import att en vara förs in till Sverige från tredje land. Med tredje land avses länder och områden utanför Europeiska unionens punktskatteområde. På samma sätt som för mervärdesskatten omfattas vissa territorier som tillhör medlemsstater inom EU inte av punktskatteområdet. Åland och Kanarieöarna är exempel på sådana territorier som utgör tredje land vid tillämpning av punktskattelagstiftningarna. En införsel av varor från t.ex. Åland till Sverige anses därför i punktskattehänseende utgöra en import även om det i tullhänseende inte är en import utan en införsel till det svenska tullområdet från en plats inom EU:s tullområde (jfr 3 kap. 1 § tullagen). Punktskatt ska betalas för en import av skattepliktiga varor till Sverige. Vem som är skattskyldig och tidpunkten för skattskyldighetens inträde regleras på ett i huvudsak identiskt sätt i de punktskattelagar som räknades upp ovan (se t.ex. 9 c § och 20 § första stycket 8 lagen om tobaksskatt).

Om ett tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i Sverige och tulldeklaration för varor som importeras till ett annat land lämnas i Sverige med stöd av tillståndet ska skatt för varorna inte tas ut i Sverige eftersom det i punktskattehänseende inte är en import till Sverige. De nuvarande bestämmelserna bedöms i detta hänseende fungera väl och några anpassningar behöver inte göras.

Om tillstånd till centraliserad klarering har meddelats i ett annat EU-land och tulldeklaration för varorna lämnas i det landet för varor som fysiskt importeras till Sverige finns det däremot behov av att något komplettera nuvarande bestämmelser i punktskattelagarna. En särskild bestämmelse föreslås därvid införas som anger vem som är skattskyldig i dessa fall. Den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet ska även vara skattskyldig för punktskatten för importen, på motsvarande sätt som i de fall tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. Vem som är gäldenär för tullskulden regleras i artikel 77 i unionstullkodexen.

Vidare föreslås att bestämmelserna i respektive lag om när skattskyldigheten inträder vid import till Sverige ska förtydligas på motsvarande sätt som föreslagits ovan för bestämmelsen om skattskyldighetens inträde i ML.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2022 (prop. 2021/22:1 Förslag till statens budget för 2022, finansplan och skattefrågor, avsnitt 11.16) aviserat att lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam bör avskaffas från och med den 1 januari 2022. Regeringen har därefter den 7 oktober 2021 beslutat propositionen Avskaffad reklamskatt i vilken det föreslås att nämnda lag upphävs från och med den 1 januari 2022. Mot denna bakgrund föreslås inte i denna proposition några ändringar i lagen om skatt på annonser och reklam.

Anpassningar av förfaranderegler

Vid centraliserad klarering inges tulldeklarationen till tullmyndigheten i en annan medlemsstat än den där varorna befinner sig. Det är även i den medlemsstaten som tullen för varorna ska fastställas och betalas (artikel 179.3 d i unionstullkodexen). I de fall centraliserad klarering används för varor för vilka punktskatt eller mervärdeskatt ska betalas vid importen eller införseln ska dock punktskatten och mervärdesskatten för varorna även fortsättningsvis fastställas och betalas i den medlemsstat där varorna fysiskt befinner sig vid importen eller införseln. Skatt och tull ska därmed fastställas och betalas i olika medlemsstater. För att tydliggöra hanteringen av beslut om mervärdesskatt och punktskatt i de fall ett tillstånd för centraliserad klarering tillämpas bör särskilda bestämmelser införas för att reglera vissa grundläggande aspekter.

Att Tullverket beslutar om punktskatt för den som är skattskyldig för import följer direkt av respektive lag om punktskatt. För att den praktiska hanteringen av detta beslutsfattande tydligt ska framgå av tullagen föreslås att det i 2 kap. tullagen införs en ny bestämmelse om att skatten ska fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut i de fall en tulldeklaration för varor för vilka skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall kommer tullskulden att beslutas av tullmyndigheten i det EU-land som meddelat tillståndet och ett särskilt beslut om skatt behöver därmed fattas av Tullverket, eftersom varorna finns i Sverige.

Underlaget för beslutet om skatt kommer, liksom i dag, att vara de uppgifter som lämnas i tulldeklarationen. Det kan vara fråga om såväl generella uppgifter om t.ex. aktören eller varorna vilka även används i tullärendet, som särskilda uppgifter som ska lämnas med anledning av skatteärendet. Även vid centraliserad klarering ska de uppgifter som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten lämnas i tulldeklarationen (även om denna lämnas i ett annat land). Uppgifterna ska i sådant fall anses ha getts in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet. Det föreslås att det införs en särskild bestämmelse om detta. *Lagrådet* har föreslagit en något annorlunda utformning av bestämmelsen än den som föreslogs i lagrådsremissen. Lagrådet föreslår att uttrycket ”uppgifter som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten” används i stället för ”uppgifter i skattehänseende”. Regeringen föreslår att bestämmelsen utformas i

enlighet med Lagrådets förslag. Att de aktuella uppgifterna ska lämnas i tulldeklarationen följer av andra bestämmelser i tullagstiftningen och behöver därmed inte regleras särskilt i den nu aktuella bestämmelsen. På samma sätt som i dag kan oriktiga uppgifter i tulldeklarationen leda till t.ex. tulltillägg.

Vad gäller mervärdesskatt finns en särskild bestämmelse i 2 kap. 2 § tullagen som innebär att mervärdesskatt vid import i de flesta fall inte tas ut av Tullverket utan av Skatteverket. Skatteverket är beskattningsmyndighet om deklaranten, dvs. den som inger en tulldeklaration, är en juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull. Detsamma gäller om deklaranten är en icke-juridisk person som är registrerad till mervärdesskatt i Sverige vid tidpunkten för beslutet om fastställande av tull om denne agerar i egenskap av en beskattningsbar person vid importen eller införseln. Om deklaranten är ett ombud ska dock ovan nämnda krav vara uppfyllda av den för vars räkning ombudet handlar för att Skatteverket ska vara beskattningsmyndighet. I övriga fall är Tullverket beskattningsmyndighet. I de situationer som omfattas av 2 kap. 2 § tullagen ska den nya bestämmelsen om förfarandet för beslut om skatt när ett tillstånd för centraliserad klarering åberopas inte tillämpas. En särskild bestämmelse som förtydligar detta föreslås införas. De nya bestämmelser som föreslås ska gälla endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull i enlighet med bestämmelserna i 1 §. I praktiken kommer det att innebära att de nya bestämmelserna får mycket liten praktisk betydelse i fråga om mervärdesskatt då ett krav för att erhålla tillstånd till centraliserad klarering som omfattar import av varor till Sverige är att aktören är registrerad till mervärdesskatt i Sverige.

Skatt som tas ut enligt tullagen ska enligt 2 kap. 1 § andra stycket tullagen fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Av 1 kap. 2 § följer även att vad som sägs om tull i tullagen gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket om inte någon annat uttryckligen anges. Bestämmelserna i unionstullkodexen, tullagen och andra delar av tullagstiftningen om t.ex. underrättelse om beslut, möjlighet till anstånd med betalning och kontrollåtgärder gäller således på samma sätt när beslut fattas enligt den nya bestämmelsen om beslut i de fall tulldeklaration ingetts i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering som i andra fall där beslut fattas om skatt. Endast sådana aspekter av förfarandet där det finns anledning att särskilt ange en avvikande reglering för de fall där ett tillstånd för centraliserad klarering används, bör regleras särskilt i tullagen.

Betalning av tullbelopp vid import, och därmed även skatt som tas ut enligt tullagen, ska enligt 2 kap. 7 § tullagen göras till Tullverket inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning har beviljats. När en tulldeklaration inges i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering kommer en sådan underrättelse av tullskuld att göras av det andra EU-landets tullmyndighet och tidpunkten för detta kan skilja sig från tidpunkten för beslutet om skatt. En särskild bestämmelse om beräkningen av tidsfristen vid betalning av skatt bör därför införas. Det föreslås därför att vid tillämpning av 2 kap. 7 § tullagen ska tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att

gäldenären underrättats om beslutet om skatt. Enligt unionstullkodexen och tullagen finns möjlighet att beviljas anstånd med betalningen. Frågan om anstånd för tullskulden hanteras i de fall en tulldeklaration getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering i det land där tulldeklarationen inges. Eftersom skatten ska betalas i Sverige hanteras däremot frågan om anstånd med betalningen av skatt av Tullverket.

I 2 kap. 19 § tullagen finns vissa bestämmelser om återbetalning och eftergift. Av första stycket följer att om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013 ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 2 kap. 1 § första stycket tullagen prövas. I de fall där centraliserad klarering används kommer tullskulden att uppkomma i det tillståndsgivande landet. En ansökan om återbetalning eller befrielse av tull kommer också att prövas där. Det landet har dock inte behörighet att pröva frågan om skatt som har beslutats i importlandet. En särskild bestämmelse bör därför införas som säkerställer den skattskyldiges rätt att få frågan om återbetalning eller eftergift prövad även vad avser skatten i den situation som avses i 2 kap. 19 § första stycket. Det föreslås därför att det införs en ny bestämmelse om att Tullverket i de fall tullskulden uppkommit i ett annat land vid tillämpning av centraliserad klarering på begäran av den skattskyldige ska pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor. I de fall tullskulden uppkommer i Sverige för varor som importeras i ett annat EU-land kommer Tullverket enligt vad som sagts ovan inte vara behörigt att pröva frågan om skatt som beslutats i det andra landet. Någon särskild bestämmelse om detta bedöms inte vara nödvändig.

Ändring i lagen om straff för smuggling

Ett tillstånd för centraliserad klarering är ett stort förtroende som ges en ekonomisk aktör. Det är förbehållet aktörer som beviljats status som godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar av tullmyndigheten. Detta till trots kan det inte uteslutas att det kan uppkomma överträdelser av olika slag som måste kunna hanteras. Överträdelser kan medföra risk för att för låg tull eller för låg skatt tas ut. Vid import enligt ett normalförfarande är detta alltid en risk som drabbar importlandet. När ett tillstånd för centraliserad klarering används kommer risken i vissa delar att drabba det tillståndsgivande landet och i andra delar att drabba importlandet.

En överträdelse som innebär risk för att för låg tull tas ut bör naturligen hanteras i det land där tull ska fastställas och betalas. Bestämmelser om straff för tullbrott finns i 8–11 §§ lagen om straff för smuggling. Eventuellt behov av att ändra eller komplettera bestämmelserna om tullbrott vad avser undandraganden av tull omfattas inte av detta lagstiftningsarbete, se nedan.

Ett undandragande av skatt, i ett fall där tullskulden uppkommer i ett annat land men varan förs in till Sverige, är något som riktar sig mot den svenska statskassan och som i förekommande fall bör bestraffas här. Importskatten ska fastställas av Tullverket med ledning av de uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och betalas enligt det förfarande som gäller för tull. Undandragandet bör därför bestraffas

enligt motsvarande regler som gäller skatteundandragande i förening med ett tullundandragande i Sverige. Ett tillägg föreslås därför i 8 § lagen om straff för smuggling genom vilket det klargörs att bestämmelserna om tullbrott även gäller avseende de uppgifter som lämnats i tulldeklarationen i det andra landet och som enligt föreslagna 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen anses ha getts in till Tullverket. Detta motsvarar vad som tidigare gällde vid användning av s.k. enhetstillstånd. För en mer utförlig beskrivning av de straffrättsliga bestämmelserna hänvisas till propositionen Möjlighet till förenklat tullförfarande (prop. 2003/04:41 s. 50–52 och 61–63).

Eventuella ytterligare lagstiftningsändringar

Möjligheten att erhålla tillstånd för centraliserad klarering kan innebära att ytterligare förändringar som inte har kopplingar till skatt kan behöva göras av tullagstiftningen och av annan lagstiftning. Behovet av en reglering av fördelning av tulluppbörd och förfarandet för detta samt den ändring i 8 § lagen om straff för smuggling som *Tullverket* framför är exempel på sådana frågor där bedömningar behöver göras. Dessa bedömningar ryms dock inte inom detta lagstiftningsärende.

Lagförslag

Förslagen medför att en ny paragraf, 2 kap. 2 a § införs i tullagen samt ändringar i 2 kap. 19 § tullagen och 8 § lagen om straff för smuggling. Förslagen medför även ändringar i 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 § och 13 kap. 6 § ML. Vidare medför förslaget ändringar i 9 c, 20, 37 och 39 §§ lagen om tobaksskatt, 8 c och 19 §§ lagen om alkoholskatt, 4 kap. 1 b och 13 §§ och 5 kap. 2 § lagen om skatt på energi, 9 och 12 §§ lagen om skatt på kemikalier i viss elektronik, 7 och 11 §§ lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och 5 och 10 §§ lagen om skatt på plastbärkassar.

7 Referensnivåer för resandeinförsel av alkohol och tobak

Regeringens förslag: Det införs referensnivåer i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Nivåerna bestäms till 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker respektive 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktobak.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. Promemorians förslag har dock en delvis annorlunda lagteknisk utformning.

Remissinstanserna: *Folkhälsomyndigheten*, *IOGT-NTO*, *Malmö tingsrätt* och *Sveriges bryggerier* är positiva till att införa referensnivåer

för alkohol. Folkhälsomyndigheten, IOGT-NTO och *Systembolaget* anser att Sverige bör fortsätta verka på EU-nivå för att sänka referensnivåerna.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: I de EU-harmoniserade reglerna för punktskatter är huvudregeln att en skattepliktig vara ska beskattas där den konsumeras. Om exempelvis en flaska vin produceras i Frankrike och säljs till en privatperson i Sverige ska alkoholskatt tas ut i Sverige. I rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG, nedan kallat punktskattedirektivet, finns dock ett undantag för varor som förvärvas av en enskild person för dennes eget bruk och som transporteras av personen själv från en medlemsstat till en annan. Sådana varor beskattas där de förvärvas. Detta innebär att om personen i exemplet ovan köper vinflaskan i Frankrike och sedan själv transporterar in den till Sverige tas endast fransk alkoholskatt ut under förutsättning att flaskan är avsedd för personens eget bruk. I svensk rätt uttrycks ”eget bruk” som att varorna ska vara avsedda för den enskilde personen eller dennes familjs personliga bruk.

I punktskattedirektivet räknas upp fem faktorer som framför allt ska beaktas för att avgöra om en vara är avsedd för eget bruk. Dessa är:

a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.

b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.

c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.

d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.

e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

Som ledning för bevisningen avseende varornas kvantitet får medlemsstaterna fastställa referensnivåer. Dessa får dock inte understiga vissa i direktivet fastställda nivåer. För alkohol är nivåerna 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker och för tobak är nivåerna 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktobak. Sverige har inom EU länge arbetat för att nivåerna avseende alkohol ska sänkas eftersom de är långt över vad som kan anses vara privat bruk och därigenom underlättar smuggling. Regeringen avser att även framöver fortsätta detta arbete.

I svensk rätt har det i dag inte införts några referensnivåer. I praktiken har dock de miniminivåer för referensnivåer som anges i direktivet kommit att tillämpas av svenska domstolar vid bedömningen av om främst alkohol som en enskild person transporterar över gränsen kan anses vara avsedd för den enskildes personliga bruk eller inte. Eftersom referensnivåerna faktiskt används i rättstillämpningen bedöms det också lämpligt att de ska införas i svensk rätt. De nivåer som anges i direktivet är minimigränser för referensnivåer, men med tanke på hur höga nivåerna är finns det inga skäl att de svenska nivåerna ska överstiga minimigränserna i direktivet. Regeringen föreslår därför att det i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt ska införas referensnivåer till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar dem till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Dessa referensnivåer ska bestämmas till 110 liter öl, 90 liter vin (varav högst 60

liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter spritdrycker respektive 800 cigaretter, 400 cigariller, 200 cigarrer och 1 kilogram röktobak. I lagtexten uttrycks regeln som att mängder över nivåerna inte ska anses vara avsedda för personligt bruk om inte den enskilde personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Det bör noteras att referensnivåer inte är samma sak som en införselkvot. Med en införselkvot finns normalt en rätt att ta in en viss mängd och ett förbud att ta in mer än den mängden. Referensnivåerna är enbart till ledning för bevisningen. En bedömning av samtliga omständigheter måste fortfarande göras i varje enskilt fall. Mängder under referensnivåerna kan anses vara för annat än personligt bruk om det finns omständigheter som talar för det. Mängder över referensnivåerna kan anses vara för privat bruk om den enskilde kan bevisa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. För alkohol krävs det dock starka bevis för att kunna visa att mängder över referensnivåerna är avsedda för personligt bruk med tanke på hur höga nivåerna är.

Lagrådet har angett att presumtionsregler inte är vanligt förekommande på skatterättens område och att varornas kvantitet blir starkt betonad enligt förslaget. Vilka andra faktorer som kan vara av relevans framgår inte av lagtexten, och det kan enligt Lagrådet inte heller sägas vara helt tydligt att det är fråga om en helhetsbedömning. Lagrådet anser därför att det hade varit önskvärt om den svenska lagtexten hade utformats närmare direktivets reglering. Enligt dagens regler görs en bedömning av samtliga omständigheter i varje fall för att avgöra om varor som en enskild person har förvärvat i ett annat EU-land och själv transporterar till Sverige är avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk. Detta ändras inte av att referensnivåerna införs. De faktorer som enligt direktivet särskilt ska beaktas vid bedömningen är inte en uttömmande uppräkning av vilka omständigheter som får beaktas, utan anger enbart faktorer som anses vara av särskild betydelse. Även andra omständigheter kan beaktas. Referensnivåerna i direktivet är vidare tänkta att fungera som en presumtionsregel. Det framgår bl.a. av Europeiska kommissionens yttrande den 31 oktober 2019 (ST 13634/19 FISC 420 ECOFIN 958). Om nivåerna överskrids är det den enskilde som ska bevisa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för personligt bruk. Regeringen instämmer dock i att det tydligare bör framgå att det är en helhetsbedömning som ska göras även då referensnivåerna överskrids. I dessa fall är dock utgångspunkten att det är fråga om annat än personligt bruk. Övriga omständigheter kan då användas för att bryta presumtionen som följer av att nivåerna överskrids. Att skriva ut samtliga kriterier som enligt direktivet särskilt ska beaktas i lagtexten skulle emellertid göra den otymplig. Regeringen föreslår därför att det i lagtexten görs ett tillägg som tydliggör att samtliga omständigheter i det enskilda fallet ska beaktas även då referensnivåerna överskrids. De omständigheter som ska beaktas särskilt kan anges närmare i författningskommentaren.

IOGT-NTO har föreslagit att ytterligare åtgärder ska genomföras för att göra arbetet mot smuggling och alkoholskatteflykt mer effektivt, såsom utökade resonemang avseende ”personligt bruk”. De åtgärder som IOGT-NTO föreslår bedöms inte vara möjliga att genomföra utan ytterligare

lagändringar, vilka inte omfattas av detta lagstiftningsärende. Regeringen följer dock fortsatt utvecklingen på området.

Lagförslag

Förslaget medför ändringar i 9 a § LTS och 8 a § LAS.

8 Förfaranderegler i vissa fall

Regeringens förslag: Förfarandereglerna om återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer samordnas och förtydligas så att det klart framgår att omprövning av Skatteverkets beslut är möjlig. Dessutom förtydligas att omprövning även kan ske av vissa andra beslut om återbetalning av mervärdesskatt.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens förslag. I promemorian föreslås dock en annan lagteknisk utformning för ändringarna av förfarandereglerna för återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer. I promemorians förslag framgår inte heller fristerna för omprövning respektive överklagande direkt av lagtexten. I promemorians förslag ingår dessutom en ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244).

Remissinstanserna: *Skatteverket* välkomnar att det införs nya regler om omprövning av beslut om återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer, men föreslår en annan lagteknisk utformning med specifika omprövnings- och överklagande-regler i varje lag där tidsfristerna uttryckligen framgår.

Övriga remissinstanser har inte yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag

Förfarandereglerna kring återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer

I skatteförfarandelagen (2011:1244), förkortad SFL, finns vissa generella regler om återbetalning av skatt för den som till följd av lagen (1976:661) om immunitet och privilegier i vissa fall, lagen (1994:1500) med anledning av Sveriges anslutning till Europeiska unionen eller direkt tillämpliga EU-bestämmelser har rätt att förvärva varor eller tjänster utan mervärdesskatt eller punktskatt. I mervärdesskattelagen (1994:200), förkortad ML, lagen (1994:1563) om tobaksskatt, förkortad LTS, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, förkortad LAS, lagen (1994:1776) om skatt på energi, förkortad LSE, och lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter finns dock speciella regler för sådan återbetalning, vilka gör att SFL:s regler inte blir tillämpliga i de fallen. Reglerna är tillämpliga för utländska beskickningar, karriärkonsulat i Sverige, vissa internationella organisationer samt viss diplomatisk personal. Eftersom reglerna i dag är något olika utformade råder det viss oklarhet i vilken mån omprövning kan ske. Det föreslås därför i

promemorian att det i ML anges att SFL:s regler om omprövning av beslut är tillämpliga på de aktuella besluten om återbetalning samt att det i SFL anges att sådana beslut om återbetalning enligt de uppräknade punktskattelagarna anses vara beslut om punktskatt, vilket innebär att SFL:s regler om omprövning och överklagande blir tillämpliga. *Skatteverket* välkomnar att det införs nya regler om omprövning i de aktuella fallen, men avstyrker den lagtekniska lösning som föreslås i promemorian. Skatteverket förespråkar i stället att det införs specifika omprövnings- och överklaganderegler i varje punktskattelag. I dessa, och i den föreslagna omprövningsregeln i ML, bör det enligt Skatteverket uttryckligen anges att tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. Regeringen anser att den lagtekniska lösning som Skatteverket föreslår blir tydligare än den som föreslås i promemorian. Regeringen föreslår därför att det i LTS, LAS, LSE och lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter införs specifika regler om omprövning och överklagande för de aktuella situationerna. I ML föreslås specifika regler om omprövning.

Förfaranderegler för återbetalning av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna

Bestämmelserna i det s.k. e-handelspaketet har trätt i kraft den 1 juli 2021 (prop. 2019/20:122, bet. 2020/21:FiU10). Bestämmelserna innebär bl.a. att tillämpningen av de särskilda ordningarna för redovisning och betalning av mervärdesskatt (även kallade en enda kontaktpunkt eller One Stop Shop) utökas. Beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna får inte göra avdrag för ingående mervärdesskatt i den särskilda mervärdesskattedeklaration som används för redovisning av skatten. Däremot finns rätt till återbetalning av ingående skatt enligt bl.a. bestämmelserna i rådets direktiv 2008/9/EG av den 12 februari 2008 om fastställande av närmare regler för återbetalning enligt direktiv 2006/112/EG av mervärdesskatt till beskattningsbara personer som inte är etablerade i den återbetalande medlemsstaten men i en annan medlemsstat, nedan återbetalningsdirektivet. Ansökan om återbetalning med stöd av återbetalningsdirektivet görs genom ett elektroniskt förfarande, en s.k. e-portal. Bestämmelser om detta finns i 19 kap. 30–31 a §§ ML. Bestämmelsen i 19 kap. 31 a § har genom förslaget i prop. 2019/20:122 kompletterats med ett andra stycke, som gäller återbetalningsansökningar som riktas till Sverige via e-portalen här, från beskattningsbara personer som använder de särskilda ordningarna enligt ett beslut i Sverige (s.k. identifieringsbeslut) utan att vara registrerade till mervärdesskatt här. Bestämmelsen i 20 kap. 2 § ML bör kompletteras med en hänvisning till det nya andra stycket i 19 kap. 31 a § så att det blir tydligt att även återbetalningssituationer som omfattas av detta lagrum kan omprövas enligt SFL.

Lagförslag

Förslagen medför införandet av nya 20 kap. 2 a § ML, ändring i 20 kap. 2 § ML samt ändringar i 41 § LTS, 35 § LAS, 12 kap. 1 § LSE och 18 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

9 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna träder i kraft den 1 januari 2022.

Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. De nya reglerna om omprövning och överklagande av beslut om återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt i vissa fall tillämpas dock första gången på ansökningar om återbetalning som kommit in efter ikraftträdandet. Reglerna kring utfärdande av intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker tillämpas första gången avseende ansökningar om intyg som prövas efter ikraftträdandet. När det gäller lagen om straff för smuggling gäller äldre bestämmelser fortfarande för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet. De nya bestämmelserna i tullagen tillämpas första gången på tulldeklarationer som ges in, respektive ansökningar som görs efter ikraftträdandet.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian föreslås en annan utformning av övergångsbestämmelserna till lagen om alkoholskatt och tullagen.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans har yttrat sig särskilt i denna del.

Skälen för regeringens förslag: Enligt artikel 2 i rådets direktiv 2020/1151 av den 29 juli 2020 om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker ska medlemsstaterna anta och offentliggöra de bestämmelser som är nödvändiga för att genomföra direktivet senast den 31 december 2021. Bestämmelserna ska enligt direktivet tillämpas från och med den 1 januari 2022. Det föreslås därför att de ändringar i lagen (1994:1564) om alkoholskatt som genomför direktivet ska träda i kraft den 1 januari 2022.

När det gäller anpassningarna i mervärdesskattelagen (1994:200), lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen om alkoholskatt , lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2000:1225) om straff för smuggling, tullagen (2016:253), lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter och lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige (se avsnitt 6) och vissa ändringar i mervärdesskattelagen, lagen om tobaksskatt och lagen om alkoholskatt med anledning av förslagen i avsnitt 7 och 8 föreslås dessa ändringar införas så snart som möjligt. Det föreslås därför att lagändringarna ska träda i kraft den 1 januari 2022.

Generellt föreslås äldre bestämmelser fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. När det gäller omprövning och överklagande av beslut om återbetalning av punktskatt och mervärdesskatt för diplomater och internationella organisationer föreslås dock att det förtydligas att de nya reglerna tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet. Detsamma gäller för beslut om återbetalning av mervärdesskatt för

beskattningsbara personer som är etablerade i Sverige men inte registrerade till mervärdesskatt här, och använder de särskilda ordningarna (även kallade One Stop Shop) för redovisning och betalning av mervärdesskatt.

När det gäller reglerna om utfärdande av intyg till små, oberoende alkoholproducenter har *Lagrådet* påpekat att de förhållanden som är tänkta att ligga till grund för bedömningen av om intyg ska utfärdas kan innefatta sökandens förhållanden under närmast föregående år och att de nya reglerna således bör tillämpas även på förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet avseende ansökningar som ges in i början av lagens giltighetstid. I enlighet med Lagrådets förslag föreslår regeringen därför att bestämmelsen om utfärdande ska tillämpas första gången på ansökningar om intyg som prövas efter ikraftträdandet och att bestämmelserna om föreläggande och revision tillämpas första gången på föreläggande och revision med anledning av sådana ansökningar.

Även vad avser ändringarna i tullagen har Lagrådet föreslagit vissa ändringar av övergångsbestämmelserna. Regeringen föreslår att de nya bestämmelserna i tullagen, i enlighet med Lagrådets förslag, tillämpas första gången på tulldeklarationer som ges in efter ikraftträdandet respektive ansökningar om återbetalning eller eftergift som görs efter ikraftträdandet. När det gäller lagen om straff för smuggling tillämpas äldre bestämmelser för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet.

10 Konsekvenser

I detta avsnitt redogörs för förslagets effekter i den omfattning som bedöms lämpligt i det aktuella lagstiftningsärendet och med beaktande av förordningen (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

Regelrådet anger att det saknas en godtagbar redovisning av förslagens administrativa och andra kostnader samt hur förslagen påverkar företagens verksamhet och konkurrensförhållande. Det saknas även en beskrivning av storleken på berörda företag. Regelrådet finner inte att konsekvensutredningen uppfyller kraven i 6 och 7 §§ förordningen om konsekvensutredning vid regelgivning. Regeringen instämmer i att de uppgifter som Regelrådet efterfrågar hade varit önskvärda. Mot bakgrund av tillgängliga uppgifter och statistik har det dock i flera fall inte varit möjligt att på ett tillförlitligt sätt redogöra för ytterligare konsekvenser än de som redovisas i det följande.

Syfte och alternativa lösningar

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Förslaget om utfärdande av intyg till små, oberoende producenter av alkoholdrycker syftar till att underlätta administrationen när sådana producenter ska ansöka om skattenedsättning i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Syftet med ändringarna avseende denaturerad alkohol är enligt direktivet att minska de ekonomiska aktörernas kostnader

för regelefterlevnad, att öka rättssäkerheten och att säkerställa en enhetlig tillämpning. Eftersom dessa ändringar i direktivet måste genomföras i nationell lagstiftning finns det inte några alternativ till lagändringarna.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Förslaget till ändringar med anledning av centraliserad klarering syftar till att anpassa skattelagstiftningen och annan lagstiftning som har koppling till skattereglerna till möjligheten i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, nedan kallad unionstullkodexen, att använda centraliserad klarering vid import av varor till Sverige. Möjligheten till centraliserad klarering regleras i unionstullkodexen och reglerna är därmed tillämpliga i Sverige, varför det inte finns några alternativ till att anpassa skattelagstiftningen till dessa regler.

Offentligfinansiella effekter

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Ändringarna innebär att intyg ska utfärdas till små, oberoende producenter av alkoholdrycker för att underlätta administrationen när sådana producenter ska ansöka om skattenedsättning i medlemsstater som tillämpar sådana regler. Eftersom förslaget inte berör skattenivåer bedöms ingen offentligfinansiell effekt uppstå. Berörda företag och Skatteverket kommer däremot kunna få vissa ökade kostnader i samband med att intyget utfärdas. Detta beskrivs närmare under effekter för myndigheter respektive effekter för företag. Ändringarna avseende denaturerad alkohol kommer enligt direktivet att minska aktörernas kostnader för regelefterlevnad, att öka rättssäkerheten och att säkerställa en enhetlig tillämpning. Det kommer således främst bli en effekt för berörda aktörer och inte i någon större utsträckning påverka skatteintäkterna. Bedömningen är att ändringarna inte får någon offentligfinansiell effekt.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Ändringarna syftar till att tydliggöra vad som gäller vid import eller införsel av varor till Sverige när tulldeklaration har lämnats i en annan medlemsstat vid så kallad centraliserad klarering. Systemet innebär att det är möjligt för en importör att, om tillstånd getts, lämna tulldeklarationer för import av varor i ett annat EU-land där tillståndshavaren är etablerad. Tullen ska fastställas i etableringslandet och tas ut av etableringslandets tullmyndighet. Mervärdesskatt och punktskatt på den importerade varan från tredje land ska dock tas ut i det EU-land dit importen faktiskt sker. Detta kan beskrivas genom ett exempel. Vid en import av varor till Sverige av en dansk importör som har tillstånd till centraliserad klarering i Danmark, ska tullen betalas till danska tullmyndigheten medan mervärdesskatt och punktskatt på importen fortfarande ska betalas till svenska Tullverket eller Skatteverket.

Ändringarna med anledning av centraliserad klarering är i de allra flesta fall endast anpassningar som i praktiken inte förändrar hanteringen av mervärdesskatt och punktskatt. En av ändringarna kommer dock att påverka tidpunkten för när skyldigheten att redovisa mervärdesskatt i

Sverige uppstår. Tidpunkten när mervärdesskatten ska redovisas kommer i och med ändringen att tidigareläggas för de aktörer som godkänts för centraliserad klarering i jämförelse med i dag. Vid centraliserad klarering, där en importör fått tillstånd till centraliserad klarering i ett annat EU-land, kommer Tullverket inte längre att ställa ut tullräkningar eftersom tullskulden uppkommer i det EU-land där deklarationen lämnas in. Ändringarna som nu föreslås innebär att redovisningen kommer att kopplas till tidpunkten när skattskyldigheten inträder för importen, det vill säga vid den tidpunkt då tullmyndigheten godkänner tulldeklarationen. Detta innebär i praktiken att skatten behöver redovisas omkring två veckor tidigare än i dag för de som väljer centraliserad klarering.

För importörer som redovisar mervärdesskatt kvartalsvis kommer de importer som sker inom två veckor innan nytt kvartal att påverkas eftersom redovisningstidpunkten hamnar ett kvartal tidigare. För importörer som månadsredovisar kommer de importer som sker inom två veckor innan månadsskifte att beröras. Denna tidigareläggning av mervärdesskatteinbetalningar till staten är en uppbördsförskjutning som kan medföra en positiv offentligfinansiell effekt. I praktiken är det dock endast i ett fåtal fall som denna effekt kommer att uppstå.

De importörer som är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och som har full avdragsrätt redovisar både utgående och ingående mervärdesskatt för sina importer i sin mervärdesskattedeklaration för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatt för importen uppkommit. För dessa kommer därmed ingen uppbördsförskjutning att uppstå. Detta gäller för majoriteten av importer. Om däremot en importör bedriver blandad verksamhet, dvs. bedriver både mervärdesskattepliktig verksamhet och verksamhet som är undantagen från mervärdesskatt och därmed inte har full avdragsrätt för mervärdesskatt på kostnader, eller om importen träffas av ett avdragsförbud, kan en uppbördsförskjutning uppstå. De som bedriver helt undantagen verksamhet påverkas inte eftersom de inte är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och därför inte kan ansöka om centraliserad klarering, se nedan. Antalet importörer som bedriver blandad verksamhet antas dock vara begränsat. Därutöver ställs vissa krav för att kunna bli godkänd för centraliserad klarering, vilket gör antalet möjliga importörer med blandad verksamhet blir än mer begränsat.

Den som vill ansöka om tillstånd för centraliserad klarering måste vara registrerad som en så kallad godkänd ekonomisk aktör för tullförenklingar. Aktören måste även vara registrerad för mervärdesskatt i Sverige samt vara etablerad i det EU-land där aktören har tillstånd för centraliserad klarering. Enligt statistik från kommissionen från 2019 och information från Tullverket omfattas omkring 160 aktörer i EU av centraliserad klarering.

Omkring 35 godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar har en etablering i ett annat EU-land och är registrerade för mervärdesskatt i Sverige, och skulle därmed kunna ansöka om tillstånd till centraliserad klarering i ett annat EU-land som omfattar import av varor till Sverige. Av dessa antas, utifrån uppgifter från Tullverket, alla redovisa mervärdesskatt månadsvis. Det har varit svårt att få fram uppgift om hur många av dessa aktörer som bedriver blandad verksamhet eller som importerar varor som träffas av avdragsförbud, men bedömningen är att endast ett fåtal, om ens

några aktörer, skulle påverkas av en uppbördsförskjutning. Därmed bedöms det inte uppstå någon offentligfinansiell effekt. På sikt skulle intresset för centraliserad klarering kunna öka och fler aktörer ansöka om detta. Det antas dock även framöver vara få aktörer med blandad verksamhet och aktörer som importerar varor som träffas av avdragsförbud som ansöker om centraliserad klarering.

Andra ändringar

Införandet av referensnivåer i lagen (1994:1563) om tobaksskatt och lagen (1994:1564) om alkoholskatt medför ledning i bedömningen av om tobak eller alkohol som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Ändringarna bedöms inte få någon offentligfinansiell effekt.

Övriga ändringar som föreslås påverkar mer lagtexternas struktur och eller förtydligar lagtexterna. De bedöms därför inte ha några offentligfinansiella effekter.

Effekter för företagen

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

För de små, oberoende producenter av alkoholdrycker som vill att deras produkter ska bli föremål för skattenedsättning i andra medlemsstater som tillämpar skattenedsättningar, innebär ändringarna en viss ökad administrativ kostnad i samband med ansökan om intyg. Utifrån uppgifter från Skatteverket antas att det i dag finns omkring 300 producenter som teoretiskt skulle kunna ansöka om intyg hos Skatteverket. Intygens utformning är inte helt fastställt ännu utan kommer fastställas genom en genomförandeförordning av kommissionen längre fram. Kostnaden för ett intyg kommer således att påverkas av vad som då fastställs. Det är även svårbedömt hur många producenter som faktiskt skulle ansöka om ett intyg. Om ett antagande görs att ett sådant intyg skulle kosta omkring 5 000 kronor för ett företag och att omkring 10 procent av producenterna skulle ansöka om ett intyg, skulle den totala kostnaden uppgå till 150 000 kronor. Ändringen innebär samtidigt att en producent i och med intyget kan ansöka om skattenedsättning i ett annat EU-land som tillämpar sådana regler. Eftersom det är frivilligt att ansöka om intyg kan de producenter som anser att den administrativa kostnaden för intyget kommer att överstiga vinsten av skattenedsättning välja att inte ansöka om intyg. *Regelrådet* efterfrågar i sitt remissvar generellt en bedömning av förslagets påverkan på företagens konkurrensförhållanden. Även om det är svårt att säga något innan reglerna är slutligt fastställda borde konkurrensneutraliteten när små oberoende svenska alkoholproducenter ska sälja sina varor i andra medlemsstater öka eftersom reglerna underlättar för producenterna att tillämpa samma skattenedsättning som inhemska i de fall detta tillämpas.

Gällande denaturerad alkohol blir det i praktiken ingen större förändring för de aktörer som hanterar denaturerad alkohol. Ändringarna innebär att reglerna nu kommer spegla praxis på EU-nivå. Gällande delvis denaturerad alkohol kommer det bli svårare för aktörer att använda delvis denaturerad alkohol i något annat än för den produkt som är godkänd för

undantag. Som beskrevs under avsnitt 5.3 innebär förtydligandet att en denatureringsmetod som är godkänd för exempelvis kosmetika, endast kan användas för kosmetika och inte för något annat ändamål. Även detta bedöms dock i huvudsak spegla dagens praxis. Det har inte varit möjligt att få fram uppgifter om hur vanligt det är att använda en denatureringsmetod till något annat än sitt avsedda användningsområde i dag, men bedömningen är att endast ett fåtal aktörer kommer att påverkas av detta.

Anpassningar med anledning av centraliserad klarering

Det finns omkring 18 000 företag som är godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar inom EU som skulle kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering. Av dessa beräknas omkring 160 aktörer ha tillstånd för centraliserad klarering, vilket utgör en andel på mindre än en procent. För att en aktör ska kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering för import av varor i ett annat EU-land behöver aktören även vara registrerad för mervärdesskatt i det andra EU-landet där varan förs in. I EU finns det 35 godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar som har etablering i ett annat EU-land och som samtidigt är registrerade för mervärdesskatt i Sverige och som därmed skulle kunna ansöka om tillstånd för centraliserad klarering i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. Samtliga dessa aktörer är medelstora eller stora och redovisar mervärdesskatt månadsvis. Att ansöka om centraliserad klarering antas även framöver främst vara intressant för medelstora och stora företag, men det kan inte uteslutas att mindre aktörer som redovisar mervärdesskatt exempelvis kvartalsvis skulle ansöka om centraliserad klarering. Dessa antas dock utgöra en mindre andel.

Tidpunkten för när mervärdesskatten ska redovisas kommer att tidigareläggas med omkring två veckor för aktörer som ansöker om tillstånd för centraliserad klarering i ett annat EU-land, vilket kan leda till att mervärdesskatten ska redovisas i en tidigare redovisningsperiod. En ändrad redovisningsperiod skulle förutom en administrativ omställningskostnad, även kunna innebära att aktörernas inbetalning av mervärdesskatt tidigareläggs, vilket skulle försämra deras likviditet. För de aktörer som har full avdragsrätt uppstår dock inte en sådan situation, i och med att de redovisar både utgående och ingående mervärdesskatt för sina importer i samma mervärdesskattedeklaration, dvs. i mervärdesskattedeklarationen för den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatt för importen uppkommit. Majoritet av aktörerna som berörs av den ändrade tidpunkten antas ha full avdragsrätt och därmed skulle endast en eventuell administrativ omställningskostnad uppstå.

För de godkända ekonomiska aktörer för tullförenklingar som bedriver blandad verksamhet eller som gör importer som träffas av avdragsförbud (se beskrivning under avsnittet om offentligfinansiella effekter), innebär dock ett tidigareläggande av redovisningstidpunkten både en administrativ omställning och en likviditetseffekt som beskrevs ovan i de fall den utgående mervärdesskatten ska redovisas i en tidigare redovisningsperiod. Dessa aktörer kommer därmed att betala in hela eller del av denna mervärdesskatt till Skatteverket vid en tidigare tidpunkt än i dag (eftersom de endast har begränsad eller ingen avdragsrätt för denna mervärdesskatt).

Det har varit svårt att få fram uppgifter om hur många leverantörer som bedriver blandad verksamhet eller träffas av avdragsförbud, men bedömningen är att endast ett fåtal, om ens några, aktörer blir påverkade av ändringen.

Andra ändringar

Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för företagen.

Effekter för enskilda och offentlig sektor

Införandet av referensnivåer i lagen om alkoholskatt och lagen om tobaksskatt medför ökad tydlighet om vilka mängder av alkohol eller tobak som kan anses vara avsedda för personligt bruk när en enskild person själv transporterar varorna till Sverige. Om en enskild person transporterar alkohol eller tobak till Sverige i större mängder än de referensnivåer som nu anges, behöver den enskilde kunna visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för personligt bruk. Annars räknas det som en kommersiell införsel.

Övriga förslag utgör huvudsakligen förtydliganden av de förfaranden som finns i dag och bedöms ha begränsad effekt för enskilda personer.

Effekter för myndigheter och de allmänna förvaltningsdomstolarna

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

Ändringarna innebär att Skatteverket kommer ansvara för att utfärda intyg till de små, oberoende producenter av alkoholdrycker som vill att deras produkter ska bli föremål för skattenedsättning i andra medlemsstater som tillämpar skattenedsättningar. Det kommer innebära en viss ökad administrativ kostnad för Skatteverket. Eftersom intygens utformning inte är helt fastställt ännu är det svårt att med säkerhet avgöra vilka kostnader det kommer medföra för Skatteverket. Det är även osäkert hur många intyg som i praktiken kommer utfärdas. Som beskrevs under effekterna för företag antas att endast en mindre andel av producenterna kommer ansöka om ett intyg. Den totala kostnaden bedöms därmed inte bli nämnvärt stor för Skatteverket och ska således hanteras inom befintliga ekonomiska ramar.

Andra ändringar

Förslaget om att införa referensnivåer till ledning för bedömningen av om alkohol eller tobak som en enskild person själv transporterar till Sverige är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk bedöms underlätta myndigheternas och domstolarnas hantering eftersom det blir tydligare hur en sådan bedömning ska göras.

Övriga effekter

Ändringarna i denna proposition innebär i första hand förenklingar och tydliggöranden för olika aktörer och myndigheter. Bedömningen är att ändringarna är av sådan karaktär att de inte får några effekter för miljön,

ger effekter på sysselsättningen, ger fördelningsmässiga effekter eller effekter för den ekonomiska jämställdheten mellan kvinnor och män.

Förslagens förenlighet med EU-rätten

Genomförandet av ändringar i alkoholskattedirektivet

De ändringar i svensk rätt som föreslås med anledning av ändringarna i alkoholskattedirektivet är sådana som måste införas i nationell rätt. Förslagen bedöms därför vara förenliga med EU-rätten.

Andra ändringar

De andra ändringar som föreslås, exempelvis i avsnitt 6 om anpassningar till centraliserad klarering bedöms vara förenliga med EU-rätten.

Ikraftträdande och informationsinsatser

Ändringarna föreslås träda i kraft den 1 januari 2022. Förslagen innehåller även övergångsbestämmelser. Som nämnts i avsnitt 9 styrs datumet för ikraftträdandet av de förslag som avser genomförande av ändringarna i alkoholskattedirektivet av det direktiv som genomförs. Eftersom ändringarna i första hand innebär en möjlighet att ansöka om intyg för små oberoende producenter av alkoholdrycker bedöms den tid som krävs för anpassning och förberedelser för berörda aktörer från det att riksdagen fattar beslut om ändringarna vara begränsad.

Bland de förslag som genomför ändringarna i alkoholskattedirektivet är det främst utfärdande av intyg till små oberoende producenter av alkoholdrycker som kan kräva speciella informationsinsatser och anpassningar av informationssystem. Detta på grund av att något liknande system inte finns i dag. Eftersom utformningen av intygen ännu inte är klar (se avsnitt 5.2) är det dock svårt att i dagsläget bedöma omfattningen av insatserna. Det är emellertid fråga om insatser som riktar sig till ett begränsat antal aktörer, vilka redan i dag har kontakt med Skatteverket.

För övriga förslag bedöms det inte finnas behov av några speciella informationsinsatser utöver vad som normalt krävs vid regeländringar.

11 Författningskommentar

11.1 Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

1 kap.

2 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig för omsättning av varor och tjänster, unionsinterna förvärv av varor och import av varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket 6*, som behandlar skattskyldighet vid import, innebär att två nya punkter, punkt d och e införs. *Punkt d* reglerar vem som är skattskyldig i de fall en tulldeklaration lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden uppkommer då i det EU-land där deklarationen lämnas in, medan skattskyldighet för mervärdesskatt uppkommer i Sverige. Bestämmelsen innebär att den som är skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, eller skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit belagd med tull, även är skattskyldig för mervärdesskatten för importen. Med uttrycket ”skulle ha varit skyldig att betala tullen” avses både situationer där varan är tullfri och situationer där varan importeras från ett territorium som ingår i EU:s tullområde men som inte ingår unionens mervärdesskatteområde (t.ex. Åland), och varan därför inte är belagd med tull. Av *punkt e* framgår att om den som är skattskyldig enligt punkt d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet, är i stället den för vars räkning ombudet handlar skattskyldig. Uppdragsgivaren blir således skattskyldig i stället för ombudet. I de fall Tullverket är beskattningsmyndighet gäller dock fortfarande punkt d, dvs. ombudet blir skattskyldigt.

Som en följd av att punkterna d och e införs i första stycket 6 görs även en redaktionell ändring i *punkt c*.

I paragrafens *fjärde stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 6 d.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 §

I paragrafen regleras tidpunkten för skattskyldighetens inträde vid import. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. Paragrafen delas upp i två stycken så att det blir tydligt att skattskyldigheten inträder vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige eller vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i annat EU-land i de fall tulldeklaration lämnas i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering.

Första stycket avser import till Sverige där tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i Sverige. *Andra stycket* avser import till Sverige där tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i ett annat EU-land för att tulldeklarationen har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

I paragrafen görs även några språkliga ändringar. Ändringarna innebär att lagtexten anpassas till lydelsen i artikel 77 i unionstullkodexen. Ändringarna innebär även att lagtexten i denna bestämmelse och 1 kap. 2 § första stycket 6 blir enhetliga. Uttrycken ”skyldighet att betala tull inträder” och ”om skyldighet att betala tull förelegat” ersätts med ”när tullskulden uppkommer” och ”om varan hade varit belagd med tull”. Den ändrade lydelsen syftar på samma tidpunkt som den nuvarande lydelsen. Någon ändring i sak inte är avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

3 kap.

32 §

I paragrafen regleras undantag för tjänster där ersättningen för tjänsten utgör en sådan bikostnad som ska ingå i beskattningsunderlaget för import. Hänvisningen till 7 kap. 8 § andra stycket ändras så att hänvisning i stället görs till tredje stycket samma paragraf. Ändringen är en följd av att ett nytt andra stycke införs i 7 kap. 8 §.

7 kap.

8 §

I paragrafen regleras beskattningsunderlaget vid import av varor.

Andra stycket är nytt och införs som en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. När tulldeklarationen inges i ett annat EU-land med stöd av tillstånd för centraliserad klarering, fastställs tullvärdet av tullmyndigheten i det landet. Det är även denna myndighet som tar ut tull och sådana avgifter som utgör importtullar som grundas på den EU-gemensamma tulltaxan (artiklarna 56, 101 och 179.3 d i unionstullkodexen). Skatter och övriga avgifter tas dock även i dessa fall ut av Tullverket. I det nya andra stycket förtydligas att i dessa fall ska beskattningsunderlaget utgöras av varans värde för tulländamål som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet, med tillägg av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket med anledning av införseln. Vidare anges att i beskattningsunderlaget ska det även ingå andra statliga skatter, utom skatt enligt ML, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln och att tillägg av tull, skatt eller avgifter ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde. Det nuvarande andra stycket flyttas till tredje stycket.

Paragrafen utformas i huvudsak enligt *Lagrådets* förslag.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

13 kap.

6 §

I paragrafen regleras i vilken redovisningsperiod utgående skatt ska redovisas.

Punkt 5 är ny och införs som en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. I punkten regleras under vilken redovisningsperiod en mervärdesskatteregistrerad importör ska redovisa utgående skatt för en import till Sverige för vilken tulldeklarationen lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall uppkommer inte tullskulden i Sverige och Tullverket kommer därför inte att ställa ut en tullräkning med fastställt tullvärde och eventuell tull att betala. Tidpunkten för redovisning av mervärdesskatt vid denna typ av import kopplas därför i stället till den redovisningsperiod under vilken skattskyldighet för mervärdesskatten inträder, vilket enligt 1 kap. 5 § andra stycket är när tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit om varan hade varit

belagd med tull. Tullskulden uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Det kan uppkomma situationer där Tullverket i fall som avses i punkt 5 ställer ut en tullräkning avseende punktskatt eller någon nationell avgift. I dessa fall ska den utgående skatten ändå redovisas enligt denna punkt, dvs. när skattskyldigheten inträder för importen.

Slutligen görs följdändringar i *punkterna 3 och 4* med anledning av att en ny punkt införs i paragrafen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

20 kap.

2 §

I paragrafen regleras omprövning av bl.a. beslut om återbetalning av ingående skatt till utländska beskattningsbara personer som är etablerade i ett annat EU-land.

Ändringen i *första stycket* innebär att det görs en hänvisning även till 19 kap. 31 a § andra stycket. Ändringen innebär att reglerna om omprövning i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) tillämpas på beslut om återbetalning till beskattningsbara personer som har ett s.k. identifieringsbeslut i Sverige för tillämpning av de särskilda ordningarna (unionsordningen och importordningen) utan att vara registrerade till mervärdesskatt här. De beslut som omfattas är beslut om återbetalning av ingående skatt avseende förvärv eller import för omsättningar i Sverige.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

2 a §

Paragrafen är ny och reglerar omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§. En begäran om omprövning av sådana beslut ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen vid omprövningen. Besluten som omfattas rör återbetalning till bl.a. internationella organisationer och utländska beskickningar. Reglerna i skatteförfarandelagen möjliggör omprövning på initiativ av både den som har ansökt om återbetalning och Skatteverket, samt obligatorisk omprövning vid överklagande.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

11.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

9 a §

I paragrafen regleras vissa undantag från skattskyldighet.

Från skattskyldighet undantas enligt första stycket 2 varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Ändringen innebär att det införs referensnivåer till ledning för bevisningen vid en sådan bedömning. Enligt det nya *tredje stycket första meningen* ska, vid en bedömning enligt

första stycket 2, varor i större mängder än de som anges i det nya *fjärde stycket* inte anses vara avsedda för personligt bruk, om inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. De mängder som anges i fjärde stycket är 800 cigaretter, 400 cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck), 200 cigarrer och 1,0 kilogram röktobak.

Vid bedömningen av om varor är avsedda för personligt bruk eller inte enligt första stycket 2 ska samtliga omständigheter beaktas i varje enskilt fall. Faktorer som ska beaktas särskilt är enligt artikel 32 rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (punktskattedirektivet)

a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.

b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.

c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.

d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.

e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

Genom den nya bestämmelsen i tredje stycket ska de referensnivåer som anges i fjärde stycket användas som ledning vid bedömningen av om varornas kvantitet talar för eller emot att varorna är avsedda för personligt bruk. Om en enskild person själv transporterar tobaksvaror i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de inte anses vara avsedda för personligt bruk om inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Det finns i dessa fall således en presumtion för att varorna är avsedda för annat än personligt bruk. Denna presumtion gäller hela mängden tobak och inte enbart den del som överskrider nivåerna. Ett exempel kan illustrera detta. För cigarrer är referensnivån 200 stycken (se ovan). Om en enskild person själv transporterar 250 cigarrer till Sverige presumeras alla 250 cigarrerna vara avsedda för annat än personligt bruk och inte enbart de 50 cigarrerna som överskrider referensnivån.

Det är viktigt att notera att nivåerna inte är några fasta gränser, utan enbart är en referens till ledning för bevisningen. Utgångspunkten är att varor som förs in i större mängder än de som anges i fjärde stycket inte ska anses vara avsedda för personligt bruk. Mängder över referensnivåerna kan dock i enskilda fall anses vara avsedda för personligt bruk om den enskilde kan bevisa att tobaken är avsedd för sådant ändamål. I *tredje stycket andra meningen* förtydligas att samtliga omständigheter i det enskilda fallet ska beaktas även vid en sådan bedömning. Övriga omständigheter kan då användas för att bryta presumtionen.

Även mängder under referensnivåerna kan anses vara avsedda för annat än personligt bruk om övriga omständigheter talar för detta. Ett exempel kan vara att det av den enskildes egen berättelse, av sättet varorna transporteras eller av medföljande handlingar framgår att de är avsedda för vidarebefordran till andra personer.

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Överväganden finns i avsnitt 7.

9 c §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs. I den nya punkten anges vem som är skattskyldig i de fall en tulldeklaration lämnas in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden uppkommer då i det EU-land där deklarationen lämnas in, medan skattskyldighet för punktskatt uppkommer i Sverige. Bestämmelsen innebär att den som är skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, eller skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit belagd med tull, även är skattskyldig för punktskatten för importen. Med uttrycket ”skulle ha varit skyldig att betala tullen” avses både situationer där varan är tullfri och situationer där varan importeras från ett territorium som ingår i EU:s tullområde men som inte ingår Europeiska unionens punktskatteområde (t.ex. Åland), och varan därför inte är belagd med tull.

Som en följd av att punkt 3 införs i första stycket görs även en smärre redaktionell ändring i *punkt 2*.

I paragrafens *andra stycke* förkortas hänvisningen till unionstullkodexen som en följd av att det fullständiga namnet på unionstullkodexen införs i första stycket 3.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

20 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *första stycket 8* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 9* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

I paragrafen görs även några språkliga ändringar. Ändringarna innebär att lagtexten är anpassad till lydelsen i artikel 77 i unionstullkodexen. Ändringarna innebär även att lagtexten i denna bestämmelse och 9 c § första stycket blir enhetliga. Vidare ersätts uttrycken ”skyldighet att betala tull inträder” och ”om det funnits skyldighet att betala tull” med ”då tullskulden uppkommer” och ”om varan hade varit belagd med tull”. Den ändrade lydelsen syftar på samma tidpunkt som den nuvarande lydelsen. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

37 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av snus, tuggtobak och övrig tobak. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett

tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c §. Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

39 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *punkt 7* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 8* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

41 §

I paragrafen regleras överklagande i fall då skatteförfarandelagens överklagandebestämmelser inte är direkt tillämpliga.

Genom ett nytt *andra stycke* införs vissa specialbestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d §, d.v.s. återbetalning till diplomater och vissa internationella organisationer. Genom ett nytt *tredje stycke* införs motsvarande specialbestämmelser om överklagande. Tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är i dessa fall två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 respektive 67 kap. skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

11.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

1 §

I paragrafen finns vissa definitioner som används i lagen.

I *andra stycket* ändras hänvisningen till rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan så att den avser lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602.

I *tredje* och *fjärde styckena* görs mindre redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

7 §

I paragrafen regleras undantag från alkoholskatt för vissa typer av varor.

Genom en ändring i *första stycket 1* justeras vad som gäller för s.k. fullständigt denaturerad alkohol. Enligt nuvarande lydelse är det tillräckligt att alkoholen är fullständigt denaturerad i enlighet med någon medlemsstats krav. Ändringen innebär att det krävs att alkoholen är fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har släppts för konsumtion, samt att dessa krav blivit skriftligen anmälda och godkända i föreskriven ordning. Detta innebär att det vid en bedömning av om kraven för skattefrihet är uppfyllda krävs både information om vilken denaturering som har använts och var varan har släppts för konsumtion. Avgörande för om alkoholen anses vara skattebefriad är om den vid den tidpunkt då den släpps för konsumtion är denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där frisläppandet sker. Om en vara blir skattebefriad när den släpps för konsumtion kan den sedan flyttas till en annan medlemsstat utan att skattebefrielsen upphör. Några exempel kan illustrera detta. Alkohol denatureras i Tyskland enligt de tyska kraven och släpps sedan för konsumtion i Tyskland. Sådan alkohol blir skattebefriad i Sverige om den senare skulle fraktas hit, eftersom den är denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den släpptes för konsumtion. Om alkoholen efter denatureringen inte hade släppts för konsumtion i Tyskland, utan i stället hade fraktats under uppskov till Sverige och släppts för konsumtion här hade den inte varit skattebefriad eftersom den inte uppfyller de svenska kraven. Om alkoholen i stället hade denaturerats i Tyskland i enlighet med de svenska denatureringskraven, fraktats till Sverige under uppskov och sedan släppts för konsumtion här hade den varit skattebefriad. Alkohol som i Tyskland denatureras i enlighet med de svenska kraven och släpps för konsumtion i Tyskland blir dock inte skattebefriad i Sverige om den fraktas hit eftersom den inte uppfyller denatureringskraven i den medlemsstat där den släpptes för konsumtion (Tyskland). Ändringen är delvis en kodifiering av den EU-praxis som har utvecklats på området. Det bör dock noteras att antalet nationella förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol sedan 2017 är mycket begränsat och att de flesta medlemsstater i EU numera har samma krav på denaturering, den s.k. Euro-denatureringen. En lista över de förfaranden som används för att fullständigt denaturera alkohol finns i kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse. Fullständigt denaturerad alkohol ska enligt andra stycket vid flyttning åtföljas av ett förenklat ledsagardokument i vissa fall.

I *första stycket 6* och *9* ändras vad som gäller för s.k. delvis denaturerad alkohol. Till skillnad från fullständigt denaturerad alkohol behöver denatureringen inte ske i enlighet med kraven i den medlemsstat där varan har släppts för konsumtion, utan det räcker att denatureringen har skett i enlighet med en medlemsstats krav. Genom ändringen förtydligas att denatureringen måste ha skett för det avsedda ändamålet. Om alkoholen exempelvis är denaturerad för användning i kosmetika är undantaget enbart tillämpligt om den ingår i just kosmetika, men inte om den ingår i någon annan produkt. Undantaget avser alkoholen i den färdiga produkten. Innan alkoholen har införlivats i produkten är den inte undantagen. Se dock 32 § avseende möjligheterna till avdrag för den alkohol som används

i tillverkningen. I kommentaren till den paragrafen finns även ett exempel på hur den bestämmelsen förhåller sig till 7 §.

Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

8 a §

I paragrafen regleras vissa undantag från skattskyldighet.

Från skattskyldighet undantas enligt första stycket 2 varor som förs in till Sverige av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Ändringen innebär att det införs referensnivåer till ledning för bevisningen vid en sådan bedömning. Enligt det nya *andra stycket första meningen* ska, vid en bedömning enligt första stycket 2, varor i större mängder än de som anges i det nya *tredje stycket* inte anses vara avsedda för personligt bruk, om inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. De mängder som anges i tredje stycket är 110 liter öl, totalt 90 liter vin och andra jästa drycker (varav högst 60 liter mousserande), 20 liter mellanklassprodukter och 10 liter etylalkohol. Siffrorna kommer från rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (punktskattedirektivet) och har i praxis redan tillämpats av svenska domstolar. Samma siffror finns även i rådets direktiv (EU) 2020/262 av den 19 december 2019 om allmänna regler om punktskatt. För vin och andra jästa drycker kan det noteras att nivån avser den sammanlagda volymen av de två kategorierna. Om en person exempelvis transporterar 70 liter vin och 30 liter andra jästa drycker anses detta överstiga referensnivån eftersom den sammanlagda volymen är 100 liter.

Vid bedömningen av om varor är avsedda för personligt bruk eller inte enligt första stycket 2 ska samtliga omständigheter beaktas i varje enskilt fall. Faktorer som ska beaktas särskilt är enligt artikel 32 punktskattedirektivet

a) Innehavarens kommersiella ställning och dennes skäl för att inneha de punktskattepliktiga varorna.

b) Den plats där de punktskattepliktiga varorna finns eller, i tillämpliga fall, det transportsätt som använts.

c) Alla handlingar som hänför sig till de punktskattepliktiga varorna.

d) De punktskattepliktiga varornas beskaffenhet.

e) De punktskattepliktiga varornas kvantitet.

Genom den nya bestämmelsen i andra stycket ska de referensnivåer som anges i tredje stycket användas som ledning vid bedömningen av om varornas kvantitet talar för eller emot att varorna är avsedda för personligt bruk. Om en enskild person själv transporterar alkoholvaror i större mängder än de som anges i tredje stycket ska de inte anses vara avsedda för personligt bruk om inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk. Det finns i dessa fall således en presumtion för att varorna är avsedda för annat än personligt bruk. Denna presumtion gäller hela mängden alkohol och inte enbart den del som överskrider nivåerna. Ett exempel kan illustrera detta. För etylalkohol är referensnivån 10 liter (se ovan). Om en enskild person själv transporterar 15 liter etylalkohol till Sverige presumeras alla 15

litrarna vara avsedda för annat än personligt bruk och inte enbart de 5 litrarna som överskrider referensnivån.

Det är viktigt att notera att nivåerna inte är några fasta gränser, utan enbart är en referens till ledning för bevisningen. Utgångspunkten är att varor som förs in i större mängder än de som anges i tredje stycket inte ska anses vara avsedda för personligt bruk. Mängder över referensnivåerna kan dock i enskilda fall anses vara avsedda för personligt bruk om den enskilde kan bevisa att alkoholen är avsedd för sådant ändamål. I *andra stycket andra meningen* förtydligas att samtliga omständigheter i det enskilda fallet ska beaktas även vid en sådan bedömning. Övriga omständigheter kan då användas för att bryta presumtionen. Med tanke på att nivåerna ligger mycket långt över en normal alkoholkonsumtion torde det dock normalt krävas starka bevis för att vända presumtionen om nivåerna överskrids.

Även mängder under referensnivåerna kan anses vara avsedda för annat än personligt bruk om övriga omständigheter talar för detta. Ett exempel kan vara att det av den enskildes egen berättelse, av sättet varorna transporteras eller av medföljande handlingar framgår att de är avsedda för vidarebefordran till andra personer.

Paragrafen utformas efter synpunkter från *Lagrådet*.

Övervägandena finns i avsnitt 7.

8 c §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

19 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *första stycket 8* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 9* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Vidare görs vissa språkliga ändringar, se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

32 §

Paragrafen reglerar möjligheter till avdrag för upplagshavare.

Ändringen i *första stycket 4 a* innebär att det nuvarande begreppet ”använts för framställning av” ändras till ”använts som en del av en tillverkningsprocess för”. Det medför att en upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor som använts som en del av en tillverkningsprocess för sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9. Vad som avses med att alkoholen används som en del av tillverkningsprocessen framgår av det nya andra stycket. I *punkt 4 b* görs en språklig ändring för att förtydliga att den avser sådana situationer som inte täcks in av punkt 4 a.

I ett nytt *andra stycke* anges två situationer då alkoholen ska anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen. Den första är när alkoholen har införlivats i produkten. Detta inkluderar även situationer då endast en del av alkoholen återfinns i den nya produkten och en del under tillverkningsprocessen har förstörts eller förbrukats, exempelvis på grund av avdunstning. Att alkoholen ska ha införlivats i produkten innefattar även situationer där något ämne blandas i alkoholen, så länge en ny produkt skapas. Den andra situationen är när alkoholen används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Detta avser alltså situationer då alkoholen inte ingår i den produkt som är resultatet av tillverkningsprocessen utan enbart används för att underhålla eller rengöra den utrustning som används i processen. För att alkoholen ska anses vara ”använd” krävs att den på något sätt ska ha förbrukats eller förstörts. Avdrag får inte göras för alkohol som efter processen fortfarande är användbar. Definitionen i andra stycket är inte direkt tillämpligt på punkt 4 b, där det i stället görs en generell bedömning av när alkoholvaror används vid tillverkningen. Den andra delen av definitionen kan dock vara till ledning även vid denna bedömning. Alkohol anses ha använts vid tillverkningen enligt 4 b även när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen. Tillägget av det nya andra stycket innebär att det nuvarande andra stycket blir det tredje stycket.

Ett exempel kan illustrera hur regeln förhåller sig till 7 § första stycket. En upplagshavare förvarar i sitt skatteupplag alkohol som är delvis denaturerad i enlighet med en medlemsstats krav för tillverkning av kosmetika. Alkoholen i sig är inte undantagen beskattning, men eftersom den hanteras inom uppskovsförfarandet har någon skattskyldighet inte inträtt. Upplagshavaren använder sedan alkoholen för att tillverka kosmetika. Eftersom den denaturerade alkoholen då har tagits i anspråk i skatteupplaget inträder skattskyldighet enligt 19 § första stycket 1 c. Alkoholen som ingår i den färdiga kosmetikan undantas från skatteplikt enligt 7 § 6 eftersom den är denaturerad för det avsedda ändamålet och ingår i en produkt som inte är avsedd att ätas eller drickas. Upplagshavaren får enligt 32 § första stycket 4 a rätt till avdrag för skatten på den alkohol som användes vid tillverkningen.

Överväganden finns i avsnitt 5.3.

35 §

I paragrafen regleras överklagande i fall då skatteförfarandelagens överklagandebestämmelser inte är direkt tillämpliga.

Genom ett nytt *andra stycke*, införs vissa specialbestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d §, d.v.s. återbetalning till diplomater och vissa internationella organisationer. Genom ett nytt *tredje stycke* införs motsvarande specialbestämmelser om överklagande. Tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är i dessa fall två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 respektive 67 kap. skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

36 §

Paragrafen är ny och reglerar utfärdande av intyg avseende små, oberoende producenter av alkoholdrycker. Intygen påverkar inte den svenska beskattningen utan används då svenska producenter säljer varor till EU-medlemsstater som tillämpar nedsatt skatt för små, oberoende producenter.

Enligt *första stycket* utfärdar Skatteverket sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (alkoholskattedirektivet). Hänvisningen till direktivet är statisk och avser lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

I *andra stycket* finns ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter som tas ut av en producent om denna till Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller inte till Skatteverket i rätt tid har anmält att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats.

I *tredje stycket* finns en upplysning om att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen dessutom kan meddela föreskrifter om intygens innehåll och förfarandet vid utfärdande av intygen.

Utöver sådana nationella föreskrifter kommer det även att finnas regler i de direkt tillämpliga genomförandeakter som Europeiska kommissionen enligt alkoholskattedirektivet ska anta. De reglerna kommer bl.a. att avse formen för intygen.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

37 §

Paragrafen är ny och innehåller vissa förfaranderegler avseende intyg enligt 36 §.

I *första stycket* finns regler om Skatteverkets möjligheter till föreläggande för att kontrollera att det har lämnats riktiga och fullständiga uppgifter. I *andra stycket* regleras Skatteverkets möjlighet till revision. I *tredje stycket* regleras vissa undantag från föreläggande och revision.

Övervägandena finns i avsnitt 5.2.

11.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

4 kap.

1 b §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av bränslen som avses i 1 kap. 3 a §. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av bränsle till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

13 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import inom det nationella förfarandet. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av bränsle till Sverige.

Ändringen i *första stycket* innebär att en ny *punkt c* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5 kap.

2 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *punkt 3* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 4* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Vidare görs vissa språkliga ändringar, se kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 kap.

1 §

I paragrafen regleras överklagande i fall då skatteförfarandelagens överklagandebestämmelser inte är direkt tillämpliga.

Genom ett nytt *andra stycke* införs vissa specialbestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 §, d.v.s. återbetalning till diplomater och vissa internationella organisationer. Genom ett nytt *tredje stycke* införs motsvarande specialbestämmelser om överklagande. Tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är i dessa fall två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 respektive 67 kap. skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

11.5 Förslaget till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

8 §

I paragrafen finns bestämmelser om tullbrott.

Tredje stycket är nytt och reglerar tullbrott i fråga om skatt i fall då en vara förs in till Sverige för att frigöras här i landet och där en tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land med stöd av ett i det landet beviljat tillstånd för centraliserad klarering. Av bestämmelsen följer att tullbrott även ska anses uppkomma avseende de uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten. Uppgifterna anses enligt den föreslagna 2 kap. 2 a § tullagen (2016:253) ha getts in till Tullverket. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Tullskulden och skyldigheten att deklarera importen i tullhänseende uppkommer i det andra EU-landet. Sker det ett undandragande av tull så skall det hanteras av det landet. Skyldighet att betala mervärdesskatt och punktskatter uppkommer dock i Sverige och hanteras därför i Sverige. Motsvarande skatteundandragande när både tull och skatt undandras i Sverige bestraffas som tullbrott enligt första stycket.

Det nuvarande tredje stycket flyttas till fjärde stycket.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11.6 Förslaget till lag om ändring i tullagen (2016:253)

2 kap.

2 a §

Paragrafen, som är ny, innehåller särskilda förfaranderegler för den situation där varor vid import fysiskt förs in till Sverige men där tulldeklarationen lämnas i ett annat EU-land till följd av ett tillstånd för centraliserad klarering. I dessa fall kommer beslut i tullhänseende fattas i det andra EU-landet. Beslut om skatt ska däremot fortfarande fattas i Sverige.

Enligt *första stycket* ska Tullverket, i de fall en tulldeklaration lämnas i ett annat EU-land till följd av ett tillstånd för centraliserad klarering, fastställa skatten genom ett särskilt beslut. Hänvisningen till

unionstullkodexen är statisk och avser den ursprungliga lydelsen. Detta motsvarar vad som i övrigt gäller enligt kapitlet.

De uppgifter som ligger till grund för prövningen av frågan om skatt vid import lämnas i tulldeklarationen. Någon skillnad i detta hänseende är inte avsedd i de fall en tulldeklaration inges med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. De uppgifter som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten kommer därmed att lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet. Enligt *andra stycket* ska de uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten anses ha getts in till Tullverket när de togs emot av den andra tullmyndigheten. De uppgifter som avses kan vara såväl sådana uppgifter som även används för tullärendet, som eventuella särskilda uppgifter som lämnas med anledning av skatteärendet. Bestämmelsen utformas enligt *Lagrådets* förslag.

Skatt som tas ut enligt tullagen ska enligt 1 § andra stycket fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull, om inte något annat föreskrivits. Av 1 kap. 2 § följer även att vad som sägs om tull i tullagen gäller även annan skatt än tull som ska tas ut för varor vid import och som ska betalas till Tullverket om inte någon annat uttryckligen anges. Bestämmelserna i tullagen, unionstullkodexen och andra delar av tullagstiftningen om t.ex. underrättelse om beslut, möjlighet till anstånd med betalning och kontrollåtgärder gäller således på samma sätt när beslut fattas enligt första stycket som i andra fall där beslut fattas om skatt. I de fall det finns anledning att särskilt ange en avvikande reglering när ett tillstånd för centraliserad klarering används behöver detta dock regleras särskilt i tullagen. I *tredje stycket* återfinns en sådan särskild bestämmelse avseende tidsfristen för betalning av skatt. Enligt 7 § ska betalning av tullbelopp, och därmed också skatt, göras inom tio dagar från det att gäldenären underrättats om tullskulden, om inte anstånd med betalning har beviljats. När en tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering hanteras underrättelser om tullskuld av det andra EU-landets tullmyndighet. I de fall där beslut om skatt fattas enligt första stycket ska därför i stället tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet om skatt. Det innebär att en gäldenär som inte har beviljats anstånd med betalning av Tullverket alltid får tio dagar på sig att betala skatten.

Av *fjärde stycket* följer slutligen att vad som anges i denna paragraf endast gäller när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull. Paragrafen är således inte tillämplig i de fall mervärdesskatt enligt 2 § ska tas ut i enlighet med skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

19 §

I paragrafen finns vissa bestämmelser om återbetalning och eftergift.

Av första stycket följer att en prövning av frågan om återbetalning och eftergift av skatt ska ske i vissa fall där någon har ansökt om återbetalning eller eftergift av tull. I ett nytt *andra stycke* införs en bestämmelse som reglerar hur frågan om återbetalning och eftergift av skatt ska prövas i en sådan situation som avses i första stycket i de fall en tulldeklaration för en import av varor till Sverige ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering. En ansökan om återbetalning eller

eftergift avseende tullskulden prövas i ett sådant fall av det andra EU-landets tullmyndigheter. Dessa myndigheter har dock inte någon möjlighet att i samband med detta pröva en eventuell återbetalning eller eftergift av den skatt som beslutats i Sverige med anledning av samma import. En prövning av den skatt som har beslutats i Sverige får i stället ske av Tullverket. En prövning enligt det nya andra stycket ska göras på begäran av den skattskyldige. Detta är en följd av att det inte är säkert att information om det andra EU-landets beslut om återbetalning eller eftergift av tull kommer Tullverket till del. Hänvisningen till unionstullkodexen är statisk och avser den ursprungliga lydelsen. Detta motsvarar vad som gäller för paragrafens övriga hänvisningar till unionstullkodexen.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11.7 Förslaget till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

9 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2.

Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

12 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *punkt 4* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 5* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Vidare görs vissa språkliga ändringar, se vidare kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11.8 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

7 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2.

Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

11 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *punkt 5* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige. Den nya *punkt 6* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Vidare görs vissa språkliga ändringar, se vidare kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

18 §

I paragrafen regleras överklagande i fall då skatteförfarandelagens överklagandebestämmelser inte är direkt tillämpliga.

Genom ett nytt *andra stycke* införs vissa specialbestämmelser om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 15 §, d.v.s. återbetalning till diplomater och vissa internationella organisationer.

Genom ett nytt *tredje stycke* införs motsvarande specialbestämmelser om överklagande. Tidsfristen för begäran om omprövning eller överklagande är i dessa fall två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 respektive 67 kap. skatteförfarandelagen.

Övervägandena finns i avsnitt 8.

11.9 Förslaget till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

5 §

I paragrafen regleras vem som är skattskyldig vid import av skattepliktiga varor. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

Ändringen i *första stycket*, innebär att en ny *tredje punkt* införs, se vidare kommentaren till 9 c § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2.

Därutöver görs vissa mindre språkliga och redaktionella ändringar. Någon ändring i sak är inte avsedd.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

10 §

I paragrafen anges tidpunkten för skattskyldighetens inträde. I paragrafen görs vissa ändringar som innebär en anpassning till möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige.

I *punkt 4* läggs orden ”i Sverige” till. Bestämmelsen avser import till Sverige där tullskulden uppkommer i Sverige.

Den nya *punkt 5* innehåller en bestämmelse om skattskyldighetens inträde i de fall där tullskulden uppkommer i ett annat EU-land för att tulldeklaration har lämnats in i det landet med stöd av tillstånd för centraliserad klarering. Tullskulden vid en import uppkommer enligt artikel 77.2 i unionstullkodexen vid den tidpunkt då tulldeklarationen godtas.

Vidare görs vissa språkliga ändringar. Se vidare kommentaren till 20 § lagen om tobaksskatt, avsnitt 11.2.

Övervägandena finns i avsnitt 6.

5.8.2020 SV Europeiska unionens officiella tidning L 256/1

I

(Lagstiftningsakter)

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2020/1151

av den 29 juli 2020

om ändring av direktiv 92/83/EEG om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 113,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([1]),

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

i enlighet med ett särskilt lagstiftningsförfarande, och

av följande skäl:

(1) Vissa bestämmelser i rådets direktiv 92/83/EEG ([3]) är föråldrade och otydliga och resulterar i onödigt betungande administrativa förfaranden för både skatteförvaltningar och ekonomiska aktörer. De ekonomiska aktörernas kostnader för att följa dessa förfaranden får till följd att små och medelstora företags deltagande i handeln med alkohol och alkoholdrycker på den inre marknaden begränsas. Hänvisningar till unionslagstiftning som inte längre är i kraft behöver dessutom uppdateras.

(2) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av villkoren för fastställande av punktskatt på öl är det nödvändigt att fastställa villkoren för mätning av graden Plato. Det är särskilt viktigt, när det gäller mätningen av graden Plato för sötad eller smaksatt öl, att precisera att de ingredienser som tillsatts ölet efter jäsning också ska beaktas för att kunna mäta graden Plato. Med tanke på de praktiska svårigheterna i samband med att torrextraktet av den färdiga produktens stamvört ska identifieras och mätas är en sådan precisering nödvändig och berättigad på grund av behovet att tillhandahålla en harmoniserad strategi som säkerställer en riktig och smidig tillämpning av dessa regler av berörda beskattningsbara personer och skatteförvaltningar samt effektiva skattekontroller mot risker för skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk.

(3) För att säkerställa en smidig övergång till en harmoniserad metod för mätning av graden Plato i öl är det lämpligt att tillåta att de medlemsstater som, den 29 juli 2020, inte beaktar ölets ingredienser som tillsatts efter jäsning för att mäta graden Plato, får fortsätta att använda den nuvarande metoden under en övergångsperiod.

(4) Alkoholhalten i öl på vilka nedsatta skattesatser för öl med låg alkoholhalt kan tillämpas är i allmänhet för låg för att ge några starkare incitament för bryggerierna att vara innovativa och skapa nya produkter med låg alkoholhalt. För att uppmuntra utvecklingen av öl med låg alkoholhalt bör tröskelvärdet för skattesatser på öl med låg alkoholhalt höjas.

([1]) Yttrande av den 24 oktober 2018 (ännu inte offentliggjort i EUT).
([2]) EUT C 62, 15.2.2019, s. 108.
([3]) Rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker (EGT L 316, 31.10.1992, s. 21).

(5) Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser på öl och etylalkohol som framställs i små volymer av oberoende små producenter. För att undvika att andra alkoholhaltiga drycker behandlas annorlunda än öl och etylalkohol bör medlemsstaterna också ha befogenhet att tillämpa nedsatta skattesatser för andra alkoholhaltiga drycker som framställs i små mängder av oberoende små producenter. Medlemsstaterna bör kunna begränsa tillämpningen av nedsatta skattesatser på mellanprodukter och andra jästa drycker, med beaktande av olika kriterier, såsom den färdiga produktens alkoholhalt eller mängden och typen av råvaror som använts för att framställa den.

(6) För att underlätta erkännande av deras status som oberoende små producenter i alla medlemsstater vid tillämpningen av de nedsatta punktskattesatserna bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter med avseende på fastställande av formuläret för ett enhetligt intyg som bekräftar den oberoende lilla producentens årliga produktion och dess överensstämmelse med de kriterier som fastställs i direktiv 92/83/EEG. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 ([4]). Även om det är önskvärt att intyget till den oberoende lilla producenten utfärdas av den medlemsstat där producenten är etablerad, är det lämpligt att minska den administrativa bördan genom att tillåta självcertifiering för den oberoende lilla producenten. Den medlemsstat där den oberoende lilla producenten är etablerad bör vara skyldig att fastställa villkor för att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av sådana bestämmelser och för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Medlemsstaterna bör bevilja de nedsatta punktskattesatserna på grundval av intyg som utfärdats av andra medlemsstater, utom vid vederbörligen motiverade omständigheter, till exempel risk för skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Medlemsstater som tillämpar högre tröskelvärden för små producenter bör behöva tillämpa samma tröskelvärden för producenter från andra medlemsstater.

(7) Med tanke på de särskilda omständigheter som råder för vinsektorn i Republiken Malta bör den medlemsstaten få tillåtelse att för oberoende små vinproducenter tillämpa ett högre tröskelvärde vad gäller den mekanism för nedsatt skattesats som föreskrivs i detta direktiv.

(8) Medlemsstaterna bör få behörighet att tillämpa en nedsatt skattesats på etylalkohol framställd av fruktodlardestillerier från frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär).

(9) När det gäller öl, vin och andra jästa drycker får medlemsstaterna enligt direktiv 92/83/EEG punktskattebefria hemgjorda produkter som inte är framställda i kommersiellt syfte. Direktiv 92/83/EEG tillåter dock inte en sådan frivillig skattebefrielse för etylalkohol som framställts av frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär) för privat konsumtion. Eftersom flera medlemsstater sedan länge framställer sådana produkter, bör medlemsstaterna ha möjlighet att tillämpa nedsatta skattesatser eller ge skattebefrielse för etylalkoholprodukter av regional och traditionell natur som inte framställs i kommersiellt syfte. Det är därför lämpligt att ge medlemsstaterna möjlighet att, under strikta villkor, ge punktskattebefrielse eller tillämpa nedsatta punktskattesatser för en begränsad volym av fruktsprit som framställts av frukt (till exempel äpple, päron, druvrester och bär) som ägs, odlas och tillhandahålls av en enskild person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till. Medlemsstater som tillämpar sådana nedsatta skattesatser eller sådan skattebefrielse bör vara skyldiga att vidta de åtgärder som behövs för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk. Dessa åtgärder bör till exempel omfatta registrering av enskilda personer som framställer sådana drycker, registrering av destilleringsanordningar, inbegripet storlek och placering, rapportering av framställda volymer samt andra kontrollåtgärder för att säkerställa att villkoren för tillämpning av nedsatta skattesatser eller skattebefrielse är uppfyllda. Dessa medlemsstater bör även ha infört krav och förfaranden som är tillräckliga för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter och försäljning förhindras. Medlemsstaterna bör även fastställa regler om sanktioner för överträdelse av sådana nationella bestämmelser och säkerställa att dessa sanktioner tillämpas. Även om det står medlemsstaterna fritt att själva välja sanktioner, bör dessa vara effektiva, proportionella och avskräckande.

(10) Eftersom de nedsatta skattesatserna eller befrielser från punktskatter på hemgjorda drycker inte bör tillämpas av en medlemsstat tillsammans med de nedsatta skattesatserna för etylalkohol som framställts av små fruktodlardestillerier och med tanke på de landsspecifika traditionerna och de därmed förknippade arrangemangen för små fruktodlardestillerier i Republiken Bulgarien, ska den medlemsstaten, så snart landet har utnyttjat den befintliga möjligheten avseende fruktsprit som destilleras vid små fruktodlardestillerier för fruktodlarnas egna hushåll, kunna fortsätta att utnyttja denna möjlighet med uteslutande av alla andra möjligheter att tillämpa nedsatta skattesatser eller skattebefrielse.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

(11) Det är lämpligt att uppdatera hänvisningarna till de nummer i den kombinerade nomenklaturen som används för att beskriva alkoholprodukter.

(12) Medlemsstaterna bör få tillstånd att, på vissa villkor, befria de produkter som omfattas av direktiv 92/83/EEG från harmoniserad punktskatt, om sådana produkter används för framställning av kosttillskott.

(13) Det är lämpligt att uppdatera direktiv 92/83/EEG vad gäller tillämpning av nedsatta skattesatser på vissa produkter som destilleras i Grekland i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater av koppar och i enkla traditionella destilleringsanordningar.

(14) För att minska de ekonomiska aktörernas kostnader för regelefterlevnad och för att öka rättssäkerheten bör villkoren för tillämpning av skattebefrielse för alla typer av denaturerad alkohol revideras.

(15) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av skattebefrielse för fullständigt denaturerad alkohol är det nödvändigt att ytterligare förtydliga villkoren för ömsesidigt erkännande av fullständigt denaturerad alkohol. Medlemsstaterna bör befria fullständigt denaturerad alkohol från punktskatt om alkoholen blev fullständigt denaturerad i en annan medlemsstat, i enlighet med den metod som tillåts av den andra medlemsstaten. I syfte att öka rättssäkerheten är det också nödvändigt att förtydliga förfarandena för att anmäla ändringar av kraven för att fullständigt denaturera alkohol.

(16) För att fastställa förfaranden för utvärdering av medlemsstaternas krav för fullständig denaturering av alkohol bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för att den ska godkänna eller avslå kraven för fullständig denaturering av alkohol som anmälts av medlemsstaterna. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med förordning (EU) nr 182/2011.

(17) För att säkerställa en enhetlig tillämpning av skattebefrielsen för delvis denaturerad alkohol är det nödvändigt att klargöra villkoren för ömsesidigt erkännande av delvis denaturerad alkohol och att föreskriva att underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning utgör en del av tillverkningsprocessen och att den delvis denaturerade alkohol som används för respektive tillverkningsprocess därför ska omfattas av den skattebefrielsen. I syfte att minska en bedräglig användning av denna skattebefrielse är det nödvändigt att fastställa ytterligare villkor för dess tillämpning.

(18) De skattebefrielser för Förenade kungariket som fastställts för två särskilda alkoholhaltiga drycker återspeglade de skattebefrielser som föreskrevs i Förenade kungarikets nationella lagstiftning. Eftersom undantagen från den harmoniserade punktskatten har upphört att gälla i Förenade kungarikets lagstiftning, är de inte längre relevanta och bör avskaffas på unionsnivå.

(19) Eftersom målet för detta direktiv, nämligen att minska kostnaderna för regelefterlevnad för ekonomiska aktörer och den administrativa bördan för skatteförvaltningar, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av åtgärdens verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(20) Direktiv 92/83/EEG bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Direktiv 92/83/EEG ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3.1 ska följande stycken läggas till:

   ”Alla ingredienserna i ölet, inklusive sådana som tillsatts efter slutförd jäsning, ska beaktas för att mäta graden Plato.

   Genom undantag från andra stycket får medlemsstater som, den 29 juli 2020, inte beaktar ölets ingredienser som tillsatts efter jäsning för att mäta graden Plato, fortsätta att göra det till och med den 31 december 2030.”

2. Artikel 5.1 ska ersättas med följande:

   ”1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får understiga minimiskattesatsen, på öl med en faktisk alkoholhalt räknat på volym som inte överstiger 3,5 volymprocent.”

3. I artikel 8.2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"2. *mousserande vin*: varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 och 2205 som".

4. Följande artikel ska införas:

"Artikel 9a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser på vin som framställs av oberoende små vinproducenter med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som i genomsnitt producerar mer än 1 000 hl eller, i Republiken Maltas fall, mer än 20 000 hl vin per år.

— De nedsatta skattesatserna får inte sättas lägre än till 50 % av den nationella standardsatsen.

2. Vid tolkningen av bestämmelserna om de nedsatta skattesatserna ska med begreppet *oberoende liten vinproducent* avses en vinproducent som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra vinproducenter, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra vinproducenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små vinproducenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 1 000 hl eller 20 000 hl, beroende på vad som är tillämpligt, får dock dessa vinproducenter behandlas som en enda oberoende liten vinproducent.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas lika på vin som levereras till deras territorium från oberoende små vinproducenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet."

5. I artikel 12.2 ska inledningsfrasen ersättas med följande:

"2. *övriga mousserande jästa drycker*: varor enligt KN-nummer 2206 00 31 och 2206 00 39 samt de varor enligt KN-nummer 2204 10, 2204 21 06, 2204 21 07, 2204 21 08, 2204 21 09, 2204 29 10 och 2205 som inte nämns i artikel 8 om de".

6. Artikel 13.2 ska ersättas med följande:

"2. I den mån inte annat föreskrivs i punkt 3 i den här artikeln och i artikel 13a skall medlemsstaterna tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga icke mousserande jästa drycker. Likaså skall de tillämpa samma punktskattesats på alla varor som beskattas som övriga mousserande jästa drycker. De får tillämpa samma skattesats på både övriga icke mousserande jästa drycker och övriga mousserande jästa drycker."

7. Följande artikel ska införas:

"Artikel 13a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får differentieras efter de berörda producenternas årsproduktion, på andra jästa drycker som framställs av oberoende små producenter med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som producerar mer än totalt 15 000 hl av sådana drycker per år.

— De nedsatta skattesatserna får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för punktskatt för andra jästa drycker.

2. För tillämpningen av denna artikel måste de andra jästa dryckerna framställas genom jäsning av frukter, bär, grönsaker, honung löst i vatten, eller genom jäsning av färsk eller koncentrerad juice som framställts av de ovannämnda varorna. Medlemsstaterna får inte tillåta att någon annan alkohol eller alkoholhaltig dryck tillsätts för produktion av andra jästa drycker. För tillämpningen av denna artikel ska tillsatsen av alkohol för att späda ut eller upplösa aromer i sådan dos som är absolut nödvändig förutsatt att alkoholhalten inte ökar med mer än 1,2 volymprocent inte betraktas som tillsats av alkohol när det gäller tillverkning av andra jästa drycker. Tillsatsen av sådana aromer får inte avsevärt förändra ursprungsproduktens karaktär.

3. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till vissa typer av andra jästa drycker.

4. För tillämpningen av denna artikel ska begreppet *oberoende liten producent* avse en producent av andra jästa drycker som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra producenter av andra jästa drycker, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra producenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små producenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 15 000 hl, får dock dessa producenter behandlas som en enda oberoende liten producent.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas på samma sätt på andra jästa drycker som levereras till deras territorium från oberoende små producenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet."

8. Artikel 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 15

Vid tillämpningen av direktiv 92/84/EEG och rådets direktiv 2008/118/EG * ska hänvisningar till "vin" anses gälla i samma mån för övriga jästa drycker såsom de definieras i detta avsnitt.

* Rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (EUT L 9, 14.1.2009, s. 12)."

9. I artikel 18.4 ska första stycket ersättas med följande:

"4. Medlemsstaterna får tillämpa en enda reducerad skattesats på mellanprodukter såsom dessa definieras i del II i bilaga VII till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 *.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 20.12.2013, s. 671)."

10. Följande artikel ska införas:

"Artikel 18a

1. Medlemsstaterna får tillämpa nedsatta skattesatser, vilka får differentieras efter de berörda producenternas årsproduktion, på mellanprodukter som framställs av oberoende små producenter med följande begränsningar:

— De nedsatta skattesatserna får inte tillämpas på företag som producerar mer än totalt 250 hl av sådana drycker per år.

— De nedsatta skattesatserna, som får understiga minimiskattesatsen, får inte sättas mer än 50 % under den nationella standardsatsen för mellanprodukter.

2. Medlemsstaterna får begränsa tillämpningen av denna artikel till vissa typer av mellanprodukter.

3. För tillämpningen av denna artikel ska begreppet *oberoende liten producent* avse en producent av mellanprodukter som är juridiskt och ekonomiskt oberoende av andra producenter av mellanprodukter, som använder lokaler som är fysiskt skilda från andra producenters och som inte tillverkar på licens. Om två eller flera små producenter samarbetar och deras sammanlagda årsproduktion inte överstiger 250 hl, får dock dessa producenter behandlas som en enda oberoende liten producent.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de nedsatta skattesatser som de inför tillämpas på samma sätt på mellanprodukter som levereras till deras territorium från oberoende små producenter i andra medlemsstater. De ska särskilt säkerställa att ingen enskild leverans från någon annan medlemsstat belastas med högre skattesats än dess exakta nationella motsvarighet."

11. Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Republiken Bulgarien får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av fruktodlardestillerier som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen ska begränsas till 30 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk. Så snart denna möjlighet har utnyttjats, får Republiken Bulgarien inte längre tillämpa punkt 8 i denna artikel.”

b) Följande punkt ska införas:

”6a. Republiken Tjeckien och Republiken Polen får tillämpa en nedsatt punktskattesats, på minst 50 % av den nationella standardsatsen för punktskatt på etylalkohol, på etylalkohol framställd av fruktodlardestillerier som årligen framställer mer än 10 hektoliter etylalkohol av frukt från fruktodlarnas egna hushåll. Tillämpningen av den nedsatta satsen ska begränsas till 30 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år, avsedd endast för deras personliga bruk.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”8. På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en smidig tillämpning av denna punkt får medlemsstater från punktskatt undanta eller tillämpa nedsatta punktskattesatser på etylalkohol som konsumeras av en enskild person, dennes familjemedlemmar eller dennes gäster, om ingen försäljning förekommer, och som är

a) framställd av den enskilda personen av frukt som ägs, odlas och tillhandahålls av denna enskilda person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till, med användning av en enkel, liten destilleringsanordning som är registrerad hos den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten,

och/eller

b) framställd åt den enskilda personen i destillerier som godkänts av den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten av frukt som ägs, odlas och tillhandahålls av denna enskilda person från en jordbit som denna enskilda person har en rätt till.

Medlemsstaterna ska begränsa tillämpningen av undantaget från punktskatt eller av de nedsatta punktskattesatserna till högst 50 liter fruktsprit per producerande fruktodlarhushåll per år.

De medlemsstater som tillämpar sådana undantag eller nedsatta punktskattesatser ska

a) fastställa villkor för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk,

b) ha infört krav och förfaranden som är tillräckliga för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter och försäljning förhindras, samt

c) fastställa regler om sanktioner för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits enligt denna artikel och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Medlemsstaterna får inte tillämpa dessa bestämmelser utöver bestämmelserna i punkt 6, 6a eller 7.”

12. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

1. Republiken Frankrike får tillämpa en nedsatt skattesats, som får understiga minimiskattesatsen men inte sättas lägre än 50 % av den nationella standardsatsen för etylalkohol, på rom såsom denna vara definieras i punkt 1 i bilaga II till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 *, framställd av sockerrör som skördats på tillverkningsorten enligt punkt 13 i bilaga I till den förordningen, som har en halt av andra flyktiga ämnen än etyl- och metylalkohol av minst 225 gram per hektoliter ren alkohol och en faktisk alkoholhalt av minst 40 volymprocent.

2. Republiken Grekland får tillämpa en nedsatt skattesats, som får understiga minimiskattesatsen

a) men inte sättas lägre än 50 % av den nationella standardsatsen för etylalkohol, med avseende på destillerade anisdrycker, såsom de definieras i punkt 29 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008, som är färglösa, har ett sockerinnehåll av högst 50 gram per liter och där slutproduktens innehåll av alkohol som smaksatts genom destillation i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater av koppar med en rymd upp till 1 000 liter utgör minst en så stor procentandel som anges i nämnda bestämmelse samt druvrestspritdrycker enligt definitionen i punkt 6 i bilaga II till förordning (EG) nr 110/2008 som destilleras i traditionella icke kontinuerliga destillationsapparater,

b) men inte sättas lägre än 85 % under den nationella standardsatsen för etylalkohol, med avseende på etylalkohol av frukt från producentens eget hushåll som destilleras i enkla traditionella destilleringsanordningar av koppar med en rymd av upp till 130 liter eller i traditionella destilleringsanordningar av lera med en rymd av upp till 40 liter, som i båda fallen används i högst åtta dagar per år och framställer högst fem hektoliter ren alkohol per år.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 110/2008 av den 15 januari 2008 om definition, beskrivning, presentation och märkning av, samt skydd av geografiska beteckningar för, spritdrycker, samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1576/89 (EUT L 39, 13.2.2008, s. 16)."

13. I avsnitt VI ska följande artikel införas:

"Artikel 23a

1. På de villkor som medlemsstaterna fastställer för att säkerställa en smidig tillämpning av artiklarna 4, 9a, 13a, 18a, 22.1, 22.2 och 22.3 i detta direktiv ska medlemsstaterna, på begäran, utfärda ett årligt intyg till oberoende små producenter som är etablerade på deras territorium vilket bekräftar deras totala årliga produktion som avses i dessa artiklar, beroende på vad som är tillämpligt, och bekräftar att den oberoende lilla producenten uppfyller kriterierna som anges i artiklarna 4.2, 9a.2, 13a.4, 18a.3 och 22.2 i detta direktiv, beroende på vad som är tillämpligt. Det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG ska hänvisa till det intyg som nämns i denna punkt.

2. Utan hinder av punkt 1 i denna artikel får medlemsstaterna på villkor som de ska fastställa i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av den här artikeln och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, tillåta de oberoende små producenter som avses i artiklarna 4.1, 9a.1, 13a.1, 18a.1 och 22.1 och som är etablerade på deras territorium att själva intyga att de uppfyller kriterierna i artiklarna 4.2, 9a.2, 13a.4, 18a.3 och 22.2, beroende på vad som är tillämpligt, och själva intyga den totala årliga produktion som avses i dessa artiklar.

3. Medlemsstaterna ska, på villkor som de fastställer i syfte att säkerställa en riktig och smidig tillämpning av den här artikeln och förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, erkänna intyg för de producenter som avses i artiklarna 4.1, 9a.1, 13a.1, 18a.1 och 22.1 utfärdade av en annan medlemsstat, förutom under vederbörligen motiverade omständigheter.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter som fastställer följande:

a) Formen av det intyg som avses i punkt 1.

b) Formen av hänvisning till det intyget i det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG.

c) Kraven för ifyllande av det administrativa dokumentet för förflyttning av varor enligt kapitel IV eller V i direktiv 2008/118/EG vid självcertifiering.

Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2."

14. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26

I detta direktiv ska hänvisningar till KN-nummer vara till de nummer i den kombinerade nomenklaturen i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 *, som ändrar bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 **.

* Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602 av den 11 oktober 2018 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EUT L 273, 31.10.2018, s. 1).

** Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1)."

15. Artikel 27 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a och b ska ersättas med följande:

”a) Varorna distribueras i form av alkohol som blivit fullständigt denaturerad i enlighet med kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion, där dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända i enlighet med punkterna 3 och 4 i denna artikel.

Medlemsstaterna ska tillämpa kapitel V i direktiv 2008/118/EG.

b) Varorna används som del av processen för tillverkning av produkter som inte är avsedda att användas för humankonsumtion, förutsatt att alkoholen har denaturerats i enlighet med en medlemsstats krav för det avsedda ändamålet.

Skattebefrielsen ska tillämpas när sådan denaturerad alkohol

— har införlivats i produkt som inte är avsedd att användas för humankonsumtion,

eller

— används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i just denna tillverkningsprocess.

Medlemsstaterna ska tillämpa kapitel IV i direktiv 2008/118/EG på flyttningar av denaturerad alkohol som inte ännu har införlivats i en produkt som inte är avsedd att användas för humankonsumtion.”

ii) Led d ska ersättas med följande:

”d) Varorna används vid framställning av mediciner som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG *. och 2001/83/EG **

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/83/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för humanläkemedel (EGT L 311, 28.11.2001, s. 67).”

b) I punkt 2 ska följande led läggas till:

”f) vid tillverkning av kosttillskott, enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG *, som innehåller etylalkohol, om styckförpackningen för kosttillskottet som frisläpps för konsumtion inte rymmer mer än 0,15 liter och kosttillskottet saluförs i enlighet med artikel 10 i det direktivet.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/46/EG av den 10 juni 2002 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kosttillskott (EGT L 183, 12.7.2002, s. 51).”

c) Punkterna 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. En medlemsstat som vill införa en ändring av kraven för att fullständigt denaturera alkohol som avses i punkt 1 a ska skriftligen anmäla dessa nya krav till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter om de denatureringsämnen som den avser att använda.

Om kommissionen anser att den inte har all nödvändig information ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom en månad från och med mottagandet och ska precisera vilken information som begärs. Så snart kommissionen har erhållit all nödvändig information ska den översända anmälan till de övriga medlemsstaterna inom en månad.

4. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att godkänna eller avslå de krav som anmälts i enlighet med punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2.

5. Om en medlemsstat finner att en vara som har blivit skattebefriad enligt punkt 1 a eller b i den här artikeln ger upphov till skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, får den vägra att medge skattebefrielse eller återkalla den nedsättning som redan beviljats. Medlemsstaten ska genast anmäla sådan vägran eller återkallelse skriftligen till kommissionen och bifoga all relevant information om skatteflykten, skatteundandragandet eller missbruket. Om kommissionen anser att den inte har all nödvändig information ska den kontakta den berörda medlemsstaten inom en månad från och med mottagandet av informationen och ska precisera vilken ytterligare information som begärs. När kommissionen har erhållit all nödvändig information ska den inom en månad översända anmälan till de övriga medlemsstaterna. Ett slutligt beslut ska sedan fattas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 28a.2 senast fyra månader efter att anmälan översänts till de andra medlemsstaterna. Medlemsstaterna är inte skyldiga att ge ett sådant beslut retroaktiv verkan.”

16. Artikel 28 ska utgå.

17. I avsnitt VIII ska följande artiklar införas:

"Artikel 28a

1. Kommissionen ska biträdas av *kommittén för punktskatter*. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 28b

Vart femte år ska kommissionen lämna en rapport om genomförandet av detta direktiv till Europaparlamentet och rådet. Den första rapporten ska lämnas senast den 31 december 2024.

Rapporten ska i synnerhet

a) bedöma tillämpningen och effekterna av nationella bestämmelser som antagits och tillämpats enligt artiklarna 5, 9a, 22.8, 23a och 27.2 f,

b) beakta relevanta belägg för effekter av de bestämmelser som antagits och tillämpats enligt dessa artiklar, exempelvis negativ gränsöverskridande verkan, ökad förekomst av bedrägerier, inverkan på en väl fungerande inre marknad och på folkhälsan, och

c) när medlemsstaterna tillämpar nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 22.8, bedöma tillräckligheten av

— de villkor som fastställts av dessa medlemsstater för att förhindra skatteflykt, skatteundandragande eller missbruk, samt

— de krav och förfaranden som införts av dessa medlemsstater för att säkerställa att framställning och konsumtion kontrolleras och att gränsöverskridande effekter förhindras.

På begäran ska medlemsstaterna till kommissionen lämna de uppgifter som behövs för att utarbeta rapporten.

De medlemsstater som tillämpar nationella bestämmelser som antagits enligt artikel 22.8 ska inte senare än tre månader efter det första år då de tillämpar sådana bestämmelser till kommissionen lämna all information som är nödvändig för att kommissionen ska kunna göra den bedömning som avses i andra stycket c i den här artikeln.

Rapporten ska vid behov åtföljas av ett lagförslag."

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den 31 december 2021 anta och offentliggöra de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

De ska tillämpa dessa bestämmelser från och med den 1 januari 2022.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 29 juli 2020.

På rådets vägnar
M. ROTH
Ordförande

Promemorians lagförslag

Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)[1]

dels att 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 §, 13 kap. 6 § och 20 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 20 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2020:1221 *Föreslagen lydelse*

1 kap.

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 1 a–4 f: den som omsätter varan eller tjänsten,

1 a. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av varor och tjänster som ska redovisas enligt bestämmelser som motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2017/2455 och direktiv 2019/1995, om den som omsätter varan eller tjänsten är en sådan grupp av personer som i ett annat EU-land anses som en enda beskattningsbar person (mervärdesskattegrupp): mervärdesskattegruppen,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk beskattningsbar person: den som förvärvar tjänsten, om denne är

– en beskattningsbar person,

– en juridisk person som inte är en beskattningsbar person men är registrerad till mervärdesskatt här, eller

– en juridisk person som skulle ha varit en beskattningsbar person om inte 4 kap. 8 § varit tillämplig,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana varor som avses i 5 kap. 2 c och 2 d §§, om den som omsätter varan är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

4 b. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i andra stycket, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf: den som förvärvar tjänsten, om denne är

[1] Lagen omtryckt 2000:500.

– en beskattningsbar person som i sin verksamhet inte endast tillfälligt tillhandahåller sådana tjänster, eller

– en annan beskattningsbar person som tillhandahåller en beskattningsbar person som avses i första strecksatsen sådana tjänster,

4 c. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av vara eller av tjänst med anknytning till fastighet som avses i 5 kap. 8 §, utom fastighetstjänst som avses i 4 b i denna paragraf eller 3 kap. 3 § andra och tredje styckena, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

4 d. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf, av utsläppsrätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen vilka kan överlåtas enligt artikel 12 i det direktivet, eller av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet: den som förvärvar tjänsten,

4 e. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i tredje stycket: den som förvärvar varan,

4 f. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i sjunde stycket: den som förvärvar varan, om beskattningsunderlaget för omsättningen av dessa varor i en faktura sammantaget överstiger 100 000 kronor och registreringsskyldigheten för förvärvaren inte endast är en konsekvens av förvärvet,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen, om inte annat följer av c,

b) om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd, om inte annat följer av c,

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar,

d) om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets

och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, om inte annat följer av e,

e) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

Första stycket 4 b gäller

1. sådana tjänster avseende fastighet som kan hänföras till

– mark- och grundarbeten,

– bygg- och anläggningsarbeten,

– bygginstallationer,

– slutbehandling av byggnader, eller – uthyrning av bygg- och anläggningsmaskiner med förare,

2. byggstädning, och

3. uthyrning av arbetskraft för sådana aktiviteter som avses i 1 och 2.

Första stycket 4 e gäller varor som kan hänföras till följande nummer i Kombinerade nomenklaturen (KN-nr) enligt rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan i dess lydelse den 1 januari 2012,

1. avfall och skrot av järn eller stål; omsmältningsgöt av järn eller stål (KN-nr som börjar med 7204),
2. avfall och skrot av koppar (KN-nr som börjar med 7404),
3. avfall och skrot av nickel (KN-nr som börjar med 7503),
4. avfall och skrot av aluminium (KN-nr som börjar med 7602),
5. avfall och skrot av bly (KN-nr som börjar med 7802),
6. avfall och skrot av zink (KN-nr som börjar med 7902),
7. avfall och skrot av tenn (KN-nr som börjar med 8002),
8. avfall och skrot av andra oädla metaller (KN-nr som börjar med 8101–8113), eller
9. avfall och skrot av galvaniska element, batterier och elektriska ackumulatorer (KN-nr som börjar med 854810).

Vid omsättning av en vara eller en tjänst som görs inom landet av en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe här ska den beskattningsbara personen vid tillämpningen av första stycket likställas med en utländsk beskattningsbar person, om omsättningen görs utan medverkan av det svenska etableringsstället.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

Första stycket 4 f gäller följande varor:

1. mobiltelefoner, det vill säga apparater som har tillverkats eller anpassats för användning i ett auktoriserat nät och på särskilt angivna frekvenser, oberoende av om de har någon annan användning eller inte,
2. integrerade kretsanordningar, om dessa inte har integrerats i slutanvändningsprodukter, och
3. spelkonsoler, pekdatorer och bärbara datorer.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §[2]	
Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala tull förelegat*.	Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med tull*. *I fall som avses i 2 § första stycket 6 d eller e inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i det andra EU-landet.*
3 kap.	
32 §[3]	
Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *andra* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.	Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *tredje* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.

7 kap.

8 §[4]

Beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller

[2] Senaste lydelse 2016:261.
[3] Senaste lydelse 2018:1868.
[4] Senaste lydelse 2016:261.

avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Sådant tillägg ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

I fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e ska varans värde för tulländamål i första stycket utgöras av det värde som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet. Den del av tillägget i första stycket som utgörs av tull och avgifter ska i dessa fall utgöras av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket.

I beskattningsunderlaget ska även ingå bikostnader som provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som uppkommer fram till första bestämmelseorten här i landet. Är det vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde känt att varan ska transporteras till någon annan bestämmelseort här i landet eller till någon bestämmelseort i ett annat EU-land, ska också bikostnaderna fram till den orten ingå i beskattningsunderlaget.

13 kap.

6 §

Om inget annat följer av 7–15 §§, ska utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod under vilken

1. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 omsätter en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört omsättningen,

2. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–4 f är skattskyldig för förvärv av en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet,

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning, *eller*

4. Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor.

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning,

4. Tullverket har ställt ut tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor, *eller*

5. *i fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e, skattskyldigheten har inträtt för importen.*

20 kap.

2 §[5]

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person

[5] Senaste lydelse 2015:888.

som avses i 19 kap. 1 § *eller* 30 § andra stycket gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.	som avses i 19 kap. 1 §, 30 § andra stycket *eller 31 a § andra stycket* gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

Vad som sägs i första stycket gäller inte omprövningsbeslut enligt 19 kap. 17 och 18 §§.

2 a §

Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) gäller vid omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelsen i 20 kap. 2 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
3. Bestämmelsen i 20 kap. 2 a § tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
4. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9 a, 9 c, 20, 37 och 39 §§ lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse | *Föreslagen lydelse*

9 a §[1]

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.

Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Tredje stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

– cigaretter: 800 stycken,
– cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
– cigarrer: 200 stycken,
– röktobak: 1,0 kilogram.

[1] Senaste lydelse 2014:1494.

9 c §[2]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§.

20 §[3]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

[2] Senaste lydelse 2016:264.
[3] Senaste lydelse 2016:264.

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*

8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,

8. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

9. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

37 §[4]

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus eller tuggtobak från tredjeland är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan

[4] Senaste lydelse 2016:264.

hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §.

39 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus eller tuggtobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus eller tuggtobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus eller tuggtobak som då ingår i hans lager,

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus eller tuggtobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus eller tuggtobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus eller tuggtobak används för annat än avsett ändamål,

5. den som är skattskyldig enligt 37 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.

5. den som är skattskyldig enligt 37 § *första stycket 1 respektive 2*, *vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

6. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer

[5] Senaste lydelse 2016:264.

eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt
dels att 1, 7, 8 a, 8 c, 19 och 32 §§ ska ha följande lydelse,
dels att det införs en ny paragraf, 36 §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[1]	
För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.	
I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den *lydelse av den* Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *som gällde den 19 oktober 1992*.	I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) *nr 2658/87* av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602*.
Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredje land* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredje land* från Sverige eller via ett annat EU-land.	Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredjeland* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredjeland* från Sverige eller via ett annat EU-land.
Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.	Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

[1] Senaste lydelse 2011:286

7 §[2]

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse*,

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kraven i den medlemsstat där den har frisläppts för konsumtion om dessa krav i föreskriven ordning blivit skriftligen anmälda och godkända*,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket, eller

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

[2] Senaste lydelse 2013:1073.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

8 a §[3]

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i tredje stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Andra stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

– öl: 110 liter,

– vin och andra jästa drycker: 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,

– mellanklassprodukter: 20 liter,

– etylalkohol: 10 liter.

8 c §[4]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

[3] Senaste lydelse 2012:677.
[4] Senaste lydelse 2016:265.

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§.

19 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

[5] Senaste lydelse 2016:265.

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*	7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,
8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	8. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	9. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

32 §[6]

En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) *för framställning av* sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,	a) *som en del av en tillverkningsprocess för* sådana

[6] Senaste lydelse 2014:1508.

produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) *i en tillverkningsprocess förutsatt* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

b) *vid tillverkningen av andra produkter än som avses i a, under förutsättning* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 4 a dels när alkoholen har införlivats i produkten som inte avsedd att ätas eller drickas, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

36 §[7]

Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Bestämmelserna i 37 kap. 7 a och 9 a §§, 41 kap. och 47 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) ska gälla i tillämpliga delar för inhämtande av uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att en producent som har ansökt om intyg har lämnat

[7] Tidigare 36 § upphävd genom 2001:194.

riktiga och fullständiga uppgifter i ansökan.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll,

2. förfarandet vid utfärdande av intygen, och

3. avgifter som tas ut om en producent inte följer förfarandereglerna.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 b och 13 §§ och 5 kap. 2 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 kap.	
1 b §[1]	
Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslet som avses i 1 kap. 3 a § är,	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.	2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,
	3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§.	

[1] Senaste lydelse 2016:266.

13 §[2]

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råtallolja,

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §.

5 kap.

2 §[3]

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,

[2] Senaste lydelse 2016:266.
[3] Senaste lydelse 2016:266.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, *och*	2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige,	
3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	3. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § *första stycket 1 eller 2* eller 13 § *första stycket 1 eller 2*, vid den tidpunkt då *tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*	
	4. den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.	

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

8 §[1]

Den som, i samband med att en vara förs in till landet, uppsåtligen underlåter att anmäla varan till tullbehandling, lämnar oriktig uppgift vid tullbehandling eller underlåter att lämna föreskriven uppgift vid tullbehandling och därigenom ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna, döms för *tullbrott* till böter eller fängelse i högst två år.

För tullbrott döms också den som uppsåtligen ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan genom att

1. i samband med att en vara förs ut från landet, förfara så som anges i första stycket eller, efter utförseln, förfoga över varan i strid med vad som förutsatts vid den tullbehandling som skett med anledning av utförseln,

2. under pågående tullbehandling förfoga över en införd vara i strid med vad som gäller för denna tullbehandling, eller

3. bryta mot villkor som vid tullbehandling för övergång till fri omsättning har uppställts för befrielse från eller nedsättning av skatten eller avgiften.

Om tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, gäller första stycket avseende de uppgifter som i skattehänseende lämnats i tulldeklarationen i det andra landet och som enligt 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253) anses inkomna till Tullverket. .

Denna bestämmelse är tillämplig endast i fråga om sådana tullar, andra skatter och avgifter som Tullverket ska besluta.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet.

[1] Senaste lydelse 2016:275.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 7 kap. 1 §, 26 kap. 8 § och 53 kap. 5 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande lydelse.

7 kap.

1 §[1]

Skatteverket ska registrera

1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,
9. *den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,*
10. *den som är skattskyldig enligt*

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

[1] Senaste lydelse 2020:571.

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålderspensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första stycket eller 36 § 1 lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första stycket,12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

8 §[2]

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067)

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067)

[2] Senaste lydelse 2020:35.

om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. *1 §*, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. *1 §* samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. *1 a §,* eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. *1 a §* samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

53 kap.

5 §[3]

Som beslut om punktskatt anses också

1. beslut om återbetalning av skatt enligt

a) 25 § lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,

b) 29, 30 eller 40 a § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

c) 28, 29 eller 30 § lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

d) 14 § lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

e) 13 a § lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, eller

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall, *och*

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen (1994:1776) om skatt på energi.

f) 12 § lagen (1999:673) om skatt på avfall,

2. beslut om återbetalning eller kompensation enligt 9 kap. 2, 3, 5, 5 a, 6, 8 a, 10 eller 11 § eller 11 kap. 12–15 §§ lagen om skatt på energi*, och*

3. beslut om återbetalning av skatt enligt 31 d § lagen om tobaksskatt, 31 d § lagen om alkoholskatt, 9 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi eller 15 § lagen om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelsen i 53 kap. 5 § i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning eller kompensation som inkommit efter ikraftträdandet.

[3] Senaste lydelse 2020:626.

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2016:253)

dels att 2 kap. 19 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 kap.
	2 a §
	Om en tulldeklaration för varor för vilka skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, ska skatten fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut.
	I fall som avses i första stycket ska uppgifter i skattehänseende lämnas i den tulldeklaration som ges in i det andra EU-landet. Uppgifterna ska anses ha kommit in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.
	Om ett beslut om skatt har fattats enligt första stycket ska, vid tillämpning av 7 § första stycket, tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet.
	Första–tredje styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull enligt 1 §.
19 §	
Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.	
	Om en ansökan enligt första stycket görs i ett annat EU-land där tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr

952/2013 ska Tullverket på begäran av den skattskyldige pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 9 och 12 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §[1]	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.	
12 §[2]	
Skyldighet att betala skatt inträder	

[1] Senaste lydelse 2020:568.
[2] Senaste lydelse 2020:268.

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.

4. för den som är skattskyldig enligt 9 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs att 7 och 11 §§ lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*, ägs av en godkänd lagerhållare.	Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.
11 §	
Skyldighet att betala skatt inträder	
1. för den som är godkänd lagerhållare, när	
a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,	
b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller	

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.	5. för den som är skattskyldig enligt 7 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	6. den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Härigenom föreskrivs att 5 och 10 §§ lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, i ett annat EU-land till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.	
10 §	
Skyldighet att betala skatt inträder	
1. för den som är godkänd lagerhållare, när	
a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,	

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.

4. för den som är skattskyldig enligt 5 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskuld uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden över promemorian Nytt punktskattedirektiv och vissa andra ändringar lämnats av Datainspektionen, Domstolsverket, Drivkraft Sverige, Ekobrottsmyndigheten, Energiföretagen Sverige, Energigas Sverige, Energimarknadsinspektionen, Folkhälsomyndigheten, Företagarna, Försvarsmakten, Försvarets materielverk, Förvaltningsrätten i Falun, IOGT-NTO, JTI Sweden AB, Kammarrätten i Sundsvall, Kommerskollegium, Konkurrensverket, Konofogdemyndigheten, Malmö tingsrätt, Näringslivets skattedelegation, Regelrådet, Skatteverket, SMD Logistics AB, Sprit & Vinleverantörsföreningen, Swedish Match AB, Svenskt Näringsliv, Sveriges Bryggerier, Systembolaget AB, Säkerhets- och försvarsföretagen, Totalförsvarets forskningsinstitut, Tullverket och Åklagarmyndigheten.

Följande remissinstanser har inte svarat eller angett att de avstår från att yttra sig: A non smoking generation, British American Tobacco Sweden AB, Business Sweden, Centralförbundet för alkohol- och narkotikaupplysning, FAR, IKEM, Livsmedelsföretagen, Näringslivets regelnämnd, Philip Morris AB, Statistiska centralbyrån, Stockholms Handelskammare, Svensk Handel, Svenska Tobaksleverantörsföreningen och Tobaksfakta.

Lagrådsremissens lagförslag

Förslag till lag om ändring i lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam[1]

dels att 26 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 27 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	26 §[2]
Skyldig att betala reklamskatt för import från tredjeland av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda.	Skyldig att betala reklamskatt för import *till Sverige* från tredjeland av annonsblad som har getts ut i sådant land är den som med anledning av importen är skyldig att betala tull för annonsbladen eller skulle ha varit skyldig att göra detta om annonsbladen hade varit tullbelagda. *Om tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och skyldigheten att betala tull därför uppkommer i det landet, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, är den skattskyldig som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.*
För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat.	För den som är skattskyldig enligt första stycket inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då skyldighet att betala tull *i Sverige* enligt tullagstiftningen inträder eller skulle ha inträtt om skyldighet att betala tull förelegat. *I de fall som avses i andra stycket inträder skattskyldigheten vid den*

[1] Lagen omtryckt 1984:156.
Senaste lydelse av lagens rubrik 1975:117.
[2] Senaste lydelse 2017:1202.

	tidpunkt då skyldigheten att betala tull inträder eller skulle ha inträtt i det andra EU-landet.
Skatt enligt första stycket ska betalas till Tullverket. *Beskattningsvärdet vid import utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.*	
	27 §[3] *Skatt enligt 26 § ska betalas till Tullverket.* *Beskattningsvärdet vid import utgörs av varans värde för tulländamål bestämt enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen.*

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

[3] Tidigare 27 § upphävd genom SFS 1973:992.

Förslag till lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200)

Härigenom föreskrivs i fråga om mervärdesskattelagen (1994:200)[1]

dels att 1 kap. 2 och 5 §§, 3 kap. 32 §, 7 kap. 8 §, 13 kap. 6 § och 20 kap. 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 20 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2021:568 *Föreslagen lydelse*

1 kap.

2 §

Skyldig att betala mervärdesskatt (skattskyldig) är

1. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1, om inte annat följer av 1 a–4 f: den som omsätter varan eller tjänsten,

1 a. för sådan omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av varor och tjänster som ska redovisas enligt bestämmelser som motsvarar de särskilda ordningarna i artiklarna 369a–369x i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i lydelsen enligt direktiv (EU) 2017/2455 och direktiv 2019/1995, om den som omsätter varan eller tjänsten är en sådan grupp av personer som i ett annat EU-land anses som en enda beskattningsbar person (mervärdesskattegrupp): mervärdesskattegruppen,

2. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i 5 kap. 5 §, om den som omsätter tjänsten är en utländsk beskattningsbar person: den som förvärvar tjänsten, om denne är

– en beskattningsbar person,

– en juridisk person som inte är en beskattningsbar person men är registrerad till mervärdesskatt här, eller

– en juridisk person som skulle ha varit en beskattningsbar person om inte 4 kap. 8 § varit tillämplig,

3. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana varor som avses i 5 kap. 2 c och 2 d §§, om den som omsätter varan är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan,

4. för sådan efterföljande omsättning inom landet som avses i 3 kap. 30 b § första stycket: den till vilken omsättningen görs,

4 a. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, av guldmaterial eller halvfärdiga produkter med en finhalt av minst 325 tusendelar eller av investeringsguld om den som omsätter guldet är skattskyldig enligt 3 kap. 10 b §: den som förvärvar varan,

4 b. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av sådana tjänster som avses i andra stycket, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf: den som förvärvar tjänsten, om denne är

– en beskattningsbar person som i sin verksamhet inte endast tillfälligt tillhandahåller sådana tjänster, eller

[1] Lagen omtryckt 2000:500.

– en annan beskattningsbar person som tillhandahåller en beskattningsbar person som avses i första strecksatsen sådana tjänster,

4 c. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 av vara eller av tjänst med anknytning till fastighet som avses i 5 kap. 8 §, utom fastighetstjänst som avses i 4 b i denna paragraf eller 3 kap. 3 § andra och tredje styckena, om den som omsätter varan eller tjänsten är en utländsk beskattningsbar person och förvärvaren är registrerad till mervärdesskatt här: den som förvärvar varan eller tjänsten, om inte annat följer av 2 d §,

4 d. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här, om skattskyldighet inte föreligger enligt första stycket 2 i denna paragraf, av utsläppsrätter för växthusgaser enligt definitionen i artikel 3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen vilka kan överlåtas enligt artikel 12 i det direktivet, eller av andra enheter som verksamhetsutövare kan använda för att följa det direktivet: den som förvärvar tjänsten,

4 e. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i tredje stycket: den som förvärvar varan,

4 f. för omsättning som anges i 1 § första stycket 1 mellan beskattningsbara personer som är eller ska vara registrerade till mervärdesskatt här av sådana varor som avses i sjunde stycket: den som förvärvar varan, om beskattningsunderlaget för omsättningen av dessa varor i en faktura sammantaget överstiger 100 000 kronor och registreringsskyldigheten för förvärvaren inte endast är en konsekvens av förvärvet,

5. för sådant förvärv som anges i 1 § första stycket 2: den som förvärvar varan, och

6. för import av varor

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen, om inte annat följer av c,

b) om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd, om inte annat följer av c,

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

c) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt a eller b är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar,

d) om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013

om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet, om inte annat följer av e,

e) om den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen enligt d är ett ombud och Skatteverket är beskattningsmyndighet: den för vars räkning ombudet handlar.

Första stycket 4 b gäller

1. sådana tjänster avseende fastighet som kan hänföras till
– mark- och grundarbeten,
– bygg- och anläggningsarbeten,
– bygginstallationer,
– slutbehandling av byggnader, eller
– uthyrning av bygg- och anläggningsmaskiner med förare,
2. byggstädning, och
3. uthyrning av arbetskraft för sådana aktiviteter som avses i 1 och 2.

Första stycket 4 e gäller

1. avfall och skrot av järn, stål, koppar, nickel, aluminium, bly, zink, tenn och andra oädla metaller,
2. omsmältningsgöt av järn och stål, och
3. avfall och skrot av galvaniska element, batterier och elektriska ackumulatorer.

Vid omsättning av en vara eller en tjänst som görs inom landet av en beskattningsbar person som har ett fast etableringsställe här ska den beskattningsbara personen vid tillämpningen av första stycket likställas med en utländsk beskattningsbar person, om omsättningen görs utan medverkan av det svenska etableringsstället.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Särskilda bestämmelser om vem som i vissa fall är skattskyldig finns i 6 kap., 9 kap. och 9 c kap.

Första stycket 4 f gäller följande varor:

1. mobiltelefoner, det vill säga apparater som har tillverkats eller anpassats för användning i ett auktoriserat nät och på särskilt angivna frekvenser, oberoende av om de har någon annan användning eller inte,
2. integrerade kretsanordningar, om dessa inte har integrerats i slutanvändningsprodukter, och
3. spelkonsoler, pekdatorer och bärbara datorer.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §[2]	
Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala tull förelegat*.	Vid import inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med tull*. *I de fall som avses i 2 § första stycket 6 d eller e inträder skattskyldigheten vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*
3 kap.	
32 §[3]	
Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *andra* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.	Utgör ersättningen för en tjänst en sådan bikostnad som enligt 7 kap. 8 § *tredje* stycket ska ingå i beskattningsunderlaget för import, är omsättningen av tjänsten undantagen från skatteplikt. Detsamma gäller om en sådan bikostnad ska ingå i beskattningsunderlaget vid införsel till ett annat EU-land i enlighet med det landets tillämpning av artikel 86.1 b i rådets direktiv 2006/112/EG.
7 kap.	
8 §[4]	
Beskattningsunderlaget vid import utgörs av varans värde för tulländamål, fastställt av Tullverket, enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, med tillägg av tull och andra statliga skatter eller avgifter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Sådant tillägg ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.	
	I de fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e ska varans värde för tulländamål i första stycket utgöras av det värde som fastställts av det andra EU-landets tullmyndighet. Den del av tillägget

[2] Senaste lydelse 2016:261.
[3] Senaste lydelse 2018:1868.
[4] Senaste lydelse 2016:261.

i första stycket som utgörs av tull och avgifter ska i dessa fall utgöras av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-landets tullmyndighet eller av Tullverket.

I beskattningsunderlaget ska även ingå bikostnader som provisions-, emballage-, transport- och försäkringskostnader som uppkommer fram till första bestämmelseorten här i landet. Är det vid tidpunkten för skattskyldighetens inträde känt att varan ska transporteras till någon annan bestämmelseort här i landet eller till någon bestämmelseort i ett annat EU-land, ska också bikostnaderna fram till den orten ingå i beskattningsunderlaget.

13 kap.

6 §[5]

Om inget annat följer av 7–15 §§, ska utgående skatt redovisas för den redovisningsperiod under vilken

1. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 1 omsätter en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört omsättningen,

2. den som enligt 1 kap. 2 § första stycket 2–4 f är skattskyldig för förvärv av en vara eller en tjänst enligt god redovisningssed har bokfört eller borde ha bokfört förvärvet,

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning, *eller*

4. Tullverket har ställt ut en tullräkning eller ett tullkvitto, för en import av varor.

3. den som anges i 1 eller 2 har tagit emot eller lämnat förskotts- eller a conto-betalning,

4. Tullverket har ställt ut tullräkning eller ett tullkvitto*,* för en import av varor*, eller*

5. *skattskyldigheten har inträtt för importen i de fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e.*

20 kap.

2 §[6]

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 § *eller* 30 § andra stycket gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

Vid omprövning av ett beslut om återbetalning av ingående skatt till en sådan beskattningsbar person som avses i 19 kap. 1 §*,* 30 § andra stycket *eller 31 a § andra stycket* gäller 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244). Bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen gäller även vid omprövning av ett beslut enligt 19 kap. 33 § första stycket.

[5] Senaste lydelse 2020:1220.
[6] Senaste lydelse 2015:888.

Vad som sägs i första stycket gäller inte omprövningsbeslut enligt 19 kap. 17 och 18 §§.

2 a §

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 10 kap. 5–8 §§ ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 20 kap. 2 § i den nya lydelsen och 20 kap. 2 a § tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt

Härigenom föreskrivs att 9 a, 9 c, 20, 37, 39 och 41 §§ och rubriken närmast före 41 § lagen (1994:1563) om tobaksskatt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

9 a §[1]

Från skattskyldighet enligt 9 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,
2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,
5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Regler om beskattning i vissa fall av införsel enligt första stycket 2 finns i lagen (2014:1470) om beskattning av viss privatinförsel av cigaretter.

Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Tredje stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

– cigaretter: 800 stycken,
– cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
– cigarrer: 200 stycken,
– röktobak: 1,0 kilogram.

[1] Senaste lydelse 2014:1494.

9 c §[2]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 8 b och 8 c §§.

20 §[3]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 8 b och 8 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

[2] Senaste lydelse 2016:264.
[3] Senaste lydelse 2016:264.

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*	7. den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,
8. den som är skattskyldig enligt 9 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	8. den som är skattskyldig enligt 9 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	9. den som är skattskyldig enligt 9 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade tobaksvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § andra stycket eller 16 a § samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

37 §[4]

Skyldig att betala skatt (skattskyldig) för import av snus, tuggtobak eller övrig tobak från tredjeland är,

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

[4] Senaste lydelse 2021:425.

	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 38 §.

39 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. den som är godkänd lagerhållare när

a) snus, tuggtobak eller övrig tobak levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) snus, tuggtobak eller övrig tobak tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar snus, tuggtobak eller övrig tobak som då ingår i dennes lager,

2. den som är skattskyldig enligt 36 § 2, när snus, tuggtobak eller övrig tobak tillverkas,

3. den som är skattskyldig enligt 36 § 3, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 36 § 4, när snus, tuggtobak eller övrig tobak används för annat än avsett ändamål,

5. säljare eller mottagare vid distansförsäljning av snus, tuggtobak eller övrig tobak som är skattskyldig enligt 36 § 5 respektive 6, när snus, tuggtobak eller övrig tobak förs in till Sverige,

6. den som är skattskyldig enligt 36 § 7, när varorna kom att innehas av denne,

7. den som är skattskyldig enligt 37 § *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder*	7. den som är skattskyldig enligt 37 § *första stycket 1 respektive 2, vid den tidpunkt då tullskulden*

[5] Senaste lydelse 2021:425.

eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.

uppkommer i Sverige enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

8. den som är skattskyldig enligt 37 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Överklagande[6]

Omprövning och överklagande

41 §[7]

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige, sökanden och säljare som avses i 5 §.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Bestämmelserna i 41 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.
3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

[6] Senaste lydelse 2002:419.
[7] Senaste lydelse 2002:419.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (1994:1564) om alkoholskatt

dels att 1, 7, 8 a, 8 c, 19, 32 och 35 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 36 och 37 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
1 §[1]	
För öl, vin och andra jästa drycker, mellanklassprodukter samt för etylalkohol ska alkoholskatt betalas till staten enligt denna lag.	
I denna lag avser hänvisningar till KN-nr den *lydelse av den* Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan *som gällde den 19 oktober 1992*.	I denna lag avser hänvisningar till KN-nr Kombinerade nomenklaturen (KN) enligt rådets förordning (EEG) *nr 2658/87* av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, *i lydelsen enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/1602*.
Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredje land* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredje land* från Sverige eller via ett annat EU-land.	Med import avses att en alkoholvara förs in till Sverige från *tredjeland* under förutsättning att varan inte omfattas av sådant suspensivt tullförfarande eller suspensivt tullarrangemang som avses i artikel 4.6 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG. Med import avses även att varan frisläpps från ett sådant förfarande eller arrangemang. Med export avses att en alkoholvara förs ut till *tredjeland* från Sverige eller via ett annat EU-land.
Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredje land* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.	Med EU eller ett EU-land förstås de områden som tillhör Europeiska unionens punktskatteområde. Med *tredjeland* förstås länder och områden utanför detta skatteområde.

[1] Senaste lydelse 2011:286.

7 §[2]

Alkoholskatt ska inte betalas för varor som

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kommissionens förordning (EEG) nr 3199/93 av den 22 november 1993 om ömsesidigt erkännande av förfaranden för att fullständigt denaturera alkohol för att erhålla punktskattebefrielse*,

1. distribueras i form av alkohol som är fullständigt denaturerad i enlighet med *kraven i den medlemsstat där den har släppts för konsumtion om dessa krav blivit skriftligen anmälda och godkända i föreskriven ordning*,

2. ingår i vinäger som hänförs till KN-nr 2209,

3. ingår i läkemedel,

4. ingår i smakämnen för tillverkning av livsmedel och drycker med en alkoholhalt som inte överstiger 1,2 volymprocent,

5. ingår direkt i livsmedel eller som ingrediens i halvfabrikat för framställning av livsmedel, fyllda eller ej, förutsatt att alkoholinnehållet i varje enskilt fall inte överstiger 8,5 liter ren alkohol per 100 kilogram chokladprodukter och 5 liter ren alkohol per 100 kilogram av något annat livsmedel,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav,

6. ingår i en vara som inte är avsedd att ätas eller drickas, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*,

7. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda eller oåterkalleligen gått förlorade och därigenom blivit oanvändbara som punktskattepliktiga varor på grund av

a) varornas beskaffenhet,

b) oförutsedda händelser eller force majeure,

8. under ett uppskovsförfarande blivit fullständigt förstörda under tillsyn av Skatteverket, eller

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav.

9. är motorbränsle, under förutsättning att ingående alkohol är denaturerad i enlighet med någon EU-medlemsstats krav *för det avsedda ändamålet*.

Om varor som anges i första stycket 1 säljs till ett annat EU-land, ska de under transporten åtföljas av ett förenklat ledsagardokument som avsändaren har upprättat.

Den som gör gällande att alkoholvarorna fullständigt förstörts eller oåterkalleligen gått förlorade, ska på ett tillfredsställande sätt kunna visa detta för Skatteverket om förstörelsen eller förlusten

1. har skett i Sverige, eller

2. upptäckts här och det inte går att fastställa var den skett.

Första stycket 7 och 8 och tredje stycket gäller även beskattade alkoholvaror under flyttning från ett annat EU-land till mottagare i Sverige

[2] Senaste lydelse 2013:1073.

1. under förutsättning att den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5 har fullgjort de skyldigheter som föreskrivs i 16 § eller i 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen (2011:1244), eller

2. vid distansförsäljning, under förutsättning att säljaren har ställt säkerhet för skatten enligt 15 eller 15 b § eller mottagare som avses i 15 c § fullgjort deklarationsskyldigheten enligt 26 kap. 37 § skatteförfarandelagen.

8 a §[3]

Från skattskyldighet enligt 8 § första stycket 5 och 8 undantas varor som förs in till Sverige

1. under sådana omständigheter att förutsättningar skulle finnas att medge återbetalning av skatten enligt 31 d §,

2. av en enskild person som har förvärvat varorna i ett annat EU-land och som själv transporterar dem till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

3. som flyttgods av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som flyttar till Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

4. av en enskild person eller i yrkesmässig befordran för en enskild person som har förvärvat varorna genom arv eller testamente, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk,

5. som enstaka gåvoförsändelse under yrkesmässig befordran från en enskild person i ett annat EU-land till en enskild person i Sverige, om varorna är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Om en enskild person själv transporterar alkohol i större mängder än de som anges i tredje stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det specifika fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.

Andra stycket gäller om varorna överstiger följande mängder:

– öl: 110 liter,

– vin och andra jästa drycker: 90 liter, varav högst 60 liter mousserande,

– mellanklassprodukter: 20 liter,

– etylalkohol: 10 liter.

8 c §[4]

Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är,

[3] Senaste lydelse 2012:677.
[4] Senaste lydelse 2016:265.

1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,

3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 7 b och 7 c §§.

19 §[5]

Skattskyldigheten inträder för

1. upplagshavare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 1 när

a) skattepliktiga varor tas ut från ett skatteupplag utan att flyttas enligt 7 b och 7 c §§,

b) skattepliktiga varor tas emot på en direkt leveransplats,

c) skattepliktiga varor tas i anspråk i skatteupplaget eller lagerbrister uppkommer, eller

d) godkännandet av skatteupplaget återkallas,

2. varumottagare som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 2, vid mottagandet av skattepliktiga varor,

[5] Senaste lydelse 2016:265.

3. säljare eller mottagare vid distansförsäljning som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 3 respektive 4, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

4. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 5, när de skattepliktiga varorna förs in till Sverige,

5. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 6, när varorna tillverkas,

6. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 7, när varorna används för annat än avsett ändamål,

7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande, *och*	7. den som är skattskyldig enligt 8 § första stycket 8, när varorna kom att innehas utanför ett uppskovsförfarande,
8. den som är skattskyldig enligt 8 c §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	8. den som är skattskyldig enligt 8 c § *första stycket 1 respektive 2*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	9. den som är skattskyldig enligt 8 c § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

Om beskattade alkoholvaror för vilka skattskyldighet inträtt enligt första stycket har omhändertagits av Tullverket enligt 2 kap. 9 § lagen (1998:506) om punktskattekontroll av transporter m.m. av alkoholvaror, tobaksvaror och energiprodukter och Tullverket därefter har beslutat att inte lämna ut varorna enligt 2 kap. 16 § första stycket samma lag, ska Skatteverket efterge skatten på varorna.

Andra stycket gäller endast om beslut om skatt för varorna har fattats av Skatteverket.

32 §[6]

En upplagshavare som avses i 9 § får göra avdrag för skatt på varor

1. för vilka skattskyldighet enligt denna lag tidigare inträtt och som förts in i upplagshavarens skatteupplag,

2. som har tagits emot för förbrukning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till utländsk ort av någon som har tillstånd enligt lagen (1999:446) om proviantering av fartyg och luftfartyg,

3. som har tagits emot för försäljning ombord på fartyg eller luftfartyg på resa till tredje land av någon som har tillstånd enligt lagen om proviantering av fartyg och luftfartyg,

4. som har använts

a) *för framställning av* sådana produkter som anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,	a) *som en del av en tillverknings-process för* sådana produkter som

[6] Senaste lydelse 2014:1508.

anges i 7 § första stycket 2–6 eller 9,

b) *i en tillverkningsprocess förutsatt* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

b) *vid tillverkningen av andra produkter än de som avses i a, under förutsättning* att slutprodukten inte innehåller alkohol, eller

c) för vetenskapligt ändamål,

5. som har levererats till

a) universitet eller högskola för vetenskapligt ändamål, eller

b) sjukhus eller apotek för medicinskt ändamål,

6. som har tagits emot av en skattebefriad förbrukare i enlighet med vad som framgår av dennes godkännande, eller

7. som har beskattats i ett annat EU-land i sådana fall som avses i 26 § under förutsättning att det andra EU-landets skatteanspråk är befogat.

Alkohol anses vara använd som en del av tillverkningsprocessen enligt första stycket 4 a dels när alkoholen har införlivats i produkten, dels när den används för underhåll och rengöring av tillverkningsutrustning som används i tillverkningsprocessen.

Upplagshavare, som bedriver verksamhet i exportbutik enligt lagen (1999:445) om exportbutiker, får utöver vad som anges i första stycket göra avdrag för skatt på varor som levererats till resande som kan uppvisa en färdhandling för resa till tredje land. Avdrag medges dock högst med vad som enligt 4 § lagen om exportbutiker får säljas till varje resande.

35 §[7]

Beslut enligt denna lag får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 31 d § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller

[7] Senaste lydelse 2002:420.

bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

36 §[8]

Skatteverket utfärdar sådana intyg som avses i artikel 23 a i rådets direktiv 92/83/EEG av den 19 oktober 1992 om harmonisering av strukturerna för punktskatter på alkohol och alkoholdrycker, i lydelsen enligt rådets direktiv (EU) 2020/1151.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om avgifter som tas ut av en producent om denna till Skatteverket har lämnat felaktiga uppgifter till grund för utfärdandet av intyg eller underlåtit att till Skatteverket i rätt tid anmäla att förhållandena som ligger till grund för ett utfärdat intyg har ändrats.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om

1. intygens innehåll, och

2. förfarandet vid utfärdande av intygen.

37 §[9]

Skatteverket får förelägga den som ansökt om intyg enligt 36 § att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna kontrollera att denne har lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Skatteverket får även förelägga den som är eller kan antas vara bokföringsskyldig enligt bokföringslagen (1999:1078) eller som är en annan juridisk person än ett dödsbo, att lämna uppgifter om en rättshandling med någon annan. Ett sådant föreläggande ska avse

[8] Tidigare 36 § upphävd genom 2001:194.
[9] Tidigare 37 § upphävd genom 1998:595.

förhållanden som är av betydelse för kontroll av att andra än den som föreläggs lämnat riktiga och fullständiga uppgifter i ett ärende om intyg enligt 36 §.

Skatteverket får besluta om revision för att kontrollera att den som ansökt om intyg enligt 36 § lämnat riktiga och fullständiga uppgifter. Vid revisionen gäller bestämmelserna i 41 kap. 4–14 §§ skatteförfarandelagen (2011:1244) i tillämpliga delar.

Vid föreläggande och revision gäller bestämmelserna om undantag från kontroll för uppgifter och handlingar i 47 kap. skatteförfarandelagen i tillämpliga delar.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 35 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 1 b och 13 §§, 5 kap. 2 §, 12 kap. 1 § och rubriken närmast före 12 kap. 1 § lagen (1994:1776) om skatt på energi ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
4 kap.	
1 b §[1]	
Skyldig att betala energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslet som avses i 1 kap. 3 a § är,	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.	2. om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om bränslet hade varit belagt med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid bränslets övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, avsänds av en registrerad avsändare och flyttas enligt 3 a kap. 2 och 3 §§.	

[1] Senaste lydelse 2016:266.

13 §[2]

Skattskyldig

1. för energiskatt för import av råtallolja,

2. för energiskatt, koldioxidskatt och svavelskatt för import av bränslen enligt 2 kap. 1 § första stycket 5 och 6, andra bränslen enligt 3 § än sådana som avses i 1 kap. 3 a § samt av bränslen enligt 4 §, och

3. för svavelskatt för import av bränslen som avses i 3 kap. 1 § 1 är,

a) om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.

b) om importen avser en unionsvara eller om bränslet ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagt med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om bränslet hade varit tullbelagt,

c) om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.

Med <u>*tullskuld*</u> och <u>*unionsvara*</u> förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas bränsle som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare enligt 15 §.

5 kap.

2 §[3]

Skattskyldigheten inträder

1. för varumottagare som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 2, vid mottagandet av bränslet,

[2] Senaste lydelse 2016:266.
[3] Senaste lydelse 2016:266.

2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige, *och*	2. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 § 5 eller 12 § 3, när bränslet förs in till Sverige,
3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § eller 13 §, vid den tidpunkt då *skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *det funnits skyldighet att betala* tull.	3. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § *första stycket 1 eller 2* eller 13 § *första stycket a eller b*, vid den tidpunkt då *tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*
	4. för den som är skattskyldig enligt 4 kap. 1 b § första stycket 3 eller 13 § första stycket c, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.
12 kap. ***Överklagande***	**12 kap.** ***Omprövning och överklagande***
1 §[4]	
Beslut enligt denna lag får överklagas till allmän förvaltningsdomstol av den skattskyldige och sökanden.	
	En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.
	Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 9 kap. 1 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

[4] Senaste lydelse 2015:747.

2. Bestämmelserna i 12 kap. 1 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling

Härigenom föreskrivs att 8 § lagen (2000:1225) om straff för smuggling ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse *Föreslagen lydelse*

8 §[1]

Den som, i samband med att en vara förs in till landet, uppsåtligen underlåter att anmäla varan till tullbehandling, lämnar oriktig uppgift vid tullbehandling eller underlåter att lämna föreskriven uppgift vid tullbehandling och därigenom ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna, döms för tullbrott till böter eller fängelse i högst två år.

För tullbrott döms också den som uppsåtligen ger upphov till fara för att tull, annan skatt eller avgift undandras det allmänna eller felaktigt tillgodoräknas eller återbetalas till honom själv eller annan genom att

1. i samband med att en vara förs ut från landet, förfara så som anges i första stycket eller, efter utförseln, förfoga över varan i strid med vad som förutsatts vid den tullbehandling som skett med anledning av utförseln,
2. under pågående tullbehandling förfoga över en införd vara i strid med vad som gäller för denna tullbehandling, eller
3. bryta mot villkor som vid tullbehandling för övergång till fri omsättning har uppställts för befrielse från eller nedsättning av skatten eller avgiften.

Om tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, gäller första stycket de uppgifter som i skattehänseende lämnats i tulldeklarationen i det andra landet och som enligt 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253) anses inkomna till Tullverket.

Denna bestämmelse är tillämplig endast i fråga om sådana tullar, andra skatter och avgifter som Tullverket ska besluta.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för uppgifter i deklarationer som lämnas före ikraftträdandet.

[1] Senaste lydelse 2016:275.

Förslag till lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244)

Härigenom föreskrivs i fråga om skatteförfarandelagen (2011:1244)

dels att 7 kap. 1 § och 26 kap. 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det i lagen ska införas en ny paragraf, 7 kap. 1 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	7 kap.
	1 §[1]
Skatteverket ska registrera	
1. den som är skyldig att göra skatteavdrag,	
2. den som är skyldig att betala arbetsgivaravgifter,	
3. den som är skattskyldig enligt mervärdesskattelagen (1994:200), med undantag för den som är skattskyldig bara på grund av förvärv av sådana varor som anges i 2 a kap. 3 § första stycket 1 och 2 samma lag,	
4. den som utan att omfattas av 19 kap. 1 § mervärdesskattelagen har rätt till återbetalning av ingående mervärdesskatt enligt 10 kap. 9, 11 och 11 b–13 §§ samma lag,	
5. den som gör sådant unionsinternt förvärv som är undantaget från skatteplikt enligt 3 kap. 30 d § första stycket mervärdesskattelagen,	
6. en utländsk beskattningsbar person som är etablerad i ett annat EU-land och har rätt till återbetalning enligt 10 kap. 1–3 §§ mervärdesskattelagen utan att omfattas av 19 kap. 1 § samma lag och inte heller ska registreras enligt 3, 4 eller 5,	
7. en beskattningsbar person som är etablerad i Sverige och omsätter tjänster i ett annat EU-land som förvärvaren av tjänsten är skattskyldig för i det landet i enlighet med tillämpningen av artikel 196 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt,	
8. den som är skyldig att jämka ingående mervärdesskatt enligt 8 a kap. eller 9 kap. 9–13 §§ mervärdesskattelagen,	
9. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam,	
10. den som är skattskyldig enligt	
a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,	
b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,	
c) 10 eller 13 § eller 16 § första stycket eller 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,	

[1] Senaste lydelse 2021:431.

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 § eller 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar,

11. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

12. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

13. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålders-pensionsavgift.

9. den som är skyldig att använda kassaregister enligt 39 kap. 4–6 §§,

10. den som enligt 39 kap. 11 b § är skyldig att tillhandahålla utrustning så att en elektronisk personalliggare kan föras på en byggarbetsplats, och

11. den som betalar ut ersättning som är underlag för statlig ålderspensionsavgift enligt lagen (1998:676) om statlig ålders-pensionsavgift.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

1 a §

Skatteverket ska, utöver vad som följer av 1 §, registrera

1. den som är skattskyldig och redovisningsskyldig enligt lagen (1972:266) om skatt på annonser och reklam, och

2. den som är skattskyldig enligt

a) lagen (1984:410) om skatt på bekämpningsmedel,

b) lagen (1990:1427) om särskild premieskatt för grupplivförsäkring, m.m.,

c) 10 eller 13 §, 16 § första stycket, 36 § 1 eller 38 c § lagen (1994:1563) om tobaksskatt,

d) 9 eller 12 § eller 15 § första stycket lagen (1994:1564) om alkoholskatt,

e) 4 kap. 3 eller 6 §, 9 § första stycket eller 12 § första stycket 1 eller 11 kap. 5 § första stycket 1, 2 eller 3 lagen (1994:1776) om skatt på energi,

f) lagen (1995:1667) om skatt på naturgrus,

g) lagen (1999:673) om skatt på avfall,

h) lagen (2007:460) om skatt på trafikförsäkringspremie m.m.,

i) 8 § 1, 2 eller 3 lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,

j) lagen (2017:1200) om skatt på flygresor,

k) 6 § 1 eller 2 b lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,

l) lagen (2018:1139) om skatt på spel,

m) lagen (2019:1274) om skatt på avfall som förbränns, eller

n) 4 § 1 lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Om den som ska registreras enligt första stycket har en företrädare enligt 5 kap., ska dock företrädaren registreras i stället.

26 kap.

8 §[2]

Punktskatt ska redovisas i en särskild skattedeklaration för varje händelse som medför skattskyldighet, om den som är skyldig att lämna skattedeklaration är skattskyldig enligt

[2] Senaste lydelse 2020:35.

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. *1 §*, eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. *1 §* samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

1. lagen (1994:1563) om tobaksskatt, lagen (1994:1564) om alkoholskatt, lagen (1994:1776) om skatt på energi, lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik, lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter eller lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar och inte ska registreras till följd av 7 kap. *1 a §,* eller

2. 16 § första stycket lagen om tobaksskatt, 15 § första stycket lagen om alkoholskatt eller 4 kap. 9 § första stycket lagen om skatt på energi och ska registreras enligt 7 kap. *1 a §* samt inte företräds av en representant som är godkänd av Skatteverket.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

Förslag till lag om ändring i tullagen (2016:253)

Härigenom föreskrivs i fråga om tullagen (2016:253)

dels att 2 kap. 19 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 2 kap. 2 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
	2 kap.
	2 a §
	Om en tulldeklaration har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, och skatt ska tas ut enligt 1 § första stycket, ska skatten fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut.
	Uppgifter i skattehänseende ska lämnas i den tulldeklaration som ges in i det andra EU-landet. Uppgifterna ska anses ha getts in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.
	Om ett beslut om skatt har fattats enligt första stycket ska, vid tillämpning av 7 § första stycket, tidsfristen för betalning av skatt beräknas från det att gäldenären underrättats om beslutet.
	Första–tredje styckena gäller endast när skatt ska fastställas och betalas enligt det förfarande som gäller för tull enligt 1 § andra stycket.
19 §	
Om en ansökan om återbetalning eller eftergift av tull görs enligt bestämmelserna i artikel 121 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska även frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som avses i 1 § första stycket prövas. Vid prövningen gäller artiklarna 116–120 i den förordningen, i den ursprungliga lydelsen, i tillämpliga delar.	
	Om en sådan ansökan görs i ett annat EU-land där en tullskuld uppkommit till följd av ingivandet av en tulldeklaration med stöd av ett tillstånd till centraliserad klarering enligt artikel 179 i

förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska Tullverket på begäran av den skattskyldige pröva frågan om återbetalning eller eftergift av skatt som beslutats för samma varor enligt 2 a §.

Bestämmelsen om återbetalning och eftergift på eget initiativ i artikel 116.4 i förordning (EU) nr 952/2013, i den ursprungliga lydelsen, ska tillämpas även på skatt som avses i 1 § första stycket.

Vid återbetalning får avdrag göras för sådan beslutad tull och annan skatt som ska betalas till Tullverket. I lagen (1985:146) om avräkning vid återbetalning av skatter och avgifter finns också föreskrifter som begränsar rätten till återbetalning. Belopp som får dras av vid redovisning av skatt enligt mervärdesskattelagen (1994:200) eller som medför rätt till återbetalning enligt 10 kap. 9, 11–13 och 15 §§ den lagen betalas inte tillbaka.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.
2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik

Härigenom föreskrivs att 9 och 12 §§ lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
9 §[1]	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor som är yrkesmässig för någon av de inblandade parterna är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med *tullskuld* och *unionsvara* förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.	
12 §[2]	
Skyldighet att betala skatt inträder	

[1] Senaste lydelse 2020:568.
[2] Senaste lydelse 2020:568.

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara efter försäljning från lagerhållaren levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning,

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager, eller

e) en skattepliktig vara förs in till Sverige efter det att lagerhållaren har förmedlat en distansförsäljning av varan från en undantagen säljare,

2. för den som är skattskyldig enligt 8 § 6, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 8 § 2, 3, 4, 5 eller 7, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 9 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.	4. för den som är skattskyldig enligt 9 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och* *5. för den som är skattskyldig enligt 9 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter

dels att 7, 11 och 18 §§ ska ha följande lydelse,

dels att rubriken närmast före 17 § ska lyda ”Förfarande, omprövning och överklagande”.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
7 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*, ägs av en godkänd lagerhållare.	Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som, vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013, ägs av en godkänd lagerhållare.
11 §	
Skyldighet att betala skatt inträder	
1. för den som är godkänd lagerhållare, när	

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

c) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 a, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 6 § 2 b eller c, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 6 § 3, när den skattepliktiga varan används för annat ändamål än det avsedda,

5. för den som är skattskyldig enligt 7 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.

5. för den som är skattskyldig enligt 7 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och*

6. för den som är skattskyldig enligt 7 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.

18 §

Beslut enligt 9 § får överklagas till allmän förvaltningsdomstol.

En begäran om omprövning av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 15 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 66 kap. skatteförfarandelagen (2011:1244) vid omprövning av ett sådant beslut.

Ett överklagande av Skatteverkets beslut om återbetalning enligt 15 § ska ha kommit in till Skatteverket inom två månader från den dag då den som beslutet gäller fick del av det. I övrigt gäller bestämmelserna i 67 kap. skatteförfarandelagen vid överklagande av ett sådant beslut.

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Bestämmelserna i 18 § andra och tredje styckena tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning som inkommit efter ikraftträdandet.

3. I övrigt gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Förslag till lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar

Härigenom föreskrivs att 5 och 10 §§ lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse	*Föreslagen lydelse*
5 §	
Skattskyldig för import av skattepliktiga varor är	
1. om en tullskuld uppkommer i Sverige till följd av importen: den som är skyldig att betala tullen,	
2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd.	2. om importen avser en unionsvara eller om varan ska deklareras för övergång till fri omsättning i Sverige men inte är belagd med tull: den som skulle ha varit skyldig att betala tullen om varan hade varit tullbelagd,
	3. om en tullskuld uppkommer i ett annat EU-land, eller skulle ha uppkommit om varan hade varit belagd med tull, till följd av att en tulldeklaration ges in i det landet med stöd av ett sådant tillstånd för centraliserad klarering som avses i artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen: den som är eller skulle ha varit skyldig att betala tullen i det andra EU-landet.
Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i *Europaparlamentets och rådets* förordning (EU) nr 952/2013 *av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen*.	Med tullskuld och unionsvara förstås detsamma som i artikel 5 i förordning (EU) nr 952/2013.

Från skattskyldighet enligt första stycket undantas varor som ägs av en godkänd lagerhållare vid varornas övergång till fri omsättning enligt artikel 201 i förordning (EU) nr 952/2013.

10 §

Skyldighet att betala skatt inträder

1. för den som är godkänd lagerhållare, när

a) en skattepliktig vara levereras till en köpare som inte är godkänd lagerhållare,

b) en skattepliktig vara tas till eget försäljningsställe för detaljförsäljning,

c) en skattepliktig vara tas i anspråk för annat ändamål än försäljning, eller

d) godkännandet som lagerhållare återkallas, varvid skattskyldigheten omfattar skattepliktiga varor som då ingår i dennes lager,

2. för den som är skattskyldig enligt 4 § 2, när den skattepliktiga varan tillverkas,

3. för den som är skattskyldig enligt 4 § 3, när den skattepliktiga varan förs in till Sverige,

4. för den som är skattskyldig enligt 5 §, *när skyldighet att betala tull* enligt tullagstiftningen *inträder* eller skulle ha *inträtt* om *skyldighet att betala* tull *förelegat*.	4. för den som är skattskyldig enligt 5 § *första stycket 1 eller 2*, *vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer i Sverige* enligt tullagstiftningen, eller skulle ha *uppkommit* om *varan hade varit belagd med* tull, *och* *5. för den som är skattskyldig enligt 5 § första stycket 3, vid den tidpunkt då tullskulden uppkommer eller skulle ha uppkommit i det andra EU-landet.*

---

1. Denna lag träder i kraft den 1 januari 2022.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet.

Lagrådets yttrande

Utdrag ur protokoll vid sammanträde 2021-09-20

Närvarande: Justitieråden Mahmut Baran, Leif Gäverth och Malin Bonthron

Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar

Enligt en lagrådsremiss den 19 augusti 2021 har regeringen (Finansdepartementet) beslutat inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i lagen (1972:226) om skatt på annonser och reklam,
2. lag om ändring i mervärdesskattelagen (1994:200),
3. lag om ändring i lagen (1994:1563) om tobaksskatt,
4. lag om ändring i lagen (1994:1564) om alkoholskatt,
5. lag om ändring i lagen (1994:1776) om skatt på energi,
6. lag om ändring i lagen (2000:1225) om straff för smuggling,
7. lag om ändring i skatteförfarandelagen (2011:1244),
8. lag om ändring i tullagen (2016:253),
9. lag om ändring i lagen (2016:1067) om skatt på kemikalier i viss elektronik,
10. lag om ändring i lagen (2018:696) om skatt på vissa nikotinhaltiga produkter,
11. lag om ändring i lagen (2020:32) om skatt på plastbärkassar.

Förslagen har inför Lagrådet föredragits av ämnesrådet Ann-Christine Ålander samt kansliråden Johan Westlund och Mia Helenius Lockner.

Förslagen föranleder följande yttrande.

<u>Förslaget till lag om ändring i mervärdesskattelagen</u>

7 kap. 8 §

I paragrafen regleras beskattningsunderlag vid import av varor. I ett nytt andra stycke anges vad som utgör beskattningsunderlag när en skattskyldig använder sig av möjligheten i tullagstiftningen att med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering lämna tulldeklaration i ett annat EU-land för import av varor till Sverige. Bestämmelsen ska motsvara första stycket i paragrafen med den skillnaden att tullvärdet ska vara det värde som är fastställt av det andra EU-landets tull-myndighet och att tull och avgifter som betalats till den myndigheten ska ingå i tillägget. Enligt Lagrådets mening skulle detta komma bättre till uttryck om bestämmelsen ges följande lydelse.

> I de fall som avses i 1 kap. 2 § första stycket 6 d eller e utgörs beskattningsunderlaget i stället av varans värde för tulländamål, fastställt av det andra EU-landets tullmyndighet enligt förordning (EU) nr 952/2013, med tillägg av tull och avgifter som tas ut av det andra EU-

landets tullmyndighet eller av Tullverket med anledning av införseln. I beskattningsunderlaget ska även ingå andra statliga skatter, utom skatt enligt denna lag, som tas ut av Tullverket med anledning av införseln. Tillägg av tull, skatt eller avgifter ska inte göras i fall då tullen, skatterna eller avgifterna ingår i varans värde.

Förslaget till lag om ändring i lagen om tobaksskatt (LTS)

9 a §

I paragrafen föreslås två nya stycken (tredje och fjärde styckena) där referensnivåer avseende varornas mängd anges, till ledning för bedömningen av vad som utgör varor avsedda för den enskildes eller dennes familjs personliga bruk. Den lagtekniska konstruktionen är att en presumtionsregel har tagits in i det nya tredje stycket. Enligt presumtionsregeln övergår bevisbördan för att en införsel av skatte-pliktiga varor till Sverige från ett annat EU-land sker för personligt bruk på den enskilde, om mängden varor överstiger vissa nivåer. Nivåerna anges i det nya fjärde stycket.

Möjligheten att införa referensnivåer regleras i artikel 32 i rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG (punktskattedirektivet). I artikeln räknas i fem punkter upp de faktorer som framför allt ska beaktas för att avgöra om en vara är avsedd för vad som i direktivet benämns den enskildes eget bruk. Bland dessa finns sådant som innehavarens kommersiella ställning, det transport-sätt som använts och varornas beskaffenhet. Varornas kvantitet är också en av de faktorer som räknas upp. Beträffande kvantiteten anges vidare i direktivet att till ledning för bevisningen får medlems-staterna fastställa referensnivåer som inte får understiga vissa i direktivet fastställda nivåer.

Av allmänmotiveringen framgår att de nivåer som anges i direktivet har kommit att användas i rättstillämpningen i svenska domstolar som hjälp vid bedömningen av om det är fråga om införsel för personligt bruk. Vid föredragningen har upplysts att det är fråga om underrättspraxis från förvaltningsdomstolar. Mot bakgrund av att nivåerna redan används i rättstillämpningen har regeringen bedömt det lämpligt att ta in dessa i lagtexten.

Presumtionsregler förekommer sedan tidigare på skatterättens område, se t.ex. 3 kap. 7 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229), men är inte vanligt förekommande. Det finns enligt Lagrådets mening goda skäl för den återhållsamheten. Enligt lagförslaget utlöser vissa omständigheter – varornas mängd – en omvänd bevisbörda. I praktiken kommer det att vara mycket svårt för den enskilde att motbevisa presumtionen. Formellt är det i och för sig fråga om en bevisbörderegel. Varornas mängd kommer emellertid att få så stor betydelse för bedömningen att regeln ligger nära en bevisvärderingsregel. Den begränsar därmed – åtminstone indirekt – i viss utsträckning den fria bevisprövningen.

I lagrådsremissen understryks att det alltjämt ska göras en helhetsbedömning och att det är fråga om referensnivåer och inte införselkvoter. Införsel av en mängd understigande de angivna nivåerna kan alltså komma att bedömas inte vara avsedd för personligt bruk om andra omständigheter talar i den riktningen. Om mängden överstiger referensnivåerna kan det också inträffa att den enskilde lyckas motbevisa presumtionen om att det inte är fråga om personligt bruk.

Effekten av förslaget är att betydelsen av varornas kvantitet blir starkt betonad. Det är visserligen möjligt att indirekt – genom att det är fråga om en presumtion – utläsa att andra faktorer också ska beaktas. Vilka andra faktorer som kan vara av relevans framgår emellertid inte av lagtexten, och det kan inte heller sägas vara helt tydligt att det är fråga om en helhetsbedömning. Regleringen i punktskattedirektivet är betydligt klarare i dessa avseenden. Det hade därför varit önskvärt om den svenska lagtexten hade utformats närmare direktivets reglering. Den valda lagstiftningstekniken riskerar att leda till icke avsedda förändringar av den underrättspraxis som förslaget är avsett att befästa.

Frågan om lämpligheten av att paragrafen utformas med detta starka fokus på varornas kvantitet bör övervägas i det fortsatta lagstiftnings-arbetet. I det sammanhanget bör särskilt belysas risken för att regleringen medför icke avsedda förändringar i rättstillämpningen.

I den föreslagna lagtexten bör uttrycket ”i det specifika fallet” i tredje stycket kunna bytas mot ett i lagtext mer vanligt förekommande uttryck, som t.ex. ”i det enskilda fallet”. Vidare framstår det som något oegentligt att inleda fjärde stycket med orden ”Tredje stycket gäller om varorna överstiger följande mängder” mot bakgrund av hur tredje stycket är utformat. Lagrådet anser att styckena lämpligen kan ges följande lydelse.

> Om en enskild person själv transporterar skattepliktiga varor i större mängder än de som anges i fjärde stycket ska de vid en bedömning enligt första stycket 2 inte anses vara avsedda för personligt bruk, såvida inte personen kan visa att varorna i det enskilda fallet är avsedda för dennes eller dennes familjs personliga bruk.
>
> De mängder som avses i tredje stycket är
>
> – cigaretter: 800 stycken
>
> – cigariller (med en vikt av högst 3 gram per styck): 400 stycken,
>
> – cigarrer: 200 stycken,
>
> – röktobak: 1,0 kilogram.

Förslaget till lag om ändring i lagen om alkoholskatt (LAS)

8 a §

Lagtexten i de föreslagna nya tredje och fjärde styckena motsvarar, med de skillnader som föranleds av att det nu är fråga om alkohol, den i 9 a § LTS. Vad Lagrådet anfört om 9 a § LTS gör sig gällande även beträffande 8 a § LAS.

Övergångsbestämmelserna

I den nya 36 § föreslås i första stycket en bestämmelse som reglerar utfärdande av intyg avseende små, oberoende producenter av alkoholdrycker. Intygen kommer inte att påverka den svenska beskattningen utan ska användas då svenska producenter säljer varor till EU-medlemsstater som tillämpar nedsatt skatt för små, oberoende producenter. Det är Skatteverket som ska utfärda intygen. Kompletterande regler kommer att ges i förordningsform (jfr tredje stycket i den nya 36 §) och i genomförandeakter från Europeiska kommissionen. I den nya 37 § föreslås regler om Skatteverkets möjligheter att besluta om föreläggande och revision med anledning av ansökningar om intyg enligt 36 §.

Båda paragraferna träffas av punkt 3 i övergångsbestämmelserna. Enligt punkten ska äldre bestämmelser fortfarande gälla för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Vid föredragningen har upplysts att de förhållanden som är tänkta att ligga till grund för bedömningen av om intyg ska utfärdas kan innefatta sökandens förhållanden under närmast föregående år. När det gäller ansökningar som ges in i början av lagens giltighetstid är avsikten således att de nya reglerna ska tillämpas även såvitt gäller förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Enligt Lagrådets mening finns det anledning att förtydliga vad som är avsett att gälla. Som nya punkter i övergångsbestämmelserna kan lämpligen följande införas.

> 3. Bestämmelsen i 36 § första stycket tillämpas första gången på ansökningar om intyg som prövas efter ikraftträdandet.
>
> 4. Bestämmelserna i 37 § tillämpas första gången på föreläggande och revision med anledning av sådana ansökningar som avses i punkt 3.

Punkt 3 i lagrådsremissens förslag till övergångsbestämmelser bör som en följd av detta numreras om till punkt 5.

Förslaget till lag om ändring i lagen om straff för smuggling

8 §

I ett nytt tredje stycke som tas in i paragrafen regleras tullbrott i fråga om skatt när en vara har förts in till Sverige för att frigöras här i landet men

tulldeklarationen har lämnats i ett annat EU-land med stöd av ett i det landet beviljat tillstånd för centraliserad klarering. Av bestämmelsen följer att tullbrott även ska anses uppkomma avseende de uppgifter som i skattehänseende lämnats i tulldeklarationen och som enligt den föreslagna 2 kap. 2 a § tullagen anses ha getts in till Tullverket.

Tillämpningsområdet för den föreslagna bestämmelsen i lagen om straff för smuggling avgränsas, enligt Lagrådets mening, redan genom hänvisningen till 2 kap. 2 a § tullagen. Det behöver därför inte framgå uttryckligen av bestämmelsen vilka slags uppgifter som avses. Lagrådet föreslår att lagtexten ges följande lydelse.

Om en tulldeklaration ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering enligt artikel 179 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen, gäller första stycket sådana uppgifter som avses i 2 kap. 2 a § andra stycket tullagen (2016:253).

Förslaget till lag om ändring i tullagen

2 kap. 2 a §

Det följer av respektive lag om punktskatt att Tullverket beslutar om punktskatt för den som är skattskyldig för import. I remissen föreslås att det i 2 kap. tullagen införs bestämmelser i 2 a §, som är ny, om att punktskatter ska fastställas av Tullverket genom ett särskilt beslut i de fall en tulldeklaration för varor för vilka skatt ska tas ut har getts in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering.

För att säkerställa att tulldeklarationen innehåller de uppgifter som behövs i skatteärendet anges i andra stycket i 2 a § att ”uppgifter i skattehänseende ska lämnas i den tulldeklaration som ges in i det andra EU-landet”.
Vad som avses med ”uppgifter i skattehänseende” framgår inte av lagtexten. I allmänmotiveringen anges dock att med detta uttryck avses samtliga uppgifter som enligt tull- eller skattelagstiftningen ska lämnas i tulldeklarationen och som utgör underlag för prövningen i skatteärendet. Detta innefattar såväl generella uppgifter om t.ex. aktören eller varorna vilka även används i tullärendet, som eventuella särskilda uppgifter som ska lämnas med anledning av skatteärendet. Under handläggningen av ärendet i Lagrådet har upplysts att deklarantens skyldighet att lämna uppgifter i tull-deklarationen följer av tullagstiftningen och att detta därför inte behöver regleras i den nu aktuella paragrafen.

Ett vedertaget uttryck inom tull- och skatteförfarandet i förevarande sammanhang är ”uppgifter som myndigheten behöver för att kunna besluta om skatten”. Uttrycket är inte definierat i författning men används frekvent i författningstext, se t.ex. i artikel 22 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen där det anges att ”en person som ansöker om ett beslut som rör tillämpningen av tullagstiftningen ska tillhandahålla alla uppgifter som de behöriga tullmyndigheterna behöver för att kunna fatta

det beslutet". Liknande uttryck används i bl.a. i 26 kap. 18 §, 27 kap. 3 §, 28 kap. 6 §, samt 31 kap. 3, 21, 22 och 29 §§ skatteförfarandelagen.
Av förarbetena kan utläsas att innebörden av det föreslagna uttrycket motsvarar den som det vedertagna uttrycket har, dvs. säkerställa att tulldeklarationen innehåller de uppgifter som behövs för att ett riktigt beslut ska kunna fattas.

Lagrådet föreslår att uttrycket "uppgifter som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten" används i stället för "uppgifter i skattehänseende". Bestämmelsen i 2 kap. 2 a § andra stycket bör därför ges följande lydelse.

De uppgifter som ska lämnas i tulldeklarationen i det andra EU-landet och som Tullverket behöver för att kunna besluta om skatten, ska anses ha getts in till Tullverket när de togs emot av det andra landets behöriga myndighet.

Övergångsbestämmelserna

I lagen föreslås nya bestämmelser i 2 kap. 2 a § och i andra stycket i 2 kap. 19 § om tulldeklarationer och om ansökan om återbetalning eller eftergift av tull när förfarandet för centraliserad klarering används. Enligt den föreslagna övergångsbestämmelsen i punkt 2 gäller äldre bestämmelser fortfarande för förhållanden som hänför sig till tiden före ikraftträdandet. Vid föredragningen har emellertid upplysts att under lagens första giltighetstid kan tulldeklarationer som ges in i ett annat EU-land med stöd av ett tillstånd för centraliserad klarering komma att avse förhållanden före ikraftträdandet och att detsamma gäller ansökningar om återbetalning eller eftergift av tull. För att lagen ska få effekt redan från ikraftträdandet bör övergångs-regleringen i stället göras beroende av vid vilken tidpunkt en tull-deklaration respektive en ansökan om återbetalning eller eftergift ges in. Som nya punkter i övergångsbestämmelserna, vilka ersätter lagrådsremissens föreslagna punkt 2, kan lämpligen följande införas.

> 2. Bestämmelserna i 2 kap. 2 a § tillämpas första gången på tulldeklarationer som ges in efter ikraftträdandet.
>
> 3. Bestämmelsen i 2 kap. 19 § andra stycket i den nya lydelsen tillämpas första gången på ansökningar om återbetalning eller eftergift som görs efter ikraftträdandet.

<u>Övriga lagförslag</u>
Lagrådet lämnar förslagen utan erinran.

Finansdepartementet

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 7 oktober 2021

Närvarande: statsminister Löfven, ordförande, och statsråden Bolund, Baylan, Hallengren, Hultqvist, Andersson, Shekarabi, Ygeman, Linde, Ekström, Dahlgren, Ernkrans, Lindhagen, Lind, Hallberg, Nordmark, Micko, Stenevi

Föredragande: statsrådet Andersson

Regeringen beslutar proposition Ändrat alkoholskattedirektiv och vissa andra ändringar